

อทร.๓๕๐๑

**แบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่าและ
ท่าอาวุธกองทัพเรือ พ.ศ.๒๕๓๘**

พ.ศ.๒๕๔๑

เอกสารอ้างอิงของกองทัพเรือ หมายเลข ๗๔๐๑
แบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่าและท่าอาวุธกองทัพเรือ พ.ศ.๒๕๓๘

จัดทำโดย
คณะกรรมการพิจารณาและจัดทำ อทร.ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน
สิงหาคม ๒๕๔๑

พิมพ์ครั้งที่ ๑
สิงหาคม ๒๕๔๑

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะกรรมการพิจารณาและจัดทำ อท. (กองการวิจัยและพัฒนา ยท.ทร.โทร.๔๕๕๘)

ที่ กท ๑๕๐๕๓/ ๕๕๐

วันที่ ๒๓ ส.ค. ๕๖

เรื่อง ขออนุมัติใช้ อท. ด้าน การศึกษาขั้นพื้นฐาน

เรียน ประธานกรรมการพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร. และ รอง เสท.ทร.

๑. คณะทำงานพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร. ด้าน การศึกษาขั้นพื้นฐาน เสนอขออนุมัติปรับเปลี่ยนเอกสาร จำนวน ๑๘ เรื่อง เป็น อท. และขอให้ดำเนินการตามขั้นตอนที่เหมาะสมต่อไป โดยมีรายชื่อเอกสารดังนี้ คือ

๑.๑ คู่มือการใช้กระบี่ (อท.๗๑๐๑)	หน่วยควบคุม	ยศ.ทร.
๑.๒ ภาวะผู้นำ (อท. ๗๑๑๒)	หน่วยควบคุม	ยศ.ทร.
๑.๓ การวิเคราะห์ปฏิบัติการทางเรือ (อท. ๗๒๐๑)	หน่วยควบคุม	ร.ร.นร.
๑.๔ แบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่าและท่าอาวุธกองทัพเรือ พ.ศ.๒๕๓๘ (อท.๗๔๐๑)	หน่วยควบคุม	นย.
๑.๕ ทำเนียบไฟและหุ่นในน่านน้ำไทย พ.ศ.๒๕๔๐ (อท.๗๗๐๑)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๖ ภาวะทะเล (อท.๗๗๐๒)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๗ ระบบหุ่นเครื่องหมายช่วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย (อท.๗๗๐๓)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๘ เดินเรือดาราศาสตร์ (อท.๗๗๐๔)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๙ เครื่องหมายและอักษรย่อที่ใช้ในแผนที่เดินเรือไทย พ.ศ.๒๕๓๒ (อท.๗๗๐๕)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๐ คำแนะนำระบบการหาตำบลที่เรือด้วยดาวเทียม จี พี เอส (อท.๗๗๐๖)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๑ คู่มือการใช้และบำรุงรักษาเครื่องมือเดินเรือ (อท.๗๗๐๗)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๒ กฎการเดินเรือในน่านน้ำไทยและกฎการเดินเรือสากล (อท.๗๗๐๘)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๓ อุตุนิยมวิทยาเบื้องต้น (อท.๗๗๐๙)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๔ อุตุนิยมวิทยาการบิน (อท.๗๗๑๐)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๕ ความรู้ทั่วไปทางสมุทรศาสตร์ (อท.๗๗๑๑)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๖ ระดับทะเลปานกลางมาตรฐาน(เส้นเกณฑ์ระดับเกาะหลัก) (๗๗๑๒)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๗ นาร่องน่านน้ำไทย เลม ๑ (อ่าวไทย) (อท.๗๗๑๓)	หน่วยควบคุม	อศ.
๑.๑๘ การใช้ชุดตรวจน้ำมันหล่อลื่นและชุดตรวจน้ำประจำเรือ (อท.๗๘๐๑)	หน่วยควบคุม	วศ.ทร.

๒. กระผมขอเรียนเพื่อกรุดนาทราบและมีข้อพิจารณาว่าเอกสารที่คณะทำงานพิจารณาและจัดทำ อท. ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานเสนอให้ปรับเป็น อท. ตามข้อ ๑. นั้น ได้เคยแจกจ่ายให้หน่วยที่เกี่ยวข้องใช้เป็นเอกสารอ้างอิงและเป็นแนวทางในการปฏิบัติงานของหน่วยต่างๆอยู่แล้วและได้ตรวจสอบแล้วว่าปรากฏว่าเอกสารในข้อ ๑.๑ ควรมีการตรวจสอบความทันสมัยก่อน และเอกสารตามข้อ ๑.๒ และ ๑.๔ จะต้องขออนุญาตผู้เขียนเอกสารเพื่อมอบให้ ทร. ไว้ใช้ราชการก่อนพิจารณาจัดทำ

เป็น อทร.สำหรับเอกสารที่เหลืออีก ๑๕ เรื่องนั้นสามารถใช้ประกอบการปฏิบัติงานของหน่วยต่างๆได้ จึงมีความเหมาะสมในการปรับเปลี่ยนให้เป็น อทร.โดยเห็นควรดังนี้

๒.๑ อนุมัติให้ปรับเปลี่ยน เอกสารตามข้อ ๑. เป็น อทร. โดยกำหนดชื่อและหมายเลข อทร.ตามที่คณะกรรมการ
ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน เสนอ ยกเว้นเอกสารในข้อ ๑.๑ ข้อ ๑.๒ และข้อ ๑.๑๔ กระทบได้ประสานหน่วยเกี่ยวข้องในการ แก้ไขและได้ร่างหนังสือถึงผู้เขียนฯ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการมอบหนังสือดังกล่าวให้ ทร.ไว้ใช้ราชการตามที่แนบมาด้วยแล้ว

๒.๒ ให้คณะกรรมการพิจารณาและจัดทำ อทร. ด้านการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประสานรายละเอียดกับ สบ.ทร. ในการดำเนินการจัดพิมพ์ปกและรายการประกอบเพิ่มเติม เพื่อปรับเปลี่ยนเอกสารตามข้อ ๒.๑ ให้เป็น อทร. แล้วดำเนินการขออนุมัติจัดพิมพ์ต่อไป

จึงเสนอมาเพื่อโปรดอนุมัติ ตามข้อ ๒. และกรรณาลงนามตามเอกสาร ที่แนบ

น.อ.

เลขาธิการคณะกรรมการพิจารณาและจัดทำ อทร.และ

ผอ.กทพ.ยก.ทร.

อนุมัติ / วรทพ.เจ้า

วิวัฒน์ อ.ท.ร.

พ.ร.ท. ๒๒๒๒ อ.ท.ร.

ปลัดกองแม่ทพ. ๖๒๒ / ๒๒๒ / ๒๒๒๒.

๓๑ ธ.ค. ๕๖

อนุมัติบัตร

เรื่อง อนุมัติใช้เอกสารอ้างอิงของ ทร. หมายเลข ๗๔๐๑ เรื่อง " แบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่าและท่าอาวุธ กองทัพอเรือ พ.ศ.๒๕๓๘ "
(อทร.๗๔๐๑)

ตามคำสั่งกองทัพอเรือเฉพาะที่ ๑๑ /๒๕๔๑ ลง ๒๒ ม.ค.๔๑ เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการและคณะทำงานพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร. ให้ประธานกรรมการพิจารณาและจัดทำเอกสารอ้างอิงของ ทร. มีอำนาจในการอนุมัติใช้เอกสารอ้างอิงของทร.(อทร.) นั้น เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเรียบร้อยจึงให้ใช้ " แบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่าและท่าอาวุธ กองทัพอเรือ พ.ศ. ๒๕๓๘ " (อทร.๗๔๐๑) เล่มนี้ เป็นเอกสารประกอบการปฏิบัติราชการใน ทร. โดยให้ นย. เป็นหน่วยควบคุมเอกสาร ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๑

รับคำสั่ง ผบ.ทร.

(ลงชื่อ) พล.ร.ท. *ประเสริฐ บุญทรง*

(ประเสริฐ บุญทรง)

ประธานกรรมการพิจารณาและจัดทำ อทร.และ รอง เสธ.ทร.

บันทึกการเปลี่ยนแปลงแก้ไข

ลำดับที่	รายการแก้ไข	วันเดือนปี ที่ทำการแก้ไข	ผู้แก้ไข (ยศ-นาม -ตำแหน่ง)	หมายเหตุ

คำนำ

แบบฝึกบุคคลทำมือเปล่าและทำอาวุธ กองทัพอากาศ พ.ศ. ๒๕๓๘ หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแบบฝึกมาตรฐานของทหารนาวิกโยธิน หรือทหารเหล่าต่าง ๆ ในกองทัพอากาศ โดยต้องการให้แบบฝึกทำมือเปล่าและทำอาวุธเป็นไปตามลักษณะหรือตามแบบของกองทัพอากาศ โดยเฉพาะแบบฝึกทำอาวุธ ทำฝึกต่าง ๆ สามารถที่จะนำไปใช้ร่วมกับสามเหล่าทัพได้ หน่วยต่าง ๆ ในกองทัพอากาศเมื่อนำแบบฝึกฉบับนี้ไปฝึกทหาร หากมีข้อบกพร่องสมควรได้รับการแก้ไข กรุณาแจ้งมาที่ หน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน (ยก.นย. โทร. ๐๖๒-๑๐๓๐) เพื่อจะได้ดำเนินการแก้ไขต่อไป

พล.ร.ท.

(ตรีรัตน ชมนันท์)

ผบ.นย.

สารบัญ

บทที่ ๑ บทนำ	
กล่าวโดยทั่วไป	๑
แนวความคิดในการฝึก	๒
คำจำกัดความของคำต่าง ๆ	๒
ข้อแนะนำต่าง ๆ	๗
กฎทั่วไปในการฝึก	๑๐
การฝึกการใช้คำบอก - คำสั่ง	๑๔
บทที่ ๒ แบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่า	
ท่าตรง	๑๗
ท่าพัก	๑๘
ท่าพักตามระเบียบ	๑๘
ท่าพักปกติ	๑๙
ท่าพักตามสบาย	๒๐
ท่าพักนอกแถว	๒๐
ท่าเล็กแถว	๒๑
ท่าเคารพ	๒๑
ท่าตรงหน้าวันทยหัตถ์	๒๒
ท่าทางขวาวันทยหัตถ์	๒๓
ท่าทางซ้ายวันทยหัตถ์	๒๔
ท่าแลขวา	๒๕
ท่าแลซ้าย	๒๖
ท่าหันอยู่กับที่	๒๘
ท่าขวาหัน	๒๘
ท่าซ้ายหัน	๒๙
ท่ากลับหลังหัน	๓๐
ท่ากึ่งขวาหัน	๓๑
ท่ากึ่งซ้ายหัน	๓๒
ท่าเดิน	๓๓
ท่าเดินตามปกติ	๓๓
ท่าเดินสวนสนาม	๓๔
	๓๕

'ทำเดินตามสบาย	๓๖
การนับ	๓๗
ผู้ฝึกหรือผู้ควบคุมนับเอง	๓๗
ผู้รับการฝึกนับตามคำบอก - คำสั่ง	๓๗
ทำเดินสวนสนามจากทำเดินปกติหรือทำเดินตามสบาย	๓๘
การเปลี่ยนเท้าในขณะที่เดิน	๓๙
ทำเปลี่ยนทิศทางในขณะที่เดิน	๓๙
ทำขวาหันในขณะที่เดิน	๔๐
ทำซ้ายหันในขณะที่เดิน	๔๑
ทำกลับหลังหันในขณะที่เดิน	๔๒
ทำเดินครึ่งก้าว	๔๓
ทำเดินจากทำเดินครึ่งก้าว	๔๔
ทำก้าวทางข้าง	๔๔
ทำก้าวทางหลัง	๔๕
ทำชอยเท้า	๔๖
ทำเปลี่ยนเท้าในขณะที่ชอยเท้า	๔๘
ทำเดินจากทำชอยเท้า	๔๘
ทำหยุดในขณะที่เดิน , ก้าว และ ชอยเท้า	๔๙
ทำวิ่ง	๕๐
ทำวิ่งอยู่กับที่	๕๑
ทำเดินจากทำวิ่ง	๕๒
ทำหยุดจากทำวิ่งและวิ่งอยู่กับที่	๕๓
ทำเปลี่ยนทิศทางในขณะที่วิ่ง	๕๔
ทำเปลี่ยนเท้าในขณะที่วิ่งและวิ่งอยู่กับที่	๕๕
ทำถอดหมวกและทำสวมหมวก	๕๖
ทำถอดหมวก	๕๖
ทำสวมหมวก	๖๐
บทที่ ๓ แบบฝึกบุคคลท่าอาวุธ	
ท่าเรียบอาวุธ (ท่าตรง)	๖๔
ท่าพัก	๖๕
ท่าพักตามระเบียบ	๖๖
ท่าพักปกติ	๖๗

ทำพิกตามสบาย	๖๗
ทำพิกนอกแถว	๖๗
ทำเล็กแถว	๖๘
ทำคอนอาวุธ	๖๘
ทำหัน	๗๐
ทำขวาหัน	๗๑
ทำซ้ายหัน	๗๒
ทำกลับหลังหัน	๗๓
ทำกึ่งขวาหัน	๗๔
ทำกึ่งซ้ายหัน	๗๕
ทำเฉียงอาวุธ	๗๕
ทำวันทยอาวุธ	๗๘
ทำสลัดหน้าแสดงความเคารพ	๘๓
ทำแบกอาวุธ	๘๔
ทำบ่าซ้ายแบกอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ	๘๕
ทำบ่าขวาแบกอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ	๘๗
ทำบ่าซ้ายแบกอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ	๘๙
ทำบ่าขวาแบกอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ	๙๐
ทำเฉียงอาวุธจากท่าแบกอาวุธ	๙๑
ทำเฉียงอาวุธจากท่าบ่าขวาแบกอาวุธ	๙๒
ทำเฉียงอาวุธจากท่าบ่าซ้ายแบกอาวุธ	๙๓
ทำเปลี่ยนบ่าแบกอาวุธ	๙๔
ทำจัดสายสะพาย	๙๗
ทำปรับสายสะพาย	๙๘
ทำสะพายอาวุธ	๙๘
ทำสะพายอาวุธเมื่อจัดสายสะพายแล้ว	๙๙
ทำสะพายอาวุธเมื่อไม่ได้จัดสายสะพาย	๑๐๐
ทำหิ้วอาวุธ	๑๐๒
ทำหิ้วอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ	๑๐๓
ทำหิ้วอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ	๑๐๕
ทำหิ้วอาวุธจากท่าบ่าซ้ายแบกอาวุธ	๑๐๗
ทำหิ้วอาวุธจากท่าบ่าขวาแบกอาวุธ	๑๐๙

ทำตรวจอาวุธ	๑๑๑
ทำติดดาบ	๑๑๕
ทำปลัดดาบ	๑๑๖
• ทำถอดหมวก	๑๑๘
ทำสวมหมวก	๑๑๙
การรวมอาวุธ	๑๒๑
การขยายอาวุธ	๑๒๓
ทำอาวุธพร้อม	๑๒๕
ทำเคาะพตามลำพั้ง	๑๓๐

บทที่ ๑

บทนำ

๑. กล่าวโดยทั่วไป

ก. ความมุ่งหมาย

ความมุ่งหมายของแบบฝึกนี้ มีความต้องการที่จะให้คำอธิบาย รายละเอียดที่เกี่ยวข้อง และ กำหนดการปฏิบัติสำหรับการฝึกทำอาหารครบทั้งหมดของ “ทหารสังกัดกองทัพเรือ” แต่มิได้หมายรวมถึง พิธีการทางทหาร

ข. ขอบเขต

๑) แบบฝึกนี้กำหนดรายละเอียดในการปฏิบัติการฝึกทำอาหารครบทั้งหมดของ “ทหารสังกัดกองทัพเรือ”

๒) เพื่อความสะดวกในการใช้แบบฝึกนี้ จึงได้จัดทำไว้ ๓ บท ประกอบด้วย

บทที่ ๑ ว่าด้วยบทนำ

บทที่ ๒ ว่าด้วยการฝึกบุคคลเบื้องต้นท่ามือเปล่า

บทที่ ๓ ว่าด้วยการฝึกบุคคลเบื้องต้นท่าอาวุธ

ค. สิ่งที่ต้องระลึกถึง

๑) “ทหารสังกัดกองทัพเรือ” ที่ขึ้นสมทบกับทหารหน่วย/เหล่าอื่น ซึ่งจะต้องร่วมปฏิบัติ พิธีการบางอย่าง ต้องยึดถือแบบฝึกและระเบียบข้อบังคับของทหารหน่วย/เหล่า นั้น ตามความเหมาะสม

๒) “ทหารสังกัดกองทัพเรือ” ที่ร่วมงานกับทหารหน่วย/เหล่าอื่น ในงานพิธีสำคัญ ๆ อาจ จะต้องปฏิบัติเปลี่ยนแปลงไปจากที่ได้กำหนดไว้ในแบบฝึกนี้ ให้เปลี่ยนแปลงได้ตามความเหมาะสม โดยอนุโลม ตามแผนการดำเนินงานพิธีนั้น ๆ

ง. เอกสารอ้างอิง

๑) แบบฝึกนี้ได้จัดทำขึ้นโดยการปรับปรุงแบบฝึกเก่าของหน่วยบัญชาการนาวิกโยธิน กองทัพเรือตามนโยบายของผู้บังคับบัญชา ที่ต้องการให้บุคคลท่าอาวุธ เป็นไปตามลักษณะหรือแบบ ของกองทัพไทยเช่นเดียวกับเหล่าทัพอื่น โดยเฉพาะบุคคลท่าอาวุธที่มีความจำเป็นต้องใช้ร่วมกันทั้ง สามเหล่าทัพ จึงได้ตัดตอนบางข้อความที่ไม่จำเป็น, ไม่เหมาะสมและไม่ชัดเจนออก และได้ เปลี่ยนแปลงท่าบางท่าที่ต้องใช้เข้าไว้ นอกจากนั้น ได้เพิ่มเติมท่าบางท่าที่จำเป็นต้องใช้เพิ่มขึ้น

- ๒) เอกสารอ้างอิงที่ใช้ในการจัดทำแบบฝึกฉบับนี้ได้ใช้ ๕ ฉบับ คือ
 - ก) คู่มือการฝึกทหารนาวิกโยธิน ฉบับเพื่อพลาง พ.ศ.๒๕๐๖
 - ข) แบบฝึกทหารนาวิกโยธิน (เพิ่มเติมครั้งที่ ๑) ว่าด้วยท่าอาวุธ พ.ศ.๒๕๑๘
 - ค) คู่มือการฝึกว่าด้วยแบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่า ของกองทัพบก พ.ศ.๒๕๒๓
 - ง) คู่มือการฝึกว่าด้วยแบบฝึกบุคคลท่าอาวุธ ของกองทัพบก พ.ศ.๒๕๒๓
 - จ) คู่มือราชการสนามว่าด้วย การใช้ดาบปลายปืน ของกองทัพบก พ.ศ.๒๕๔๖
 - ฉ) คู่มือการฝึกทหารนาวิกโยธินสหรัฐอเมริกา ฉบับปี ค.ศ.๑๙๘๐ (MARINE CORPS - DRILL AND CEREMONIES MANUAL) 1980

๒. แนวความคิดในการฝึก

ก. ในตอนเริ่มต้นครั้งแรกของการฝึกครูฝึกควรจะต้องอธิบายให้ผู้เข้ารับการฝึกได้ทราบอย่างชัดเจนถึงคำจำกัดความต่าง ๆ ที่จะใช้ในการฝึก รวมทั้งคำแนะนำต่าง ๆ ในการฝึกด้วย

ข. การจัดการฝึกให้ผู้เข้ารับการฝึกได้เรียนรู้ตามลำดับ ตั้งแต่บทที่ สอง และ สาม เรียบร้อยแล้วจึงจะเริ่มการฝึกในบทที่ ๔ ต่อไปตามลำดับ

ค. การฝึกตามแบบฝึกฉบับนี้ ปกติแล้วมีความมุ่งหมายหลายประการ กล่าวคือ

- ๑) เพื่อเคลื่อนย้ายหน่วยทหาร จากตำบลหนึ่งไปยังอีกตำบลหนึ่ง อย่างเป็นระเบียบ และมาตรฐานอันเดียวกัน
- ๒) เพื่อกำหนดรูปขบวนพื้นฐานให้พร้อมที่จะฝึกรูปขบวนรบได้ต่อไป
- ๓) เพื่อปลูกฝังระเบียบวินัยให้กับผู้เข้ารับการฝึก ให้มีนิสัยอันประณีต และสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้อย่างอัตโนมัติ และกระฉับกระเฉง
- ๔) เพื่อฝึกให้สามารถใช้ท่าอาวุธต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง
- ๕) เพื่อก่อให้เกิดความสามัคคี ร่วมมือร่วมใจในหน่วยทหาร ตลอดจนก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในตัวผู้บังคับบัญชา
- ๖) เพื่อให้ทหารสามารถใช้คำบอกคำสั่งได้อย่างถูกต้องและมั่นใจในการออกคำสั่งของตนเอง

๓. คำจำกัดความ

ก. กล่าวโดยทั่วไป

คำจำกัดความที่จะกล่าวถึงต่อไปนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อให้นำไปใช้ได้ทั่ว ๆ ไปในแบบฝึกนี้

ข. คำจำกัดความของคำต่าง ๆ

๑) ส่วน

หมายถึง ตัวบุคคล, หมู่, ตอน, หมวด, กองร้อย หรือหน่วยอื่น ๆ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยใหญ่

๒) ส่วนหน้า

หมายถึง ความกว้างของส่วนแต่ละส่วน โดยวัดจากปีกหนึ่งไปยังปีกหนึ่งของส่วนนั้น ๑
ปกติส่วนหน้าของบุคคล ถือเกณฑ์ ๒๒ นิ้ว

๓) จุดกลาง

หมายถึง จุดที่อยู่กึ่งกลาง หรือส่วนที่อยู่ตรงกลางของหน่วยใหญ่

๔) หัวแถว

หมายถึง ส่วนที่อยู่ตอนหน้าของแถวตอน หรือส่วนที่อยู่ทางขวาสุดของแถวหน้ากระดาน

๕) ซ้าย (ขวา)

หมายถึง ส่วนที่อยู่ซ้ายสุด (ขวาสุด) หรือด้านข้างทางซ้าย (ขวา) ของลำตัวทหาร

๖) ปีก

หมายถึง ส่วนขวาหรือซ้ายสุดของหน่วย ไม่ว่าจะจัดเป็นรูปแถวหน้ากระดานหรือ
แถวตอนก็ตาม หรืออาจหมายถึง ส่วนที่อยู่ทางขวาสุดหรือซ้ายสุดของส่วนใหญ่ก็ได้

๗) ดับ

หมายถึง แนวหน้ากระดานของแต่ละแถวที่มีบุคคลหรือพาหนะเรียงไปทางข้าง ในขณะที่
ที่อยู่ในรูปแถวตอน

๘) การจัดแถว

หมายถึง การจัดส่วนต่าง ๆ ของหน่วยใหญ่ที่อยู่ในรูปแถวให้เป็นแนวเส้นตรงเดียวกัน

๙) ความลึก

หมายถึง ระยะจากหัวแถวไปท้ายแถวของรูปขบวนแถว หรือระยะจากด้านหน้าสุดของ
ส่วนที่อยู่ข้างหน้า ไปถึงด้านหลังสุดของส่วนที่อยู่ข้างหลัง ความลึกของแต่ละบุคคล ให้ถือเกณฑ์ ๑๒
นิ้ว

๑๐) ระยะต่อ

หมายถึง ช่องระยะที่คิดระหว่างส่วน ที่จัดไปตามความลึก ระยะต่อระหว่างบุคคล คือ
ระยะห่างที่คิดตั้งแต่แนวหน้าอกของบุคคลที่อยู่ข้างหลังไปถึงแนวสันหลังของบุคคลที่อยู่ข้างหน้า

ระยะต่อระหว่างยานพาหนะ คือ ระยะระหว่างส่วนหน้าสุดของยานพาหนะคันหลังกับ
ส่วนท้ายสุดของยานพาหนะคันหน้า

ระยะต่อระหว่างรูปขบวนของแถว (ไม่ว่าจะอยู่ในลักษณะรูปขบวนเดินเท้า หรืออยู่บน
ยานพาหนะ) หมายถึง ระยะห่างระหว่างส่วนหน้าของหน่วยที่อยู่ข้างหลัง กับส่วนหลังของหน่วยที่อยู่
ข้างหน้า ผบ.หน่วยและบุคคลอื่นที่อยู่ในตำแหน่งนอกแถวของหน่วยนั้น หรือผู้เชิญธง ให้นำระยะ
เหล่านี้มาพิจารณาด้วย ระยะต่อระหว่างบุคคล ปกติถือเกณฑ์ ๒๓ นิ้ว (รูปที่ ๑)

๑๑) ระยะเคียง

หมายถึง ระยะที่วัดไปทางข้าง ในระหว่างส่วนที่อยู่ในแถวเส้นเดียวกัน ระยะเคียง

ระหว่างบุคคลคือระยะที่จัดระหว่างไหล่ของบุคคลหนึ่งไปยังอีกบุคคลหนึ่ง ระยะเคียงระหว่างยานพาหนะคือระหว่างดุมล้อต่อดุมล้อ หรือเส้นกึ่งกลางของรอยล้อต่อเส้นกึ่งกลางของรอยล้อด้านที่อยู่ชิดกัน ระยะเคียงระหว่างรูปแถวคิดจากปีกหนึ่งของแถวของส่วน ไปยังอีกปีกหนึ่งที่อยู่เคียงกันของส่วนอีกส่วนหนึ่ง

ตำแหน่งที่ของ ผบ.หน่วย, ผบ.ชั้นรอง ที่อยู่นอกแถว และรวมทั้งผู้เชิญธงชาติให้นำมาพิจารณาในเรื่องของระยะเคียง เช่นเดียวกับในเรื่องของระยะต่อระยะเคียง ปกติระหว่างบุคคล ถือเกณฑ์ ๔ นิ้ว (ดูรูป ๒)

๑๒) **รูปขบวน**

หมายถึง รูปแถวที่จัดให้ส่วนต่าง ๆ อยู่ในรูปแถวหน้ากระดาน หรือแถวตอน หรืออาจกำหนดให้อยู่ในรูปแถวอย่างอื่นใดก็ได้

๑๓) **แถวตอน**

หมายถึง การจัดรูปแถวโดยให้บุคคลหรือยานพาหนะเรียงต่อกันไปตามทางลึก, แถวตอนเรียงหนึ่ง ก็หมายถึงให้บุคคลหนึ่งเรียงต่อหลังอีกบุคคลหนึ่งไปตามทางลึก, แถวตอนเรียงสอง (สาม..) หมายถึงให้บุคคลสองคน (สามคน..) เรียงต่อหลังบุคคลอีกสองคน (สามคน...) ไปทางลึกนั่นเอง

๑๔) **หน้ากระดาน**

หมายถึง รูปแถวที่ส่วนต่าง ๆ จัดรูปแถวเรียงไปทางข้างเป็นแนวเส้นตรงเดียวกัน

๑๕) **แถวรวมพล**

หมายถึง รูปแถวของกองร้อยหรือหน่วยใหญ่กว่า อันมีส่วนแต่ละส่วนซึ่งเดิมจัดรูปแถวอยู่ในลักษณะแถวตอนนั้น มาเรียงกันเป็นหน้ากระดาน และมีระยะเคียงระหว่างส่วนเป็นระยะเคียงปิด

๑๖) **แถวรวมพลเปิดระยะ**

หมายถึง รูปแถวของกองร้อย หรือหน่วยขนาดใหญ่กว่า โดยการจัดให้ส่วนต่าง ๆ ซึ่งอยู่ในรูปแถวตอนนั้นเรียงกันเป็นหน้ากระดาน อันมีระยะเคียงเฉพาะอันหนึ่งระหว่างส่วนนั้น ๆ ยาวกว่าระยะเคียงปิด

๑๗) **ทหารเกินอัตรา**

หมายถึง นายทหารสัญญาบัตร, ประทวน หรือพลทหาร ทุกคนที่เกินอัตราอยู่ทางหลังของแถวหลัง

๑๘) **หลัก**

หมายถึง ส่วนที่เป็นหลักในการเคลื่อนที่

๑๙) **จุดหลัก**

หมายถึง จุดที่รูปขบวนใช้เป็นหลักในการเริ่มต้นเคลื่อนที่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งหมายถึงจุดที่อยู่ข้างหน้า ซึ่งหน่วยใช้เป็นจุดเล็งเพื่อให้ตรงเป็นแนวในการเคลื่อนที่

๒๐) การก้าว

หมายถึง การก้าวที่มีความยาวเป็นระยะที่วัดระหว่างจากสันเท้าถึงสันเท้าของการเดิน
ในหนึ่งก้าว

การก้าวครึ่งก้าวและการก้าวทางหลัง ถือเกณฑ์ความยาวของก้าว ๑๕ นิ้ว

การก้าวทางข้าง ถือเกณฑ์ ๑๒ นิ้ว

หนึ่งในสี่ของก้าว ถือเกณฑ์ ๘ นิ้ว

ก้าวสั้น ถือเกณฑ์ ๒๒ นิ้ว

(ก้าวสั้นใช้ในการฝึกหมู่เดี่ยวขวา (ซ้าย) และกลับหลังหันเท่านั้น และมีความประสงค์
ในการปรับแต่งระยะให้ตำแหน่งของบุคคลต่าง ๆ ในแถวอยู่ถูกต้อง)

ก้าวของการเดินและวิ่ง ถือเกณฑ์ ๓๐ และ ๓๖ นิ้วตามลำดับ

๒๑) ระยะก้าว

หมายถึง ความยาวเต็มก้าวในขณะที่เดินปกติ

๒๒) จังหวะการเดิน

หมายถึง ช่วงระยะความยาวของก้าว และจังหวะในการเดิน

๒๓) จังหวะเดินช้า

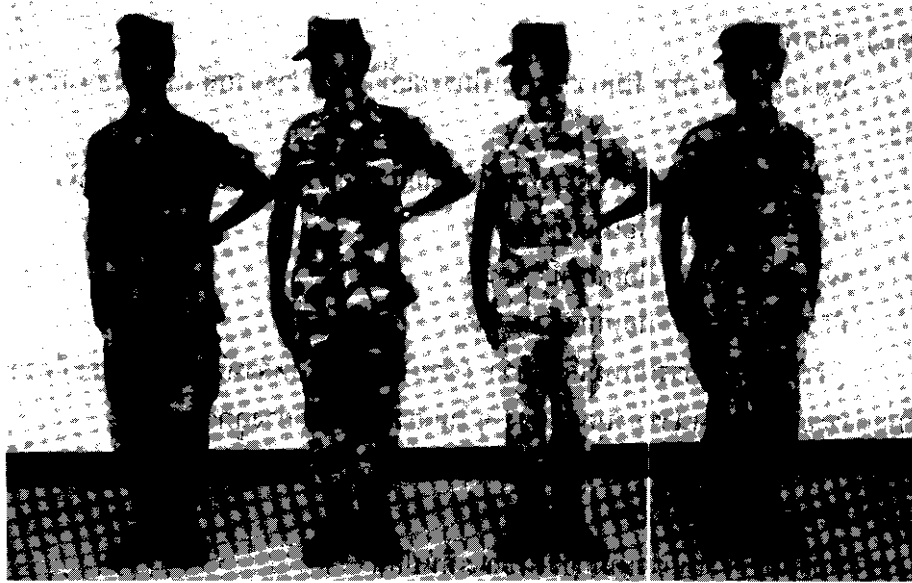
หมายถึง การเดินซึ่งใช้จังหวะการเดิน ๖๐ ก้าวต่อนาที ปกติใช้ในการเดินเป็นเกียรติยศ
ในพิธีศพแต่อย่างเดียวกัน

๒๔) จังหวะการเดินปกติ

หมายถึง การเดินที่ใช้จังหวะการเดิน ๑๒๐ ก้าวต่อนาที

รูปที่ ๑ ระยะต่อระหว่างบุคคล ๒๓ นิ้ว

รูปที่ ๒ ระยะเคียงระหว่างบุคคล ๔ นิ้ว

๒๕) จังหวะการเดินสวนสนาม

หมายถึง การเดินที่ใช้จังหวะการเดิน ๙๐ - ๑๐๐ ก้าวต่อนาที

๒๖) จังหวะการวิ่ง

หมายถึง การวิ่งที่ต้องมีจังหวะการวิ่ง ๑๖๐ ก้าวต่อนาที

๒๗) คนนำ

หมายถึง บุคคลที่เป็นหลักของรูปขบวนหรือส่วน ที่ต้องยึดถือเป็นหลักในการเดิน การนำการแต่งระยะเคียง ทิศทาง หรือการตรงแนว หรือการแต่งจังหวะการเดินในแถวตอนที่เป็นหลัก (อาจเป็นขวา, ซ้าย หรือกึ่งกลางก็ได้)

๒๘) กระทบกระเจิง

หมายถึง ลักษณะของการใช้คำสั่งหรือสัญญาณ ที่ต้องการให้ปฏิบัติอย่างทันทีทันใด ในแง่ของผู้รับการฝึก หมายถึง การปฏิบัติตามคำสั่งอย่างรวดเร็วด้วยอาการอันสง่างามและแข็งแรง

๒๙) อาวุธ

หมายถึง อาวุธประจำกายต่าง ๆ เช่น ปลย.เอ็ม.๑๖, ปฟ.๘๖ เป็นต้น

๓๐) คำบอก

หมายถึง คำพูดที่บอกให้รู้

๓๑) คำสั่ง

หมายถึง คำพูดที่บอกให้ทำหรือปฏิบัติ

๔. ข้อเสนอแนะต่าง ๆ

ก. ครูผู้ฝึก

๑) การฝึกเบื้องต้นของท่าทหารราบนี้ นับว่าเป็นหน้าที่อันสำคัญยิ่ง นายทหารชั้นสัญญาบัตรหรือนายทหารชั้นประทวน ควรจะภาคภูมิใจที่ได้รับการฝึกให้เป็นครูฝึก ความรู้สึกและความเข้าใจอันซาบซึ้ง ในระเบียบการฝึกและวิธีฝึกนั้น จะนำไปสู่ความเป็นครูฝึกที่ทรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพอันเต็มไปด้วยชื่อเสียง เกียรติยศ ตลอดจนความเชื่อมั่น ที่ได้รับจากผู้รับการฝึก

๒) ครูฝึกที่ดี จะต้องมียุทธลักษณะดังต่อไปนี้

ก) ต้องเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามระเบียบอย่างเคร่งครัด เป็นตัวอย่างอันดีงามแก่ผู้รับการฝึก

ข) ต้องเป็นผู้ที่มีความคิด อุดหนุน และมีเจตจำนงในการปฏิบัติงานอย่างแน่วแน่

ค) ต้องเป็นผู้ที่มีลักษณะอันเต็มเปี่ยมไปด้วยความห่วงใย กระฉับกระเฉง และองอาจ

ง) ต้องเป็นผู้ที่คอยเอาใจใส่เฝ้าดูแลผู้รับการฝึกอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง ต้องรู้จักแก้ไข

ข้อบกพร่องใด ๆ อันเกิดขึ้นได้ อย่างทันทีทันใด

๓) เมื่อครูผู้ฝึกได้แก่การปฏิบัติที่ผิดให้แล้ว จะต้องให้ผู้รับการฝึก ได้ปฏิบัติท่าที่ถูกต้องซ้ำกันทันที การทำหนักนั้นควรจะได้กระทำในครั้งสุดท้ายของการฝึกเท่านั้น จงระวังอย่าได้บังคับท่าหนัก นายทหารทั้งสัญญาบัตรและชั้นประทวน ต่อหน้าผู้มียศและอาวุโสต่ำกว่า

๔) ก่อนทำการฝึก ครูผู้ฝึกจะต้องศึกษาทบทวนทำความเข้าใจ และฝึกซ้อมตนเองในเรื่องที่จะทำการฝึกเสียก่อนทุกครั้ง

๕) ตำแหน่งที่อยู่ของครูผู้ฝึกก็คือ ตำแหน่งที่อยู่ของผู้บังคับบัญชาตนเอง ซึ่งอาจจะอยู่ ณ ตำแหน่งใดก็ได้ ถ้าเห็นว่าเป็นตำแหน่งที่สามารถควบคุม ทำการแก้ไขการปฏิบัติของผู้รับการฝึกที่ดีที่สุด

๖) ก่อนเริ่มการฝึกหรือเปลี่ยนท่าของการฝึก ต้องจัดให้ผู้รับการฝึกอยู่ในตำแหน่งที่ ๆ ถูกต้อง ครูผู้ฝึกต้องอธิบายและแสดงท่าต่าง ๆ ที่จะทำการฝึกให้ทหารดูจนเข้าใจทุกครั้ง ครูผู้ฝึกจะตะตะต้องตัวทหารได้ก็ต่อเมื่อ มีความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้เท่านั้น ก่อนที่จะเปลี่ยนท่านั้น ต้องให้ผู้รับการฝึกได้ปฏิบัติอย่างถูกต้อง ด้วยความเข้าใจดีในท่าเดิมเสียก่อน แล้วจึงจะเปลี่ยนท่าต่อไป

๗) เวลาที่ใช้ในการฝึก ควรจะใช้ช่วงระยะเวลาสั้น ๆ แต่บ่อยครั้ง ในระหว่างการฝึกต้องคอยควบคุม ให้การฝึกเป็นไปอย่างกระฉับกระเฉง

ข. วิธีฝึก

๑) หมู่ ถือเป็นหน่วยมูลฐานในการฝึก เพราะเป็นระดับหน่วยที่ง่ายที่สุดต่อการฝึก

๒) บุคคลที่เรียนและฝึกได้ช้า ควรจะจัดแยกอยู่ในหมู่พิเศษ และจัดครูผู้ฝึกที่ชำนาญและทรงไว้ซึ่งประสิทธิภาพ เข้าทำการฝึกสอน ต้องระวังมิให้บุคคลเหล่านั้นได้รับการเยาะเย้ยจากบุคคลอื่น

ค. คำบอก-คำสั่ง และการออกเสียง

- ๑) คำบอก-คำสั่ง ที่จะใช้ให้ผู้รับการฝึกปฏิบัติตามในแบบฝึกนี้ แบ่งออกเป็น ๔ ประเภท คือ
 - ก) คำบอก-คำสั่ง แบ่ง
 - ข) คำบอก-คำสั่ง เป็นคำ ๆ
 - ค) คำบอก-คำสั่ง รวด
 - ง) คำบอก-คำสั่ง ผสม

๒) การใช้คำบอก-คำสั่ง ลักษณะที่แตกต่างของคำบอก-คำสั่งประเภทต่าง ๆ จะเป็นเครื่องบ่งชี้ทราบถึงลักษณะการปฏิบัติของท่านั้น ๆ แนวทางในการใช้น้ำเสียงเพื่อสั่งและเขียนไว้ให้เห็นความแตกต่างกันอย่างเด่นชัด โดยการแสดงเครื่องหมายไว้

ก) คำบอก-คำสั่งแบ่ง (รูปที่ ๓) เป็นคำบอก-คำสั่งที่ใช้เพื่อบอกคำสั่งสำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะกำหนดไว้ให้ปฏิบัติได้เป็นจังหวะ ๆ ได้ คำบอก-คำสั่งแบ่งนี้ ผู้ให้คำบอก-คำสั่งแบ่งจะต้องเปล่งเสียงบอกในคำแรกด้วยการลากเสียงค่อนข้างยาว แล้วเว้นจังหวะไว้เล็กน้อย ก่อนที่จะเปล่งเสียงบอกในคำหลัง ด้วยการเน้นเสียงให้หนักและสั้น การเขียนคำบอกชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นด้วยการใช้เครื่องหมาย - คั่นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น “ขวา-หัน” เป็นต้น

ข) คำบอก-คำสั่งเป็นคำ ๆ (รูปที่ ๔) เป็นคำบอก-คำสั่งที่ใช้เพื่อบอกคำสั่งสำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะไม่ได้กำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะ ๆ ไว้ (แต่สามารถแบ่งการฝึกออกเป็นตอน ๆ ได้) และจำเป็นต้องใช้คำบอกยืดยาว ซึ่งอาจจะมีหลายพยางค์ก็ได้ จึงจำเป็นต้องเว้นจังหวะการบอกไว้เป็นตอน ๆ หรือคำ ๆ คำบอกเป็น คำ ๆ นี้ ผู้ให้คำบอกจะต้องเปล่งเสียงบอกทั้งในคำแรกและคำหลัง ด้วยการวางน้ำหนักเสียงไว้เท่า ๆ กัน โดยเว้นจังหวะระหว่างคำไว้เล็กน้อย ไม่ต้องลากเสียงยาวในคำแรกและเน้นหนักในคำหลังเหมือนคำบอก-คำสั่งแบ่ง การเขียนคำบอก-คำสั่งชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็นโดยการใช้เครื่องหมาย , คั่นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น “รวม, อารูธ”

ค) คำบอก-คำสั่งรวด (รูปที่ ๕) เป็นคำบอก-คำสั่งที่ใช้เพื่อบอกคำสั่งสำหรับทำฝึกที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะไม่ได้กำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะ ๆ ไว้ (แต่สามารถแบ่งการฝึกออกเป็นตอน ๆ ได้) และเป็นคำสั่งที่ไม่ยืดยาวหรือมีหลายพยางค์ จึงไม่มีความจำเป็นต้องแบ่งจังหวะการสั่งไว้เป็นตอน ๆ หรือคำ ๆ คำบอก-คำสั่งรวดนี้ ไม่ว่าจะมียพยางค์ก็ตาม ผู้ให้คำบอก-คำสั่งจะต้องบอกรวดเดียวจบโดยวางน้ำหนักเสียงเป็นระดับเดียว การเขียนคำบอก-คำสั่งชนิดนี้จะแสดงไว้ให้เห็น โดยเขียนเป็นคำติดต่อกันทั้งหมด ไม่ใช้เครื่องหมายใด ๆ ทั้งสิ้น ตัวอย่างเช่น “ถอดหมวก” เป็นต้น

ง) คำบอก-คำสั่งผสม (รูปที่ ๖) เป็นคำบอก-คำสั่งที่มีลักษณะคล้ายคำบอก-คำสั่งเป็นคำ ๆ จะผิดกับคำบอก-คำสั่งเป็นคำ ๆ ก็ตรงที่คำบอก-คำสั่งในคำหลังจะเป็นคำบอก-คำสั่งแบ่ง เพราะฉะนั้นคำบอก-คำสั่งประเภทนี้ จึงเป็นคำบอก-คำสั่งที่ใช้เพื่อบอกคำสั่งสำหรับทำฝึก ที่ส่วนใหญ่แล้วมักจะกำหนดให้ปฏิบัติแบ่งเป็นจังหวะ ๆ ได้ตามลักษณะของคำบอก-คำสั่งแบ่งที่ผสมอยู่ในคำ

หลังของคำบอก-คำสั่งผสมนี้เป็นหลัก คำบอก-คำสั่งผสมนี้ ผู้ให้คำบอก-คำสั่งจะต้องเปล่งเสียงบอกในคำห้วงแรกเช่นเดียวกับคำบอก-คำสั่งเป็นคำ ๆ คือ วางน้ำหนักเสียงไว้เท่า ๆ กัน ส่วนการเปล่งเสียงในคำบอก-คำสั่งห้วงหลัง ก็คงเปล่งเสียงในลักษณะเดียวกันกับคำบอก-คำสั่งแบ่ง คือ เปล่งเสียงบอกในคำแรกด้วยการลากเสียงค่อนข้างยาว แล้วเว้นจังหวะไว้เล็กน้อยก่อนที่จะเปล่งเสียงบอกในคำหลังด้วยการเน้นเสียงให้หนักและสั้น การเขียนคำบอก-คำสั่งชนิดนี้ จะแสดงไว้ให้เห็นโดยใช้เครื่องหมาย - คั่นกลางไว้ระหว่างคำบอกคำหน้าและคำหลัง ตัวอย่างเช่น “ตรงหน้า, ระวัง, วันทยา - วุธ”

๓) ขณะที่ใช้คำบอก-คำสั่ง ครูผู้ฝึกหรือผู้บังคับบัญชาจะต้องกลับหลังหันไปยังแถวทหาร แต่ถ้าใช้คำบอก-คำสั่งในขณะที่อยู่ในตำแหน่งของหัวหน้าขบวน แถวตอนหรือแถวรวมพล ในขณะที่เคลื่อนที่ และถ้าหากเป็นผู้บังคับหน่วยของส่วนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของหน่วยใหญ่ ก็ให้เพียงแต่หันศีรษะไปพร้อมกับใช้คำบอก-คำสั่งต่อหน่วยของตน ไม่ต้องกลับหลังหันไปใช้คำบอก-คำสั่ง

๔) คำบอก-คำสั่งที่ใช้ “ขณะ” เคลื่อนที่อันเกี่ยวกับการเดิน เช่น “ตอนเลี้ยวขวา - เดิน” นั้น ต้องไม่นำหน้าด้วยคำที่บอกนามหน่วย (กองร้อย, กองพัน) และไม่นำหน้าด้วยคำว่า “หน้า”

๕) คำบอก-คำสั่งที่บอกนามหน่วยอันเป็นคำบอกเตรียม เช่น กองร้อยฝึกที่หนึ่ง หรือ กองพันฝึกที่หนึ่ง จะไม่มีการบอกให้ละเอียดไปกว่านี้ เช่น กองร้อยฝึกที่หนึ่ง กองพันฝึกที่สอง คำบอก-คำสั่งควรจะบอกออกไปเท่าที่ได้กำหนดไว้ในแบบฝึกเท่านั้น เพราะถือว่าทหารหรือผู้รับการฝึกต้องจำเสียงครูหรือผู้บังคับบัญชาของตนได้

๖) คำบอกที่ดี ควรจะต้องเปล่งเสียงให้ได้ยินอย่างชัดเจนทั่วทุกคนในหน่วย ในการที่จะเปล่งเสียงใช้คำบอก-คำสั่ง ให้เป็นคำบอก-คำสั่งที่ดีนั้น ควรจะได้สังวรและระลึกถึงสิ่งต่อไปนี้

ก) ท่าทางที่ดี ถูกต้อง การกลั้นและผ่อนลมหายใจ การใช้กล้ามเนื้อปากและลำคอที่ถูกต้องจะช่วยในการปรุงแต่งเสียงให้ดีขึ้น ถ้าเปล่งเสียงให้ถูกต้องแล้ว คำบอก-คำสั่งนั้นจะได้ยินอย่างชัดเจนทั่วทั้งหน่วย ถ้าหากตะเบ็งจนเกินไป กล้ามเนื้อคอจะแข็งเกร็งก่อให้เกิดเสียงที่เปล่งออกมาเป็นเสียงเปล่ง หลง ไม่ชัดเจน และมีผลไปทำให้ตนเองเจ็บคอและมีเสียงแหบ

ข) การเปล่งเสียงนั้น ต้องเปล่งให้ได้ยินไกลที่สุด โดยไม่ต้องตะเบ็งจนเกินควร การเปล่งเสียงใช้คำบอก-คำสั่งนั้น ผู้ใช้คำบอก-คำสั่งต้องพิจารณาถึงบุคคลที่อยู่ไกลที่สุด การฝึกการเปล่งเสียงที่ดีนั้น ควรปฏิบัติดังนี้

(๑) อ้าปากกว้าง ๆ จนรู้สึกว่าจะอ้าได้ทั้งปากและลำคอ

(๒) นับและออกเสียง “ร” และ “ล” อย่างเต็มเสียง ชัดเจน และหนักแน่น

(๓) เปล่งเสียงแต่ละพยางค์ของคำบอก-คำสั่ง ให้ได้จังหวะพอดีกับจังหวะการเดิน เมื่อฝึกหัดจงยืนตรง แต่งการหายใจให้เหมาะ อ้าปากให้กว้าง ผ่อนลำคอให้สบาย ไม่เกร็ง

ค) กะบังลมในท้อง เป็นกล้ามเนื้อที่สำคัญที่สุดในการหายใจ กะบังลมนี้เป็นกล้ามเนื้อที่เป็นเส้นนอน ซึ่งแบ่งแยกช่องอกกับช่องท้องออกจากกัน ทำหน้าที่ควบคุมอย่างอัตโนมัติในการ

หายใจตามปกติ แต่จะต้องมีการปรุงแต่งเพื่อให้การออกเสียงเป็นไปอย่างถูกต้อง การฝึกหายใจลึก ๆ เป็นวิธีการที่ดี ในการฝึกการปรุงแต่งในการบังคับกล้ามเนื้อกะบังลมวิธีหนึ่งก็คือ การสูดลมหายใจเต็มทีกลั้นไว้ อ้าปากกว้าง ผ่อนคลายกล้ามเนื้อลำคอให้สบาย แล้วเปล่งเสียงสั้น ๆ ออกมาทันที เช่น คำว่า “หัน” เสียงสั้น ๆ ที่เปล่งออกมาทันทีนี้ ควรจะเป็นเสียงที่เปล่งโดยการพ่นก้อนอากาศสั้น ๆ ออกมาจากปอด ถ้าทำได้ถูกต้อง จะรู้สึกวาในขณะนั้นกล้ามเนื้อที่ท้องตึง

ง) ลำคอ ปาก และจมูก ปกติจะทำหน้าที่คล้าย ๆ กันเป็นเครื่องขยายเสียง ซึ่งเป็นตัวช่วยให้การเปล่งเสียงได้เป็นไปอย่างเต็มที่ ในการเปล่งเสียงใช้คำบอก-คำสั่ง ควรจะผ่อนคลายกล้ามเนื้อลำคอตามสบาย หย่อนคาง และทำริมฝีปากกลางหย่อน ๆ อ้าปากให้กว้าง

จ) จงอย่าลืมว่าท่าตรงเป็นท่าที่ถูกต้องสำหรับการออกคำสั่ง ท่าทางของผู้บังคับบัญชาหรือครูผู้ฝึก จะเป็นที่น่าสนใจของทหาร ถ้าหากไม่มีลักษณะของทหารที่ดีแล้ว ผู้รับการฝึกหรือผู้ใต้บังคับบัญชาที่จะจำติดตาไป การยกมือขึ้นป้องปากเพื่อช่วยในการเปล่งเสียงนั้น ไม่ใช่วิธีที่ถูกต้อง

ฉ) คำบอก-คำสั่งที่ชัดเจน จะเป็นเสมือนมนต์ที่ตลใจให้ทหารปฏิบัติตามคำบอก-คำสั่งได้อย่างฉับพลัน ถูกต้อง คำบอกที่ไม่ชัดเจน จะทำให้ทหารงงและไม่เข้าใจคำบอก-คำสั่ง ทุกคำบอก-คำสั่งที่เปล่งเสียงได้อย่างถูกต้องจะไม่ทำให้เสียจังหวะการเดิน การเปล่งเสียงคำบอก-คำสั่งที่ชัดเจน จะต้องมีการนับ การซ้ำเสียงที่เปล่งออกมานั้น ให้ใช้ลิ้น ริมฝีปาก และคาง ให้เต็มที่

จงฝึกหัดออกคำสั่งซ้ำ ๆ รมั้ดระวัง และให้ได้จังหวะการเดิน ๑๒๐ ก้าวหรือครึ่งต่อนาที อย่างชัดเจนยัดคำทุกพยางค์

ช) การเอื้อนเสียง คือการเปลี่ยนระดับความสูงต่ำของเสียง จากระดับธรรมดา หรือการเปลี่ยนความถี่ของเสียงนั่นเอง

(๑) คำบอก-คำสั่งควรเปล่งออกมา ด้วยการเริ่มเปล่งเสียงในตอนต้น ให้มีระดับเสียงใกล้เคียงกับเสียงพูดตามธรรมชาติ แล้วยกระดับเสียงให้สูงขึ้นในตอนท้ายของพยางค์

(๒) คำสั่งที่จะให้ปฏิบัตินั้น ต้องเปล่งออกมาอย่างห้วนและเด็ดขาด ในระดับเสียงที่สูงกว่าพยางค์สุดท้ายของคำบอก-คำสั่งนิดหน่อย คำสั่งที่จะให้ปฏิบัติที่ดีนั้น ต้องไม่มีการเอื้อนเสียงแต่ต้องมีการเน้นและเด็ดขาด ถ้าได้เปล่งเสียงได้ถูกต้องแล้ว ผู้ปฏิบัติจะมีอาการสนองตอบในการปฏิบัติอย่างคึกคัก ฉับพลัน และกระฉับกระเฉง

๗) คำบอก-คำสั่งรวดเร็ว เช่นคำบอก-คำสั่งว่า “ถอดหมวก” ให้เปล่งเสียง โดยไม่มีการเปลี่ยนระดับเสียง แต่ให้อยู่ในลักษณะระดับสูงและดัง

๕. กฎทั่วไปในการฝึก

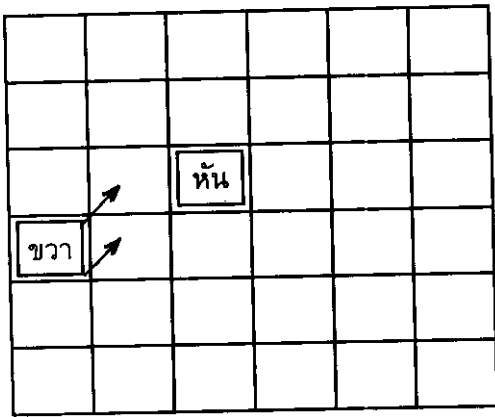
ก. การฝึกการเคลื่อนที่ ๆ แท้จริงแล้ว อาจจะฝึกให้เคลื่อนที่ไปทางปีกไหนก็ได้ แต่ในแบบฝึกนี้ ปกติแล้วจะอธิบายถึงการเคลื่อนที่ไปแต่ในทิศทางเดียวเท่านั้น ในการฝึกให้เคลื่อนที่ไปในทิศทางอื่น ให้ใช้คำบอก-คำสั่งว่า “ซ้าย” , “ขวา” ด้วยตัวอักษรแสดงข้อความที่บอกไว้ในวงเล็บ

ข. คำบอก-คำสั่งว่า “ผิดหยุด” นั้น ใช้แทนการสั่งการให้ยกเลิกการปฏิบัติที่ได้ใช้คำบอก-คำสั่งไปแล้ว แต่ยังไม่สมบูรณ์ และเมื่อผู้รับการฝึกได้ยินคำบอก-คำสั่งนี้แล้ว ต้องกลับไปอยู่ในท่าหรือตำแหน่งเดิมทันที

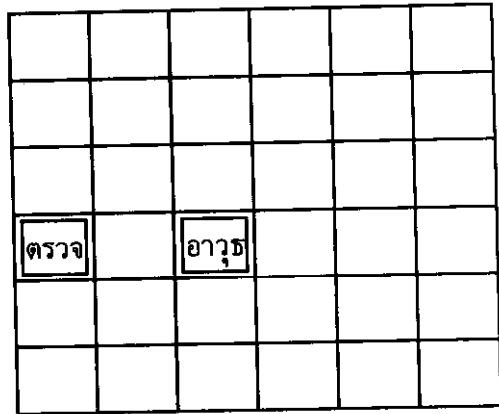
ค. ในขณะที่ทำการเคลื่อนที่ด้วยการเดิน คนนำจะต้องเป็นคนที่อยู่ข้างหน้าทางขวาเสมอ ยกเว้นในกรณีต่อไปนี้

๑) เมื่อมีคำสั่งว่า “คนนำ ซ้าย” หรือ “คนนำ ตรงกลาง” ก็ให้หมายถึงคนที่อยู่ทางปีกซ้ายสุดเป็นคนนำแทน หรือคนที่อยู่ตรงกลางเป็นคนนำแทน จนกว่าจะมีคำบอก-คำสั่งให้ปฏิบัติเป็นอย่างอื่น

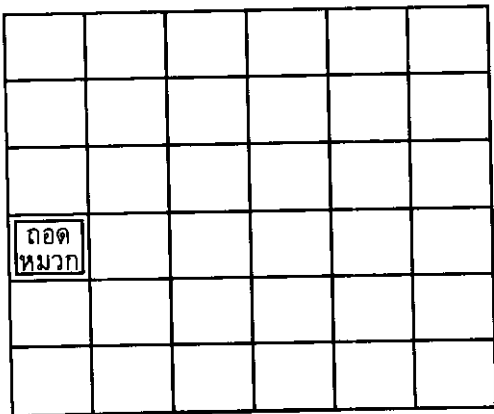
๒) เมื่อมีคำบอก-คำสั่งให้เปลี่ยนทิศทางในขณะที่เคลื่อนที่ด้วยการเดิน ก็ให้เปลี่ยนคนนำไปเป็นคนที่อยู่ทางปีกของทิศทางที่จะไป โดยไม่ต้องมีคำบอก-คำสั่ง และเมื่อเริ่มจะเคลื่อนที่ไปในทิศทางใหม่ก็ให้เปลี่ยนไปเป็นคนนำเป็นคนที่อยู่ข้างหน้าทางขวาตามเดิม โดยไม่ต้องมีคำบอก-คำสั่งเหมือนกัน

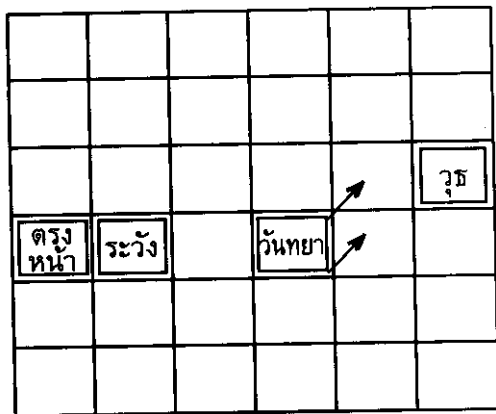
รูปที่ ๓ แสดงการบอกคำบอก-คำสั่งแบ่ง

รูปที่ ๔ แสดงการบอกคำบอก-คำสั่งเป็นคำ ๆ

รูปที่ ๕ แสดงการบอกคำบอก-คำสั่งรวม

รูปที่ ๖ แสดงการบอกคำบอก-คำสั่งผสม

ง. เมื่อหมวดอยู่ในรูปแถวตอน คนนำของหมวดนำเป็นผู้ควบคุมทิศทางและรักษาระยะต่อ ของหมวดและรักษาจังหวะการเดินตามการนับของครูฝึกหรือผู้บังคับบัญชา คนนำของหมวดตามเป็นผู้ควบคุมระยะต่อของหมวด ทิศทางและจังหวะการเดินตามคนนำของหมวดนำ

จ. การเปลี่ยนทิศทางเพียงเล็กน้อย กระทำได้โดย

๑) ให้เพิ่มคำบอก-คำสั่งว่า กิ่งลงไป คำบอกเตรียม ตรงข้างหลังคำบอก-คำสั่งแจ้งรูปแถวและข้างหน้าของทิศทางที่ต้องการ เช่น “ตอнокิ่งเลี้ยวขวา - เดิน” คนนำจะเปลี่ยนทิศทางของเขาไปทางขวา ๔๕ องศาทันที

๒) การบอกให้เดินเฉียง ให้เพิ่มคำบอก-คำสั่งว่า “เฉียง” ลงไปข้างหน้าของคำบอก-คำสั่งรวด เช่น “เฉียงไปทางขวา” คนนำจะเปลี่ยนทิศทางของเขาไปทางขวาเล็กน้อย

ฉ. การนับตามลำดับที่ของหมวดที่อยู่ในรูปแถวของกองร้อย ให้นับเรียงลำดับจากหมวดที่อยู่ทางขวาไปทางซ้าย ในขณะที่อยู่ในลักษณะรูปแถวหน้ากระดานให้นับเรียงลำดับจากบุคคลที่อยู่ข้างหน้าไปข้างหลัง

การนับลำดับที่ของหมู่ในแถวของหมวดก็เช่นเดียวกัน ให้นับลำดับที่ของหมู่เรียงจากขวาไปซ้ายถ้าอยู่ในรูปแถวหน้ากระดานหมวด และนับเรียงจากหน้าไปหลัง ในเมื่ออยู่ในรูปแถวตอนหมวด

ช. ตำบลที่อยู่ของนายทหารชั้นสัญญาบัตรและชั้นประทวน ตลอดจนจนกระทั่งหน่วยพิเศษต่าง ๆ ได้แสดงไว้แล้วในรูปตอนท้ายของแบบฝึกนี้

๑) การเปลี่ยนตำบลที่อยู่ของบุคคล ให้กระทำโดยใช้เส้นทางเดินที่สั้นที่สุด เว้นแต่จะมีคำสั่งกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น การเปลี่ยนนี้ ให้กระทำโดยเร็วทันทีที่ได้ยินคำบอกคำสั่งให้ปฏิบัติ บุคคลผู้มีหน้าที่อันเกี่ยวกับการเคลื่อนไปประจำตามตำบลที่อยู่ตำแหน่งใหม่ ให้กระทำได้ภายหลังจากที่ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามตำแหน่งเดิมเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในการเคลื่อนที่จากตำบลที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่ง จักต้องปฏิบัติตามการเดินทางอันสง่างามผึ่งผาย สมลักษณะทหาร การกระทำท่าหนักดี การเปลี่ยนทิศทางการเดินก็จักต้องกระทำไปเช่นเดียวกับการฝึก

๒) นายทหารชั้นประทวนทั้งหมดที่เป็นผู้บังคับบัญชา หรือครูฝึกของหน่วยทหาร หรือแถวทหารที่ถืออาวุธจะต้องถืออาวุธด้วย ถ้าถืออาวุธ ปลย.เอ็ม ๑๖ จะต้องแบกไว้บนบ่าขวาในขณะที่ใช้คำบอก-คำสั่งในการฝึก และต้องทำท่าวันทยาวิรูทในขณะที่รายงานบัญชีผล

ญ. เมื่อทำการฝึกท่าต่าง ๆ ในขณะที่เดิน คำสั่งให้ปฏิบัติคือ คำสั่งว่า “ - เดิน” ต้องให้พอดีจังหวะกับที่เท้าซ้ายตกถึงพื้น ในเมื่อจะเปลี่ยนทิศทางไปทางซ้าย และให้พอดีกับจังหวะที่เท้าขวาตกถึงพื้น ในเมื่อจะเปลี่ยนทิศทางไปทางขวา

ด. จังหวะในการเปล่งเสียงของคำบอก-คำสั่ง จะต้องให้เป็นไปตามจังหวะการเดินเสมอ การเปล่งเสียงใช้คำบอก-คำสั่งตามจังหวะการเดินนั้น นับเป็นการฝึกที่ดีในการใช้คำบอก-คำสั่งที่ถูกต้องแก่แถวทหาร การเว้นช่วงจังหวะระหว่างคำบอกและคำสั่งให้ปฏิบัติ ควรจะเว้นหรือหยุด ให้พอเหมาะกับขนาดหน่วย

๑) สำหรับหน่วยในระดับหมู่หรือหมวด การเว้นจังหวะที่ดีที่สุด คือเกณฑ์หนึ่งจังหวะ ระหว่างคำบอก-คำสั่ง เช่น

จังหวะ	หนึ่ง	สอง	สาม
คำบอก คำสั่ง	ตอนเลี้ยวซ้าย	เว้น (ก้าว)	เดิน

การปรับจังหวะให้พอดีสำหรับการบอกเมื่ออยู่กับที่ ให้กระทำได้โดยการใช้นับหนึ่ง, สอง, สาม, สี่ ตามจังหวะการเดิน ๑๒๐ ก้าวต่อนาที แล้วจึงเปล่งเสียง การใช้คำบอกเช่น ขวา เว้น (นับหนึ่งจังหวะในใจ) หัน โดยไม่ขัดต่อจังหวะ เช่น

จังหวะการนับ	หนึ่ง	สอง	สาม	สี่
คำบอก คำสั่ง	ขวา	เว้น	หัน	

คำบอกที่เป็นพยางค์ยาว ๆ เช่น ทางขวาเดิน จะต้องเริ่มใช้คำบอกเตรียม โดยให้พยางค์สุดท้ายของคำบอกเตรียมพอดีจังหวะกับเท้าตามทิศที่จะเคลื่อนที่ตกถึงพื้น แล้วเว้นช่วง ๑ จังหวะ เดินก่อน แล้วจึงใช้คำสั่งให้ปฏิบัติ ซึ่งเป็นจังหวะเดียวกับที่เท้าข้างเดิมตกถึงพื้น

จังหวัดการนับ	หนึ่ง	สาม	สี่
การก้าว คำบอก	ขวา ทางขวา	ซ้าย	ขวา
คำสั่ง		เว้น	เดิน

๒) สำหรับหน่วยขนาดกองร้อยหรือหน่วยขนาดใหญ่กว่า การเว้นช่วงจังหวัด จะต้องให้ยาวกว่า ทั้งนี้เพื่อให้โอกาสแก่ผู้บังคับหน่วยย่อยแปลงเสียงซ้ำคำบอกได้ทัน ดังเช่น

จังหวัด	หนึ่ง	สอง	สาม	สี่
ผบ.ร้อย ผบ.หมวด	ขวา	เว้น ขวา	เว้น เว้น	หัน หัน

๓. คำบอก-คำสั่งเพิ่มเติมทั้งหมดของนายพวดยิงที่ใช้ต่อหน่วยของตน จะต้องเริ่มต้นด้วยคำบอก-คำสั่งว่า “พวดยิง...” ทุกครั้งที่สามารถทำได้

๖. การฝึกการใช้คำบอก-คำสั่งทั้งแถว และการฝึกการใช้คำบอก-คำสั่งเป็นบุคคล

ก. การฝึกตามวิธีนี้ เป็นการฝึกที่ก่อให้เกิดความเชื่อมั่นในการใช้คำบอก-คำสั่ง ความเชื่อมั่นในความพร้อมเพรียงในการปฏิบัติตามทั้งหน่วย นอกจากนั้นยังเป็นการฝึกให้รู้จักถึงการใช้คำบอก-คำสั่งให้ปฏิบัติตามอย่างถูกต้อง

๑) การฝึกการใช้คำบอก-คำสั่งทั้งแถว

ก) ขณะหยุดกับที่ ครูผู้ฝึกให้ใช้คำบอก-คำสั่งเริ่มแรกว่า “สั่ง” แล้วต่อด้วยคำบอก ซึ่งกำหนดความต้องการที่จะให้ปฏิบัติแล้วจึงตามด้วยคำบอก-คำสั่งให้ปฏิบัติ ซึ่งกำหนดความต้องการที่จะให้ปฏิบัติ คำมาตรฐานคือคำบอก-คำสั่งว่า “สั่ง” ตัวอย่างเช่น ครูผู้ฝึกจะออกคำสั่งหันหมวดไปทางขวา โดยสั่งทุกคนในแถวสั่ง ใช้คำบอก-คำสั่งว่า “สั่ง ขวา - หัน สั่ง ” ทุกคนในแถวสั่ง คำว่า “ขวา - หัน ” อย่างพร้อมเพรียงกัน และในขณะที่ขาดเสียงว่า หัน ทุกคนในแถวก็ทำท่าขวาหันพร้อมกันทันที

ข) ขณะเคลื่อนที่ด้วยการเดิน ครูผู้ฝึกก็อาจใช้คำได้เช่นเดียวกับใน ข้อ ก) เช่น

(๑) ตัวอย่าง

ครูผู้ฝึก	สั่ง ให้หมวดเดินเข้าระเบียบ - สั่ง
ผู้รับการฝึก	หมวดเข้าระเบียบ - เดิน
ครูผู้ฝึก	สั่ง ไปข้างหน้า - สั่ง
ผู้รับการฝึก	หน้า - เดิน
ครูผู้ฝึก	สั่ง ไปทางขวา - สั่ง
ผู้รับการฝึก	ทางขวา - เดิน

(๒) การฝึกการใช้คำบอก-คำสั่งทั้งแถวนี้ ใช้เฉพาะการเคลื่อนที่ในลักษณะง่าย ๆ และคำบอกสั้น ๆ เท่านั้น สำหรับคำสั่งเตรียมใจ ๆ ที่ต้องการให้ผู้บังคับบัญชาชั้นรองสั่งข้านั้น จะนำมาใช้ในการฝึกตามวิธีนี้ไม่ได้

(๓) เมื่อครูผู้ฝึกประสงค์ที่จะกลับมาฝึกตามปกติ โดยให้ผู้รับการฝึกปฏิบัติตามคำบอก-คำสั่งของตน ก็ให้ใช้คำบอก-คำสั่งว่า “ตามคำสั่งข้าพเจ้า”

๒) การฝึกการใช้คำบอก-คำสั่งเป็นบุคคล

การฝึกตามวิธีนี้ ก็เพื่อมุ่งประสงค์ให้ผู้รับการฝึกบางคนได้ฝึกหัดการใช้คำบอก-คำสั่งได้อย่างถูกต้อง ทหารในแถวอาจจะถูกกำหนดให้เป็นผู้ใช้คำบอก-คำสั่งต่อบุคคลในแถว การปฏิบัติ การฝึกตามวิธีนี้ ควรจะได้ดำเนินไปภายหลังที่ได้กระทำการฝึกการใช้คำบอก-คำสั่ง และเคยฝึกการใช้คำบอก-คำสั่งทั้งแถวมาแล้ว วิธีการฝึกกระทำได้โดยให้ครูผู้ฝึกเป็นผู้กำหนดตัวทหารที่จะให้ใช้คำบอก-คำสั่งโดยการเรียกชื่อหรือตำแหน่งในแถว การกำหนดตัวทหารนี้อาจจะกระทำได้ทั้งขณะหยุดอยู่กับที่และขณะเคลื่อนที่ด้วยการเดินเมื่อกำหนดตัวผู้ใช้คำบอก-คำสั่งแล้วครูผู้ฝึกควรใช้คำบอก-คำสั่งเริ่มแรกมาตรฐานเช่นเดียวกับวิธีฝึกใช้คำบอก-คำสั่งทั้งแถว แล้วตามด้วยคำบอก-คำสั่งที่กำหนดความต้องการของคนในการฝึก รวมความแล้วคงเหมือนกับการฝึกการใช้คำบอก-คำสั่งรวดทั้งแถว แต่ไม่ต้องมีคำบอก-คำสั่งให้ปฏิบัติ คือ “สั่ง” เช่น

ครูผู้ฝึก พลฯ นาวิก สั่ง ไปทางขวา ในลักษณะนี้ผู้รับการฝึกคือ พลฯ นาวิก ก็จะต้องเปล่งเสียงออกคำบอก-คำสั่งทันที คือ “ทางขวา - เดิน” และตนเองก็ต้องปฏิบัติตามพร้อมกับบุคคลอื่นในแถวด้วย

ภายหลังที่ผู้รับการฝึก ได้ฝึกออกคำสั่งตามวิธีนี้หลายครั้งแล้ว ครูผู้ฝึกก็ควรจะซักถามถึงความมั่นใจในการใช้คำบอก-คำสั่งของผู้รับการฝึกด้วย

๓) การฝึกอีกวิธีหนึ่ง คือการนับจังหวะการเดิน การนับจังหวะการเดินนี้คงเหมือนกับการฝึกการใช้คำบอก-คำสั่งทั้งแถวนั่นเอง จะต่างกันก็ตรงที่ว่าในการนับจังหวะการเดินนั้น ครูผู้ฝึกคงใช้คำบอกคำสั่งตามธรรมดานั่นเอง ไม่ใช้คำรวบแบบการฝึก ใช้คำบอก-คำสั่งทั้งแถว และผู้รับการฝึกในแถวทุกคนก็ต้องนับจังหวะการเดินพร้อมกันหมดทุกคน ตัวอย่าง เช่น การนับตามจังหวะ

ครูผู้ฝึกสั่ง “นับตามจังหวะ, นับ”

ผู้รับการฝึกในแถวทุกคนจะเริ่มนับทันที ด้วยเสียงอันดังพร้อมกันทุกคน ตามจังหวะการเดินเป็นระยะ ๘ ก้าว ด้วยท่าทางกระฉับกระเฉง

การฝึกตามวิธีนี้มีประโยชน์ ในการช่วยสอนให้ทหารในแถวได้ซาบซึ้งถึงการร่วมมือร่วมใจกันเป็นหมู่โดยปริยายได้ด้วย

๗. หมายเหตุ

บทนำข้างต้นมีข้อความบางตอน อาจจะไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาในบทต่อ ๆ ไป ของแบบฝึกเล่มนี้ จุดประสงค์ที่เขียนรวมไว้ด้วย เพื่อประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในการจัดรูปแถวหรือการฝึกแถวชิดของหน่วยบางหน่วย

บทที่ ๒

แบบฝึกบุคคลท่ามือเปล่า

๑. ท่าตรง

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เป็นรากฐานของการปฏิบัติทำอื่น ๆ เป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่า ทหารได้เตรียมตัว และพร้อมแล้วที่จะรับการฝึกสอนต่อไป

๒) ทำเริ่มต้น

มาจากท่าหยุดอยู่กับที่

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

รูปที่ ๑ ท่าตรง

ข. คำบอก - คำสั่ง

“แถว - ตรง”

ค. การปฏิบัติ

๑) ชักเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวา ให้สันเท้าทั้งสองอยู่ในแนวเดียวกัน

๒) แยกปลายเท้าทั้งสองออกข้างละเท่า ๆ กัน จนปลายเท้าห่างกันประมาณ ๑ คืบ หรือ

ทำมุมกันประมาณ ๔๕ องศา

๓) ขาทั้งสองข้างเหยียดตรง ไม่เกร็งเข่า

๔) เก็บสะโพก ยียดอกขึ้นเล็กน้อย ไหล่เสมอกัน

๕) แขนทั้งสองข้างปล่อยข้างลำตัวตามธรรมชาติ พลิกข้อศอกไปข้างหน้าจนไหล่ทั้งสองข้างตั้ง นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้อยู่บนแนวตะเข็บกางเกง ฝ่ามือเล็กน้อย (ประมาณ ๓๕ องศา)

๖) ลำตัว คอ และศีรษะตั้งตรง หุบปาก เก็บคาง ตามองตรงไปข้างหน้า สายตาจับจุดใดจุดหนึ่งในแนวระดับ

๗) น้าหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองข้างเท่า ๆ กัน

๘) นิ่ง ห้ามพูด

ง. หมายเหตุ

๑) ทำตรงนี้ใช้เป็นการแสดงความเคารพได้อีกทำหนึ่ง

๒) การฝึกทำตรง ผู้ฝึกควรฝึกควบคู่ไปกับท่าพักตามระเบียบ

๓) เมื่อทหารอยู่ในท่าตรงอยู่แล้ว จะสั่งให้ปฏิบัติท่าตรงซ้ำอีกไม่ได้

๔) เมื่อต้องการให้ทหารกลับมาอยู่ในท่าตรงต่อจากการปฏิบัติทำอื่น ๆ จะใช้คำบอก-คำสั่งว่า “แถว - ตรง” เมื่อสิ้นคำบอก ว่า “แถว - ” ให้ทหารกลับไปอยู่ในท่าพักตามระเบียบทันที เมื่อสิ้นคำสั่งว่า “ตรง” ให้กลับไปอยู่ในท่าตรง อย่างรวดเร็วและแข็งแรง จะเคลื่อนไหวได้ก็ต่อเมื่อได้ยินคำบอก-คำสั่ง ให้ปฏิบัติทำอื่นต่อไป

๒. ท่าพัก

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียด เป็นการเปลี่ยนอิริยาบถจากท่าตรง

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าตรง

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย แบ่งออกเป็น ๕ ท่า คือ

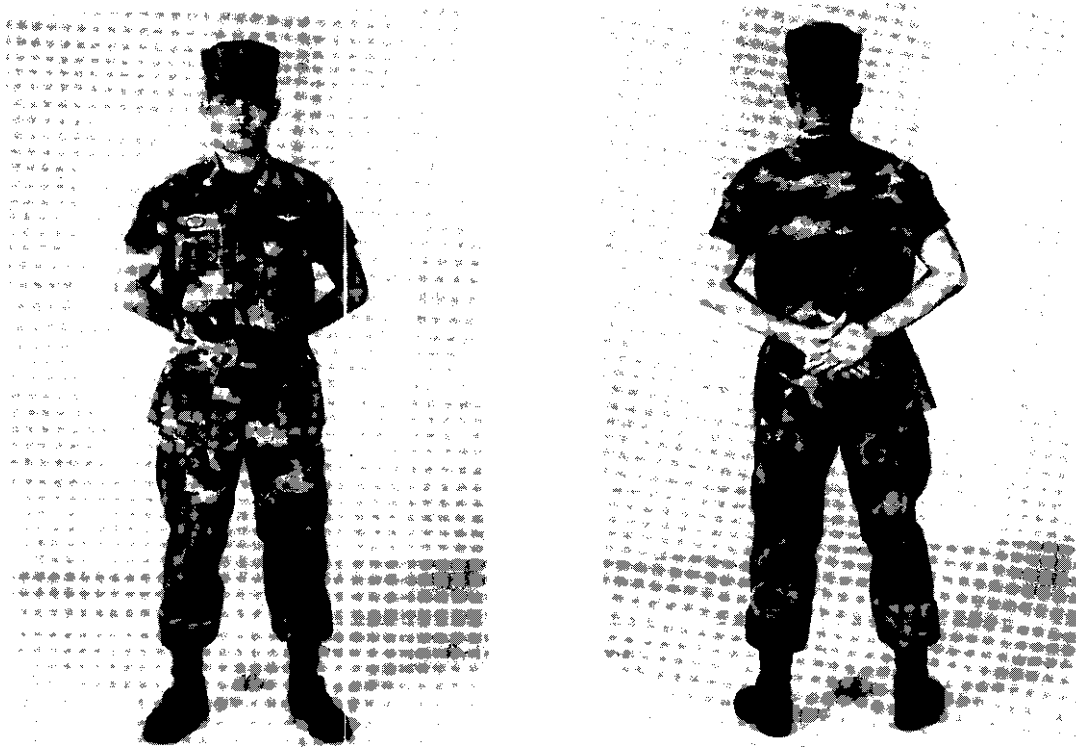
- ก) ทำพักตามระเบียบ
- ข) ทำพักปกติ
- ค) ทำพักตามสบาย
- ง) ทำพักนอกแถว
- จ) ทำเลิกแถว

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ตามระเบียบ - พัก” , “พัก” , “ตามสบาย - พัก” , “พักแถว” และ “เลิกแถว”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำพักตามระเบียบ

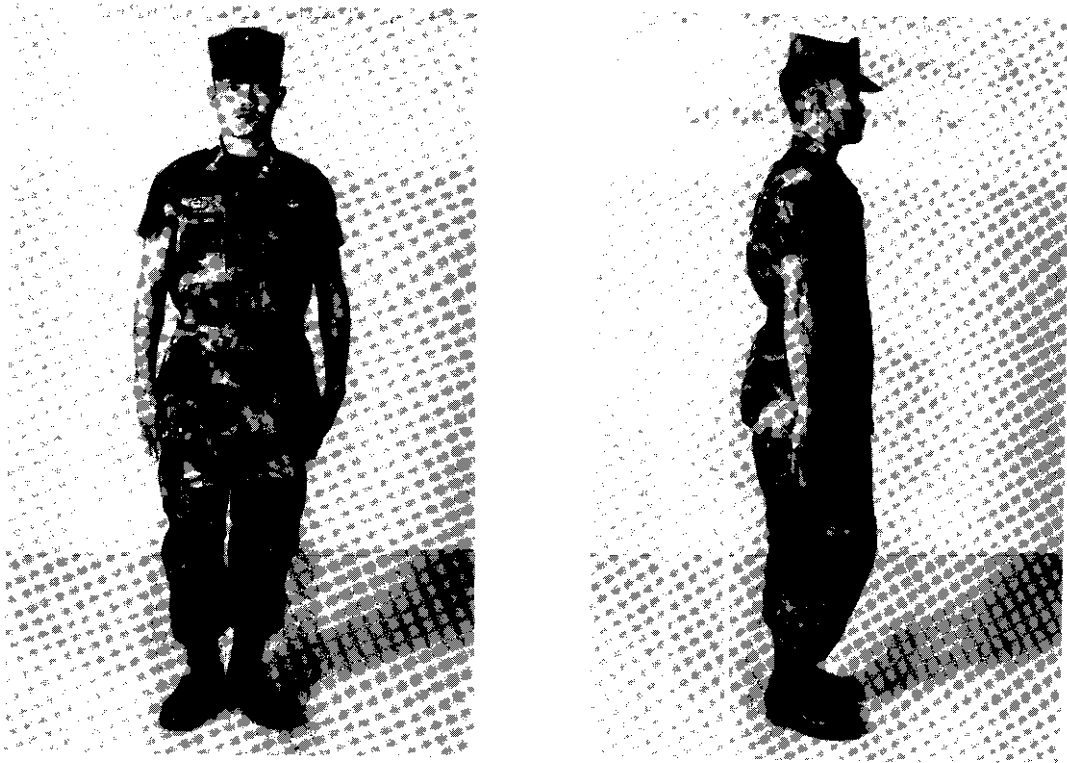
รูปที่ ๒ ทำพักตามระเบียบ

ก) เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ตามระเบียบ - พัก” ให้แยกเท้าซ้ายออกไปทางซ้าย ในลักษณะก้าวทางข้าง ประมาณ ๑ ก้าว (๓๐ ซม. หรือ ๑๒ นิ้ว) อย่างองอาจและแข็งแรง ขณะเดียวกันให้นำมือไขว้หลัง โดยให้หลังมือเข้าหาตัว มือขวาทับมือซ้ายนิ้วหัวแม่มือขวาให้ทับและจับนิ้ว

หัวแม่มือซ้ายไว้นิ้วที่เหลือเหยียดตรงเรียงชิดติดกัน หลังมือซ้ายแนบชิดติดลำตัวในแนวสันหลัง และ
อยู่ใต้เข็มขัดพอดีข้อมือไม่หัก

- ข) ขาทั้งสองข้างตั้ง น้ำหนักตัวอยู่บนเท้าทั้งสองเท่า ๆ กัน
- ค) นิ่ง ห้ามพูด

๒) ทำพักปกติ

รูปที่ ๓ ทำพักปกติ

- ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “พัก” ให้หย่อนเข่าขวาก่อนทันที ให้มองเห็นเด่นชัด
- ข) เปลี่ยนเข่า พักได้เท่าที่จำเป็น
- ค) ห้ามพูด
- ๓) ทำพักตามสบาย
 - ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ตามสบาย - พัก” ให้หย่อนเข่าขวาก่อนทันที ให้มองเห็นเด่นชัด แล้วจึงเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้

ข) การเคลื่อนเท้าออกนอกตำแหน่ง ให้คงเท้าหนึ่งเท้าโดยอยู่ในตำแหน่งเดิมก่อน
ค) ทำน้ำจะนั่งได้ต่อเมื่อได้รับคำสั่ง และจะต้องนั่งในลักษณะที่เท้าหนึ่งเท้าโดยอยู่ในตำแหน่งเดิม

ง) พุดคุยได้เล็กน้อย แต่ต้องเบา ๆ

๔) ทำพักนอกแถว

ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “พักแถว” ให้ทุกคนที่อยู่ในแถว ต่างคนต่างแยกออกจากแถว อย่างฉับพลัน

ข) หากที่พักได้ตามสะดวก แต่ต้องอยู่ใกล้เคียงบริเวณนั้น หรือบริเวณที่กำหนดให้

ค) ไม่ทำเสียงอึกทึก

๕) ทำเลิกแถว

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “เลิกแถว” ให้ทุกคนที่อยู่ในแถว ต่างคนต่างแยกออกจากแถวอย่างฉับพลัน

ง. หมายเหตุ

๑) โอกาสที่จะใช้

ก) ทำพักตามระเบียบ ใช้พักในโอกาสเกี่ยวกับพิธีการต่าง ๆ เช่น พิธีสวนสนาม เป็นต้น

ข) ทำพักปกติ ใช้พักในระหว่างการฝึกอบรม เพื่ออธิบายหรือแสดงตัวอย่างแก่ทหาร

ค) ทำพักตามสบาย ใช้ในโอกาสที่ต้องรอรับคำสั่งเพื่อปฏิบัติต่อไป เป็นระยะเวลาสั้น ๆ

ง) ทำพักนอกแถว ใช้ในโอกาสที่ต้องรอรับคำสั่งเพื่อปฏิบัติต่อไป เป็นระยะเวลานาน ๆ

จ) ทำเลิกแถว ใช้เพื่อให้ทหารได้เลิกจากการแถว

๒) การแถวจากทำพักแถว คำบอก-คำสั่ง คือ “แถว” เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แถว” ให้รีบกลับเข้าแถวที่ตำแหน่งเดิม และอยู่ในท่าตรง จนกว่าจะมีคำสั่งให้ปฏิบัติอย่างอื่น

๓. ทำเคารพ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อใช้แสดงความเคารพเมื่อทหารอยู่ในแถว, นอกแถวตามลำพัง หรือเมื่อถืออาวุธที่ทำความเคารพประกอบอาวุธไม่ได้

๒) **ท่าเริ่มต้น**

มาจากท่าหยุดอยู่กับที่ หรือขณะเคลื่อนที่ก็ได้

๓) **การแบ่งเป็นท่าย่อย แบ่งออกเป็น ๕ ท่า คือ**

- ก) ท่าตรงหน้าวันทยหัตถ์
- ข) ท่าทางขวาวันทยหัตถ์
- ค) ท่าทางซ้ายวันทยหัตถ์
- ง) ท่าแลขวา
- จ) ท่าแลซ้าย

ข. **คำบอก - คำสั่ง**

“วันทยหัตถ์”

“ทางขวา - วันทยหัตถ์”

“ทางซ้าย - วันทยหัตถ์”

“มือลง”

“แลขวา - ท่า”

“แลซ้าย - ท่า”

“แล - ตรง”

ค. **การปฏิบัติ**

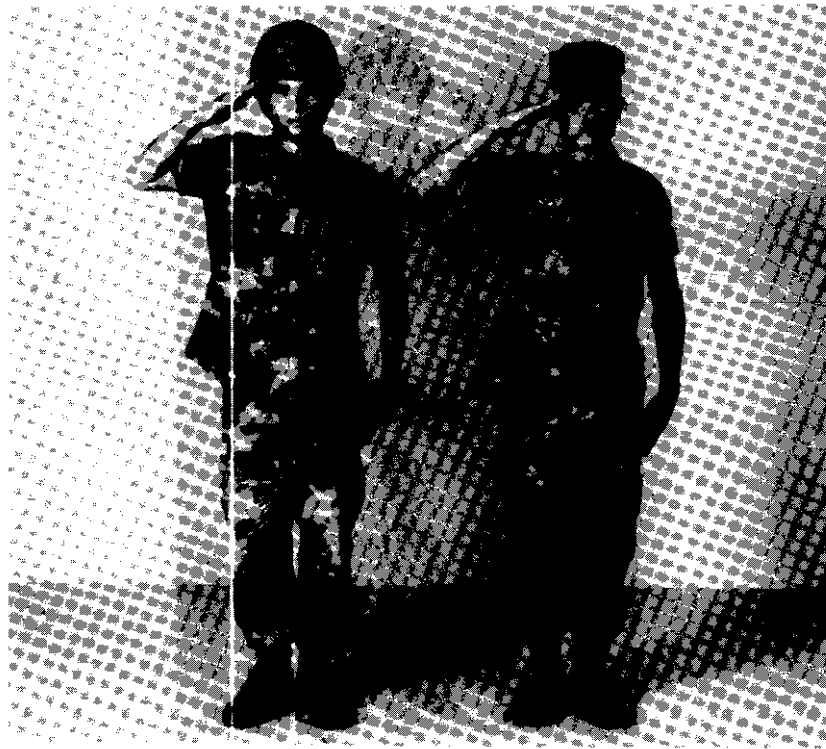
ท่าเคารพนี้แบ่งการฝึกออกเป็น ๒ ชั้น คือ เมื่อไม่มีผู้รับการเคารพ และมีผู้รับการเคารพ

๑) **การฝึกเมื่อไม่มีผู้รับการเคารพ**

ก) **ท่าตรงหน้าวันทยหัตถ์**

(๑) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “วันทยหัตถ์” ให้ยกมือขวาขึ้นโดยเร็วและแข็งแรงให้ปลายนิ้วชี้แตะที่ขอบหมวกด้านล่างหรือขอบล่างของกะบังหมวกเบา ๆ ประมาณแนวหาดาขวา นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ฝ่ามือเหยียดตรงตามแนวแขนขวาตอนล่าง ฝ่ามือขึ้นเล็กน้อย (ประมาณ ๑๕ องศา) ข้อมือไม่หัก แขนท่อนล่างทำมุมกับแขนท่อนบนประมาณ ๔๕ องศา แขนท่อนบนยื่นออกไปทางข้างประมาณแนวไหล่และขนานกับพื้น เมื่ออยู่ในที่แคบให้ลดข้อศอกลงได้ตามความเหมาะสม ร่างกายส่วนอื่นไม่เสียลักษณะท่าตรง

(๒) เมื่อสิ้นคำสั่งว่า “มือลง” ให้ลดมือลงเฉียดข้างลำตัว กลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

รูปที่ ๔ ทำตรงหน้าวันทยหัตถ์

ข) ทำทางขวาวันทยหัตถ์

(๑) เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ทางขวา - วันทยหัตถ์” ให้สะบัดหน้าไปทางขวาประมาณ ๔๕ องศาทันที พร้อมกับยกมือขึ้นทำท่าวันทยหัตถ์ ตามองไปในทิศทางที่หน้าหันไป ปลายนิ้วชี้มือขวาจะต้องแตะที่ขอบหมวกด้านล่าง หรือขอบล่างของกระบังหมวก ประมาณแนวทางตาขวา

(๒) เมื่อสิ้นคำสั่งว่า “มือลง” ให้สะบัดหน้ากลับ พร้อมกับลดมือลงเฉียดข้างลำตัวมาอยู่ในลักษณะทำตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

รูปที่ ๕ ท่าทางขววันทยหัตถ์

ค) ท่าทางซ้ายวันทยหัตถ์

- (๑) เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่ง “ทางซ้าย - วันทยหัตถ์” ให้สับัดหน้าไปทางซ้าย ประมาณ ๔๕ องศาทันที พร้อมกับยกมือขึ้นทำท่าวันทยหัตถ์ ตามองในทิศทางที่หน้าหันไป ปลายนิ้วชี้มือขวาจะต้องแตะที่ขอบหมวกด้านล่าง หรือขอบล่างของกระบังหมวก ประมาณแนวหางตาขวา
- (๒) เมื่อสิ้นคำสั่งว่า “มือลง” ให้สับัดหน้ากลับพร้อมกับลดมือลงเฉียงข้างลำตัวมาอยู่ในลักษณะท่าตรง อย่างรวดเร็วและแข็งแรง

รูปที่ ๖ ทำทางซ้ายวันทยหัตถ์

ง) ทำแลขวา

รูปที่ ๗ ทำแลขวา

(๑) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แลขวา - ทำ” ให้สะบัดหน้าไปทางขวา ประมาณ ๔๕ องศาทันที ตามองจับจุดใดจุดหนึ่งในแนวระดับ

(๒) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แล - ตรง” ให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรง

จ) ท่าแลซ้าย

รูปที่ ๘ ท่าแลซ้าย

(๑) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แลซ้าย - ทำ” ให้สะบัดหน้าไปทางซ้าย ประมาณ ๔๕ องศาทันที ตามองจับจุดใดจุดหนึ่งในแนวระดับ

(๒) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แล - ตรง” ให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรง

๒) การฝึกเมื่อมีผู้รับการเคารพ

ก) ผู้รับการเคารพเคลื่อนที่มาตรงหน้า

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “วันทยหัตถ์” ให้ยกมือขวาขึ้นทำท่าวันทยหัตถ์ สายตามองจับตาผู้รับการเคารพ เมื่อผู้รับการเคารพแสดงความเคารพตอบและลดมือลงแล้ว ให้ลดมือลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรง อย่างรวดเร็วและแข็งแรง โดยไม่ต้องมีคำสั่ง

ข) ผู้รับการเคารพเคลื่อนที่มาจากทางขวา

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ทางขวา - วันทยหัตถ์” ให้สะบัดหน้าไปยังผู้รับการเคารพซึ่งเคลื่อนที่มาจากทางขวาทันที พร้อมกับยกมือขึ้นทำท่าวันทยหัตถ์ ตามองจับตาตามผู้รับการเคารพจนกระทั่ง เมื่อผู้รับการเคารพเคลื่อนที่ผ่านหน้าผู้แสดงความเคารพไปแล้ว ๒ ก้าว ให้สะบัดหน้ากลับพร้อมกับลดมือลงเฉียดข้างลำตัวมาอยู่ในลักษณะท่าตรง อย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ค) ผู้รับการเคารพเคลื่อนที่มาจากทางซ้าย

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ทางซ้าย - วันทยหัตถ์” ให้สะบัดหน้าไปยังผู้รับการเคารพซึ่งเคลื่อนที่มาจากทางซ้ายทันที พร้อมกับยกมือขึ้นทำท่าวันทยหัตถ์ ตามองจับตาตามผู้รับการเคารพจนกระทั่งเมื่อผู้รับการเคารพเคลื่อนที่ผ่านหน้าผู้แสดงความเคารพไปแล้ว ๒ ก้าว ให้สะบัดหน้ากลับพร้อมกับลดมือลงเฉียดข้างลำตัวมาอยู่ในลักษณะท่าตรง อย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ง) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แลขวา - ท่า” ให้สะบัดหน้าไปทางขวาประมาณ ๔๕ องศา ตามองจับตาผู้รับความเคารพ หันหน้าตามจนกระทั่งผู้รับการเคารพเคลื่อนที่ผ่านหน้าผู้แสดงการเคารพไปแล้ว ๒ ก้าว ให้สะบัดหน้า กลับมาอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรง

จ) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แลซ้าย - ท่า” ให้สะบัดหน้าไปทางซ้ายประมาณ ๔๕ องศา ตามองจับตาผู้รับความเคารพ หันหน้าตามจนกระทั่งผู้รับการเคารพเคลื่อนที่ผ่านหน้าผู้แสดงการเคารพไปแล้ว ๒ ก้าว ให้สะบัดหน้ากลับมาอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรง

ฉ) หมายเหตุ

(๑) ท่าแลขวา (ซ้าย) จะสั่งให้ทำเมื่อกำลังหยุดอยู่หรือกำลังเคลื่อนที่ก็ได้

(๒) ท่าวันทยหัตถ์ และแลขวา (ซ้าย) เมื่อปฏิบัติในขณะที่เคลื่อนที่แขนซ้ายต้องไม่แกว่งคองเหยียดตรงตลอดปลายนิ้ว นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้แตะอยู่ที่ตะเข็บกางเกงในลักษณะของท่าตรง

(๓) ในโอกาสที่ยู่ในแถว การแสดงความเคารพด้วยท่าวันทยหัตถ์ จะนำไปใช้ได้เฉพาะแต่นายทหารสัญญาบัตรเท่านั้น ส่วนนายทหารชั้นประทวนและพลทหารที่อยู่ในแถว ซึ่งมีผู้ควบคุมแถว ถึงแม้จะสวมหมวกอยู่ก็ตาม จะต้องแสดงความเคารพด้วยท่าตรง หรือท่าแลขวา (ซ้าย)

(๔) สำหรับการใช้คำบอก-คำสั่งของผู้ควบคุมแถว เมื่อจะให้แถวทหารแสดงความเคารพ ให้ผู้ควบคุมแถวใช้คำบอก-คำสั่งว่า “แถว-ตรง” โดยถือเอานายทหารชั้นประทวนและพลทหารเป็นหลัก สำหรับนายทหารชั้นสัญญาบัตร เมื่อปฏิบัติท่าตรงเรียบร้อยแล้วจึงปฏิบัติท่าวันทยหัตถ์ ในกรณีที่มีผู้ควบคุมแถวสั่ง “แลขวา (ซ้าย) - ท่า” ให้นายทหารชั้นสัญญาบัตร ปฏิบัติท่าทางขวา (ซ้าย) วันทยหัตถ์ เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แลขวา (ซ้าย) - ท่า” การเลิกแสดงความเคารพให้เป็นไปตามแบบฝึก หากในการสั่งแสดงความเคารพครั้งนั้นมีการกล่าวรายงาน การเลิกแสดงความเคารพ ให้ปฏิบัติเมื่อสิ้นคำกล่าวรายงานของผู้ควบคุมแถว

(๕) ถ้าเข้าแถวร่วมกับทหารถืออาวุธ เมื่อได้ยินคำบอก-คำสั่งว่า “ตรงหน้า, ระวัง, วันทยา - วุธ” นายทหารชั้นประทวนและพลทหารก็ยังคงอยู่ในลักษณะท่าตรง นายทหารชั้น

สัญญาบัตรให้ปฏิบัติทำวันทยหัตถ์ หรือเมื่อได้ยินคำบอก-คำสั่งว่า “ทางขวา (ซ้าย), ระวัง, วันทยา - วุธ” นายทหารชั้นประทวนและพลทหารให้ปฏิบัติทำ แลขวา (ซ้าย) นายทหารชั้นสัญญาบัตรให้ปฏิบัติทำทางขวา (ซ้าย) วันทยหัตถ์ การเลิกแสดงความเคารพ จะปฏิบัติเมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “เรียบ-อาวุธ”

(๖) ในโอกาสที่การแถวครั้งนั้น มีการกล่าวให้โอวาทและผู้ให้โอวาทกล่าวให้โอวาทจบ ให้นายทหารชั้นสัญญาบัตรแสดงความเคารพด้วยทำวันทยหัตถ์และลดมือลง ถ้าการกล่าวให้โอวาทมีการบรรเลงเพลงเคารพจบ การแสดงความเคารพให้แสดงความเคารพเมื่อได้ยินเสียงเพลงเคารพและเลิกแสดงความเคารพเมื่อเพลงเคารพจบ

(๗) การแสดงความเคารพประกอบการรายงาน เช่น การปฏิบัติหน้าที่เวรยาม ให้ชิดเท้าในท่าตรงก่อน แล้วจึงแสดงความเคารพ ตำแหน่งของผู้รับการเคารพกับผู้แสดงความเคารพ ห่างกันประมาณ ๓ ก้าว

(๘) การฝึกการแสดงความเคารพเมื่อเดินสวนกับผู้รับการเคารพที่เป็นผู้บังคับบัญชาทุกชั้น ไม่มีคำบอก-คำสั่ง แต่ผู้รับการฝึกจะต้องกำหนดจุดหยุดแสดงความเคารพจังหวะที่ ๑ ให้ห่างจากผู้บังคับบัญชา ๕ ก้าว เพื่อให้การแสดงความเคารพในจังหวะที่ ๓ ขณะที่ผู้บังคับบัญชาอยู่ห่าง ๓ ก้าวพอดี ถ้าผู้แสดงความเคารพกำลังวิ่งอยู่ ให้เปลี่ยนจากทำวิ่งมาเป็นท่าเดินปกติ การปฏิบัติต่อไปคงปฏิบัติเช่นเดียวกับการแสดงความเคารพในท่าเดิน

๔. ท่าหันอยู่กับที่

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อเปลี่ยนทิศทางจากทิศทางหนึ่งไปยังทิศทางหนึ่งขณะหยุดอยู่กับที่

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าตรง

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย แบ่งออกเป็น ๕ ท่า คือ

- ก) ท่าขวาหัน
- ข) ท่าซ้ายหัน
- ค) ท่ากลับหลังหัน
- ง) ท่ากึ่งขวาหัน
- จ) ท่ากึ่งซ้ายหัน

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ขวา - หัน”

“ซ้าย - หัน”

“กลับหลัง - หัน”

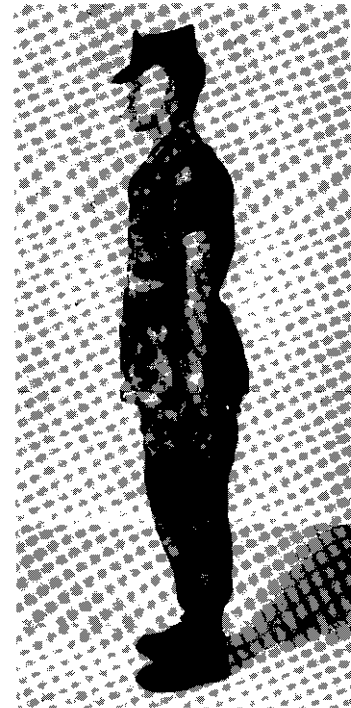
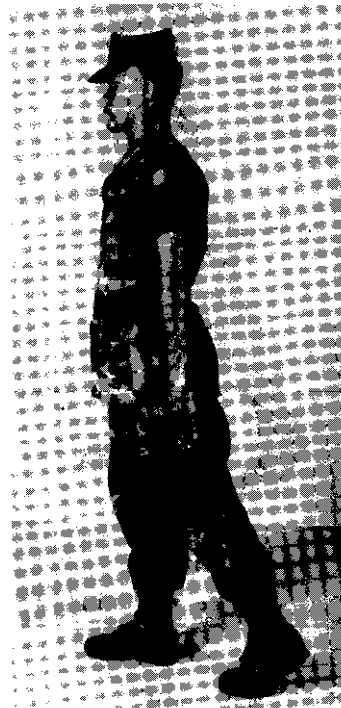
“กึ่งขวา - หัน”

“กึ่งซ้าย - หัน”

ค. การปฏิบัติ

แต่ละท่าแบ่งการปฏิบัติเป็น ๒ จังหวะ

๑) ทำขวาหัน

จังหวะที่ ๑
รูปที่ ๙ ทำขวาหัน

จังหวะที่ ๒

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ขวา - หัน”

จังหวะที่ ๑

(๑) เปิดปลายเท้าขวา ยกส้นเท้าซ้าย

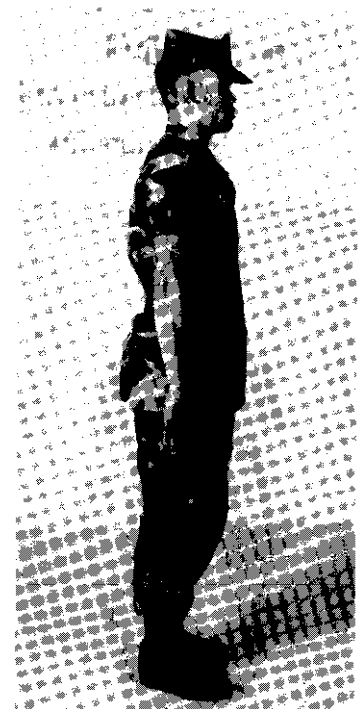
(๒) หันตัวไปทางขวา ๔๐ องศา โดยใช้ส้นเท้าขวาและปลายเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน

เมื่อหันไปแล้วเปิดปลายเท้าขวา น้ำหนักตัวอยู่ที่เท้าขวา ส้นเท้าซ้ายเปิด

(๓) ปลอยขาซ้ายเหยียดตรงตามธรรมชาติ ปลายเท้าซ้ายชี้ไปทางทิศทางที่หัน
จังหวะที่ ๒

- (๑) ชักเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง
- (๒) นิ่ง

๒) ท่าซ้ายหัน

จังหวะที่ ๑
รูปที่ ๑๐ ท่าซ้ายหัน

จังหวะที่ ๒

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ซ้าย - หัน”

จังหวะที่ ๑

- (๑) เปิดปลายเท้าซ้าย ยกส้นเท้าขวา
- (๒) หันตัวไปทางซ้าย ๙๐ องศา โดยใช้ส้นเท้าซ้าย และปลายเท้าขวาเป็นจุดหมุน เมื่อหันไปแล้ว ปิดปลายเท้าซ้าย นำหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย ส้นเท้าขวาเปิด

(๓) ปลอยขาขวาเหยียดตรงตามธรรมชาติ ปลายเท้าขวาชี้ไปตามทิศทางที่หัน

จังหวะที่ ๒

- (๑) ชักเท้าขวามาชิดเท้าซ้ายในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง
- (๒) นิ่ง

๓) ท่ากลับหลังหัน

จังหวะที่ ๑
รูปที่ ๑๑ ท่ากลับหลังหัน

จังหวะที่ ๒

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “กลับหลัง - หัน”

จังหวะที่ ๑

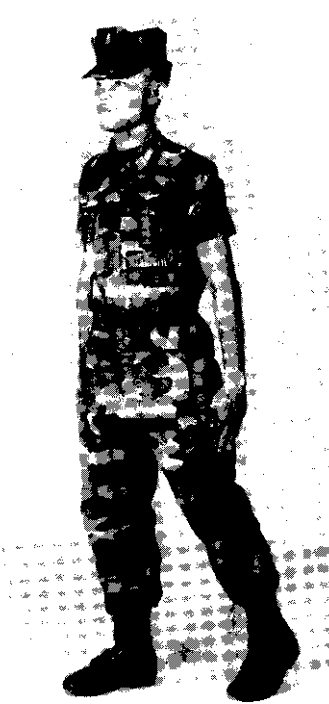
- (๑) เปิดปลายเท้าขวา ยกส้นเท้าซ้าย
- (๒) หันตัวไปทางขวา ๑๘๐ องศา โดยใช้ส้นเท้าขวาเป็นจุดหมุน พร้อมกับเหวี่ยงเท้าซ้าย ให้ปลายเท้าซ้ายไปหยุดอยู่ข้างหลังทางซ้ายประมาณ ๑ ช่วงไหล่ ปลายเท้าซ้ายอยู่แนวส้นเท้าขวา ปิดปลายเท้าขวา น้ำหนักอยู่ที่เท้าขวา ส้นเท้าซ้ายเปิด

(๓) ปล่อยขาซ้ายเหยียดตรงตามธรรมชาติ ปลายเท้าซ้ายชี้ไปตามทิศทางที่หัน

จังหวะที่ ๒

- (๑) ชักเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง
- (๒) นิ่ง

๔) ทำกิ่งขวาทัน

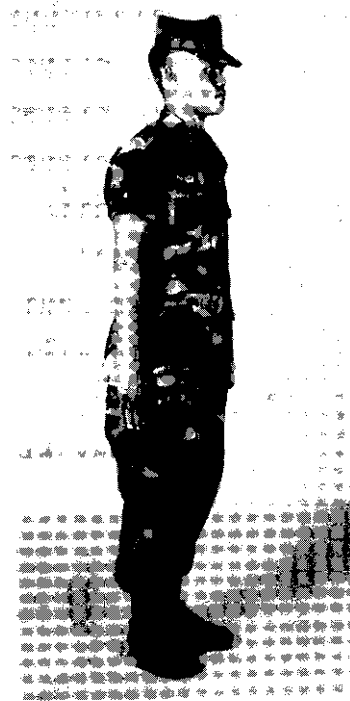

จังหวะที่ ๑
รูปที่ ๑๒ ทำกิ่งขวาทัน

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติเช่นเดียวกับท่า ขวาทัน ทุกประการ เว้นแต่หันไปเพียง ๔๕ องศา คือ ครึ่ง
หนึ่งของท่าขวาทันเท่านั้น

๕) ท่ากึ่งซ้ายหัน

จังหวะที่ ๑
รูปที่ ๑๓ ท่ากึ่งซ้ายหัน

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติเช่นเดียวกับท่า ซ้ายหัน ทุกประการ เว้นแต่หันไปเพียง ๔๕ องศา คือ ครึ่งหนึ่งของท่าซ้ายหันเท่านั้น

ง. หมายถึง

ท่าหันทั้งหมด ขณะหัน ลำตัวและแขนจะต้องอยู่ในลักษณะท่าตรง

๕ ท่าเดิน

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อให้การเคลื่อนที่ของทหารเป็นไปอย่าง ่องอาจ ฝั่งผาย เยี่ยงทหารนาวิกโยธิน และสามารถเดินสวนสนามร่วมกับเหล่าทัพอื่นได้

๒) ทำเริ่มต้น

มาจากท่าตรง หรือขณะเคลื่อนที่ก็ได้

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย แบ่งออกเป็น ๓ ท่า คือ

- ก) ทำเดินตามปกติ
- ข) ทำเดินสวนสนาม
- ค) ทำเดินตามสบาย

ข. คำบอก - คำสั่ง

“หน้า - เดิน”

“สวนสนาม , หน้า - เดิน”

“ตามสบาย - เดิน”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำเดินตามปกติ

รูปที่ ๑๔ ทำเดินตามปกติ

ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “หน้า - เดิน” ให้ก้าวเท้าซ้ายออกเดินไปข้างหน้า โดยใช้ส้นเท้าสัมผัสพื้นก่อน ด้วยความยาวของก้าวประมาณ ๓๐ นิ้ว จับจากส้นเท้าถึงส้นเท้า ขณะเดียวกันแกว่งแขนขวาไปข้างหน้าตามธรรมชาติ ประมาณ ๖ นิ้ว มือกำหลวม ๆ นิ้วหัวแม่มือวางอยู่บนนิ้วชี้ข้อสุดท้าย นิ้วที่เหลือเรียงชิดติดกันตามลำดับ บิดข้อมือให้หลังมือหันไปข้างหน้าเล็กน้อย แขนซ้ายแกว่งไปข้างหลังประมาณ ๓ นิ้ว มือกำเช่นเดียวกับมือขวา

ข) ต่อไปให้ก้าวเท้าขวาผ่านเท้าซ้ายไปข้างหน้าในลักษณะเช่นเดียวกับการก้าวเท้าซ้าย ในขณะเดียวกันแกว่งแขนซ้ายไปข้างหน้าประมาณ ๖ นิ้ว แขนขวาแกว่งมาข้างหลังประมาณ ๓ นิ้ว มือคงกำในลักษณะเดิม

ค) การก้าวเท้าและการแกว่งแขน ให้ปฏิบัติสลับกันไป

ง) การเดิน ให้ยืดอกขึ้น หุบปาก เก็บคาง ตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับ

ห้ามพูด

จ) จังหวะการเดิน ประมาณ ๑๒๐ ก้าว ต่อนาที

๒) ทำเดินสวนสนาม

รูปที่ ๑๕ ทำเดินสวนสนาม

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “สวนสนาม, หน้า - เดิน” ให้ทหารเริ่มออกเดิน โดยเตะเท้าซ้ายออกไปข้างหน้าในลักษณะขาเหยียดตึง ปลายเท้าจุ่มลงจนรู้สึกวาลหลังเท้าตึง ฝ่าเท้าสูงจากพื้นประมาณ ๑ คืบ พร้อมกับยกมือขวาซึ่งนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและเหยียดตึง ผ่านข้อมือมาทางด้านหน้า แล้วไปหยุดตรงประมาณแนวหัวเข่าชิด และให้ห่างจากหัวเข่าชิดประมาณหนึ่งฝ่ามือในลักษณะที่บิดฝ่ามือเฉียงลงไปทางข้างหน้า และยกศอกสูงขึ้นเล็กน้อยแต่ไม่ให้ศอกกาง ในขณะที่เดียวกันนั้นก็ให้สลัดแขนและมือซ้ายซึ่งนิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกันและเหยียดตึง เฉียงลงไปทางด้านหลังทางซ้ายจนรู้สึกวาลแขนเหยียดตึงทำมุมกับลำตัวประมาณ ๓๕ องศา หันหลังมือออกทางด้านนอกลำตัว โดยไม่ให้ฝ่ามือลักษณะตามธรรมชาติ นำหนักตัวอยู่บนเท้าขวา ลำตัวยืดตรง ยึดอก สายตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับเมื่อจะสับเท้าก้าวไปข้างหน้า ให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้าให้ได้ระยะก้าวประมาณ ๓๒ นิ้ว (นับจากสันเท้าถึงสันเท้า) แล้วจึงตบฝ่าเท้าลงไปกับพื้นเต็มฝ่าเท้าอย่างแข็งแรงโดยไม่ให้เข่างอ ในลำดับต่อไปให้เปลี่ยนน้ำหนักตัวทั้งหมดไปวางอยู่บนเท้าซ้ายแล้วเตะเท้าขวาออกไปข้างหน้าในลักษณะเดียวกับที่เตะเท้าซ้ายออกไปในครั้งแรก และในขณะที่เดียวกันนั้นก็ให้สลัดแขนและมือขวาเฉียงลงไปทางด้านหลังทางขวาจนรู้สึกวาลแขนเหยียดตึง หันหลังมือออกทางด้านนอกลำตัว โดยไม่ให้ฝ่ามือลักษณะตามธรรมชาติ และยกมือซ้ายผ่านมาทางด้านหน้า แล้วไปหยุดตรงประมาณแนวหัวเข่าชิด และให้ห่างจากหัวเข่าชิดประมาณหนึ่งฝ่ามือในลักษณะที่บิดฝ่ามือเฉียงลงไปทางข้างหน้า และยกศอกสูงขึ้นเล็กน้อยแต่ไม่ให้ศอกกาง ลำตัวยืดตรง ยึดอก สายตามองตรงไปยังข้างหน้าในแนวระดับ ในลำดับต่อไปให้ก้าวเท้าขวาเดินต่อไปในลักษณะเช่นเดียวกับการก้าวเท้าซ้ายที่เริ่มออกเดินในครั้งแรก คงติดกันเฉพาะแต่การแกว่งแขนและมือ ซึ่งกระทำสลับกันเท่านั้น และคงก้าวสลับเท้ากันเดินต่อไป เช่นนี้เรื่อย ๆ ไป โดยพยายามรักษาจังหวะความเร็วในการเดินให้คงที่ไว้ในอัตราความเร็วตามที่ละประมาณ ๘๐ - ๑๐๐ ก้าว

เมื่อเดินเป็นแถว การก้าวและตบเท้าแต่ละก้าว ตลอดจนการแกว่งแขนจะต้องกระทำให้พร้อมกันทั้งแถว และรักษาลักษณะท่าทางในทุกอิริยาบถของการเดินให้องอาจ ผึ่งผาย และแข็งแรง อยู่เสมอ ด้วยการต้องตบเท้าหนักตลอดเวลา

๓) **ท่าเดินตามสบาย**

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ตามสบาย - เดิน” ให้เดินได้ตามสบาย เท้าไม่ต้องพร้อม ไม่ต้องรักษาจังหวะการเดิน แต่ต้องรักษาระยะต่อระยะเคียง พุดได้เบา ๆ

ง. **หมายเหตุ**

๑) การเริ่มออกเดินจากท่าหยุดอยู่ ให้เริ่มเดินด้วยเท้าซ้ายก่อนเสมอ เว้นการปฏิบัติท่าทางซ้ายเดินขณะหยุดอยู่กับที่

๒) ในการฝึกทหารนั้น ถ้าผู้ฝึกประสงค์จะทำการฝึกทหาร โดยให้ทหารฝึกเป็นจังหวะ ๆ เพื่อผลในการตรวจการปฏิบัติของทหารตามจังหวะต่าง ๆ ให้เป็นไปโดยถูกต้องแล้ว ผู้ฝึกย่อมสามารถจะกระทำได้โดยใช้คำบอกเป็นจังหวะ ๆ ไป กล่าวคือ เมื่อจะเริ่มต้นทำการหัดท่าเดินสวนสนาม ให้ใช้คำบอก “สวนสนามปิดจังหวะ, หน้า - เดิน” เมื่อทหารได้ยินคำบอก-คำสั่งดังกล่าวนี้

ให้ทำท่าเตะเท้าซ้ายไปข้างหน้าก่อนแล้วค้างไว้ และรอจนกว่าจะได้รับคำสั่งให้ปฏิบัติต่อไป เมื่อผู้ฝึกจะให้ทหารปฏิบัติในจังหวะต่อไป ก็ให้ใช้คำบอก ว่า “ต่อไป” จึงทำท่าเตะเท้าขวาต่อไปข้างหน้าแล้ว ค้างไว้ กระทำสลับกันไปเช่นนี้เรื่อย ๆ

๓) ก่อนที่จะให้ทหารหัดทำเดินสวนสนาม ผู้ฝึกจะต้องอธิบายและแสดงตัวอย่างของ ทำเดินสวนสนามให้ดู และนำเอาท่าหยุดจากการเดินมาสอนควบคู่กันไปด้วยเสียก่อนเสมอ

๖. การนับ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อตรวจทำให้เดินเท้าพร้อมกัน และเป็นการบิบบให้ผู้รับการฝึกเดินเท้าพร้อมกัน เข้าระเบียบในขณะที่เปลี่ยนท่าเดิน

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าเดิน หรือท่าวิ่ง

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย แบ่งออกได้เป็น ๒ อย่าง คือ

ก) ผู้ฝึกหรือผู้ควบคุม นับเอง

ข) ผู้รับการฝึกนับตามคำบอก-คำสั่ง ซึ่งแบ่งออกเป็น ๒ วิธี คือ

(๑) นับเว้นจังหวะ

(๒) นับตามจังหวะ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ซ้าย , ซ้าย , ซ้าย , ซ้าย ขวา ซ้าย”

“นับเว้นจังหวะ , นับ”

“นับตามจังหวะ , นับ”

ค. การปฏิบัติ

๑) ผู้ฝึกหรือผู้ควบคุม นับเอง

ก) แบ่งจังหวะคำบอก-คำสั่ง ออกเป็น ๒ กลุ่ม คือ “ซ้าย , ซ้าย , ซ้าย” และ “ซ้าย , ขวา , ซ้าย”

ข) ให้ผู้ฝึกนับไปตามที่เท้าผู้รับการฝึกตกถึงพื้น และให้เริ่มนับจังหวะใหม่จนกว่า ผู้รับการฝึกจะเดินเท้าพร้อมกัน

๒) ผู้รับการฝึกนับตามคำบอก-คำสั่ง ของผู้ฝึกหรือผู้ควบคุม

ก) นับเว้นจังหวะ

(๑) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “นับ เว้นจังหวะ นับ” ต้องให้พอดีกับเท้าซ้าย ตกถึงพื้น

(๒) เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นในครั้งถัดไป ให้นับ ๑ แล้วเว้น ๓ จังหวะเท้า (คือ

เท้าขวา, เท้าซ้าย, เท้าขวา) เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นอีกครั้งหนึ่ง จึงจับ ๒ แล้วเว้น ๓ จังหวะเช่นเดียวกัน เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นอีกครั้งหนึ่งให้นับ ๓ แล้วเว้น ๓ จังหวะ เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นจึงนับ ๔

(๓) ต่อไปให้นับ ๑, ๒, ๓, ๔ ทุกครั้งที่เท้าซ้ายตกถึงพื้นแล้ว ก้าวเท้าขวาออกไปข้างหน้าโดยไม่ต้องนับ

(๔) เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นในครั้งถัดไป ให้นับ ๑ เท้าขวาตกถึงพื้นให้นับ ๒ เท้าซ้ายตกถึงพื้นนับ ๓ เท้าขวาตกถึงพื้น นับ ๔ และนับเช่นนี้ต่อไปอีก ๑ ครั้ง

ข) นับตามจังหวะ

(๑) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “นับ ตามจังหวะ นับ “ต้องให้พอดีกับเท้าซ้ายตกถึงพื้น

(๒) ให้เริ่มนับ ๑ เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นในครั้งถัดไป นับ ๒ เมื่อเท้าขวาตกถึงพื้น นับ ๓ เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้น นับ ๔ เมื่อเท้าขวาตกถึงพื้น และนับเช่นนี้ต่อไปอีก ๑ ครั้ง

ง. หมายเหตุ

- ๑) การใช้คำบอก-คำสั่ง ให้ใช้คำบอก ว่า “นับ” เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นพอดี สิ้นคำบอก ว่า “เว้นจังหวะ -” เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นในครั้งต่อไป และคำสั่งว่า “-นับ” ให้ตกเท้าซ้ายในครั้งถัดไป
- ๒) การนับทั้งสองอย่าง สามารถนำไปใช้ได้กับท่าเดิน ท่าชวยเท้า ท่าวิ่งหรือท่าวิ่งอยู่กับที่
- ๓) การฝึกในครั้งแรกควรฝึกจากท่าชวยเท้า

๗. ท่าเดินสวนสนามจากท่าเดินตามปกติหรือท่าเดินตามสบาย

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อเปลี่ยนท่าเดินจากท่าเดินตามปกติหรือท่าเดินตามสบาย เป็นท่าเดินสวนสนาม

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าเดินตามปกติหรือท่าเดินตามสบาย

ข. คำบอก - คำสั่ง

“สวนสนาม, หน้า - เดิน”

ค. การปฏิบัติ

๑) ขณะเดินตามปกติ ให้ผู้ควบคุมแถวหรือผู้ฝึก สั่งเดินสวนสนามได้เลย แต่ถ้าเดินตามสบายให้ผู้ควบคุมแถวหรือผู้ฝึก นับตามวิธีผู้ฝึกนับเอง จนกระทั่งผู้รับการฝึกเดินเท้าพร้อมกัน

๒) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “สวนสนาม, หน้า - เดิน” ให้ก้าวเท้าเดินต่อไปอีก ๑ ก้าว แล้วจึงเดินอยู่ในลักษณะของการเดินสวนสนาม

ง. หมายเหตุ

คำบอก-คำสั่งว่า “สวนสนาม, หน้า - เดิน” จะสั่งเมื่อเท้าใดตกถึงพื้นก็ได้ เมื่อคำบอก ว่า

“สวนสนาม” ตกเท้าใดคำบอกว่า “หน้า” ต้องตกเท่านั้นในจังหวะถัดไปและคำสั่งว่า “เดิน” จะต้องตกด้วยเท่านั้นในจังหวะถัดไปด้วย

๘. การเปลี่ยนเท้าในขณะที่เดิน

ก. กล่าวทั่วไป

- ๑) ความมุ่งหมาย
เพื่อเปลี่ยนเท้าที่เดินผิดจังหวะให้ถูกจังหวะ
- ๒) ทำเริ่มต้น
มาจากท่าเดิน
- ๓) การแบ่งเป็นทำย่อย
ไม่มี

ข. คำบอก - คำสั่ง

“เปลี่ยนเท้า - ทำ”

ค. การปฏิบัติ

- ๑) แบ่งจังหวะการปฏิบัติออกเป็น ๒ จังหวะ
- ๒) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “เปลี่ยนเท้า - ทำ”
 - ก) จังหวะที่ ๑ ให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหน้า ๑ ก้าว
 - ข) จังหวะที่ ๒ ก้าวเท้าขวามาวางให้ปลายเท้าขวาชิดสันเท้าซ้ายแล้วก้าวเท้าซ้ายออก

เดินต่อไปตามปกติ

- ๓) การเปลี่ยนเท้านี้ จะต้องกระทำไม่ให้เกิดจังหวะการเดิน
- ๔) แขนและมือ แกว่งไปตามลักษณะของท่าเดิน

ง. หมายเหตุ

การใช้คำบอก-คำสั่ง ให้ใช้คำบอกว่า “เปลี่ยนเท้า-” เมื่อเท้าขวาตกถึงพื้นพอดี และคำบอกว่า “-ทำ” เมื่อเท้าขวาตกถึงพื้นในครั้งถัดไป

๙. ท่าเปลี่ยนทิศทางในขณะที่เดิน

ก. กล่าวทั่วไป

- ๑) ความมุ่งหมาย
 - ก) เพื่อเปลี่ยนทิศทางเดิน จากทิศทางหนึ่งไปยังทิศทางหนึ่ง
 - ข) เพื่อเปลี่ยนหน้าแถวในขณะที่เดิน
- ๒) ทำเริ่มต้น
มาจากท่าเดิน

- ๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย แบ่งออกเป็น ๓ ท่า คือ
 - ก) ท่าขวาหันในขณะเดิน
 - ข) ท่าซ้ายหันในขณะเดิน
 - ค) ท่ากลับหลังหันในขณะเดิน

ข. คำบอก - คำสั่ง

- “ทางขวา - เดิน”
- “ทางซ้าย - เดิน”
- “ทางหลัง - เดิน”

ค. การปฏิบัติ

๑) ท่าขวาหันในขณะเดิน

ก) การใช้คำบอก-คำสั่ง เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ทางขวา - เดิน” จะสั่งให้พอดีกับเท้าขวาตกถึงพื้น

ข) การปฏิบัติ แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ โดยปฏิบัติติดต่อกันดังนี้-

(๑) จังหวะที่ ๑ เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “เดิน” ให้ก้าวเท้าซ้ายเฉียงไปข้างหน้าทางขวาประมาณครึ่งก้าว ปลายเท้าซ้ายอยู่ประมาณแนวเดียวกับปลายเท้าขวา สันเท้าทั้งสองเปิด

(๒) จังหวะที่ ๒ หมุนตัวไปทางขวา ด้วยปลายเท้าทั้งสอง โดยการบิดสะโพกจนได้ ๙๐ องศา พร้อมกับก้าวออกเดินไปในทิศทางใหม่ด้วยเท้าขวาต่อไปตามจังหวะการเดิน

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

รูปที่ ๑๖ ท่าขวาหันในขณะเดิน

๒) ทำซ้ายหันในขณะที่เดิน

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

รูปที่ ๑๗ ทำซ้ายหันในขณะที่เดิน

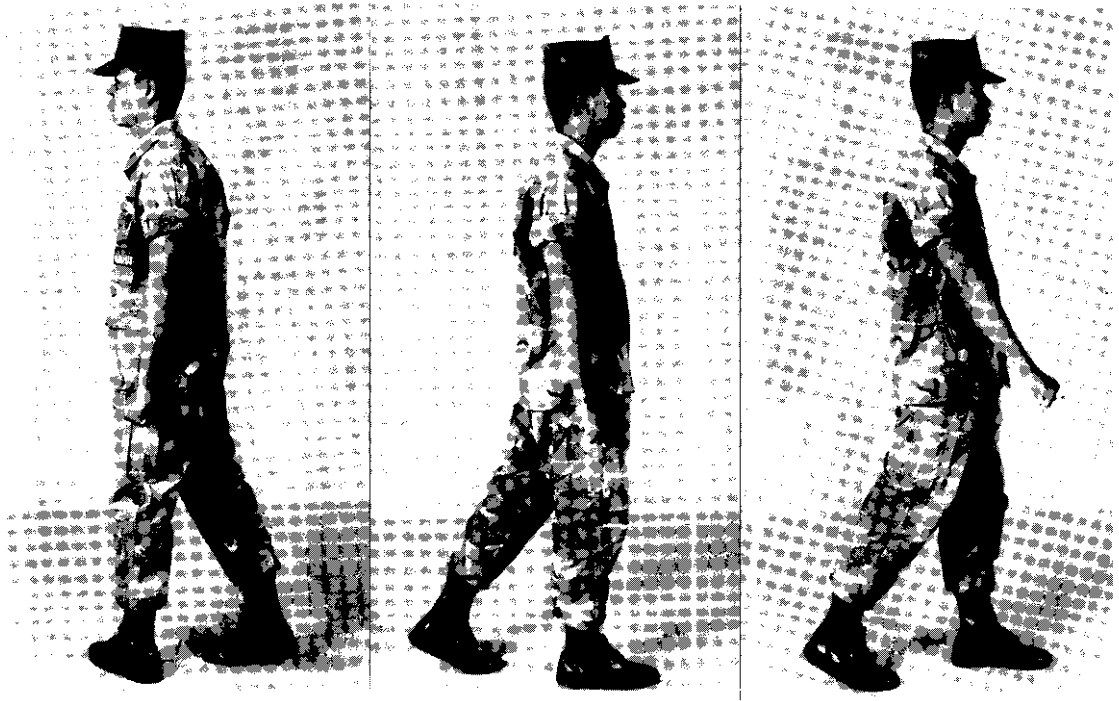
ก) การใช้คำบอก-คำสั่ง เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ทางซ้าย - เดิน” จะสั่งให้พอดีกับเท้าซ้ายตกถึงพื้น

ข) การปฏิบัติ แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ โดยปฏิบัติติดต่อกันดังนี้.-

(๑) จังหวะที่ ๑ เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “เดิน” ให้ก้าวเท้าขวาเฉียงไปทางซ้ายต่อไปอีกประมาณครึ่งก้าว โดยไม่เสียจังหวะ

(๒) จังหวะที่ ๒ หมุนตัวไปทางซ้าย โดยการบิดสะโพกจนได้ ๙๐ องศา พร้อมกับก้าวออกเดินไปในทิศทางใหม่ด้วยเท้าซ้ายต่อไปตามจังหวะการเดิน

๓) ท่ากลับหลังหันในขณะที่เดิน

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

รูปที่ ๑๘ ท่ากลับหลังหันในขณะที่เดิน

ก) การใช้คำบอก-คำสั่ง เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ทางหลัง-เดิน” ต้องให้พอดีกับเท้าขวาตกถึงพื้นเท่านั้น

ข) การปฏิบัติ แบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ โดยปฏิบัติติดต่อกันดังนี้.-

(๑) จังหวะที่ ๑ เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ทางหลัง - เดิน” ให้ก้าวเท้าซ้ายต่อไปข้างหน้าครึ่งก้าว ในลักษณะเฉียงขวา แล้วดับลงพื้นด้วยปลายเท้า ให้สันเท้าซ้ายอยู่แนวเดียวกับปลายเท้าขวา

(๒) จังหวะที่ ๒ หมุนตัวไปข้างหลังทางขวาด้วยปลายเท้าทั้งสองข้างจนได้ ๑๘๐ องศา ขณะหมุนตัวนี้แขนและมือคงอยู่ในลักษณะทำเดินแต่ไม่แกว่ง คงเกร็งไว้ข้างลำตัว

(๓) จังหวะที่ ๓ เตะเท้าซ้ายออกเดินไปในทิศทางใหม่ พร้อมกับแกว่งแขนเดินไปตามปกติ

ง. **หมายเหตุ**

๑) ในท่ากลับหลังหันในขณะที่เดิน ในระหว่างการหัน และก้าวแรกที่เดินออกไปในทิศทางใหม่ด้วยเท้าซ้ายนั้น เท้าทั้งสองจะอยู่ห่างกันประมาณ ๑๕ นิ้ว ก้าวต่อ ๆ ไป คงก้าวเดินไปตามท่าเดินก่อนเปลี่ยนทิศทาง

๒) การหมุนตัวเพื่อเปลี่ยนทิศทางใหม่นี้ มือคงอยู่ในลักษณะท่าเดินแต่ไม่แกว่ง คงเกร็งไว้ข้างลำตัว

๓) การปฏิบัติ ให้ปฏิบัติติดต่อกันโดยไม่เสียจังหวะการเดิน

๑๐. **ท่าเดินครึ่งก้าว**

ก. **กล่าวทั่วไป**

๑) **ความมุ่งหมาย**

เพื่อเคลื่อนที่ไปข้างหน้าในระยะทางสั้น ๆ เท่านั้น

๒) **ท่าเริ่มต้น**

มาจากท่าตรงหรือท่าเดินปกติ

๓) **การแบ่งเป็นท่าย่อย** แบ่งออกเป็น ๒ ท่า ตามลักษณะของท่าเริ่มต้น

ก) ท่าเดินครึ่งก้าวจากท่าตรง

ข) ท่าเดินครึ่งก้าวจากท่าเดินปกติ

ข. **คำบอก - คำสั่ง**

“ครึ่งก้าว - เดิน”

ค. **การปฏิบัติ**

๑) **ท่าเดินครึ่งก้าวจากท่าตรง**

ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ครึ่งก้าว - เดิน” ให้ก้าวออกไป ในจังหวะการเดินธรรมดาด้วยเท้าซ้าย ปลายเท้าสูงจากพื้นประมาณ ๒ นิ้ว แต่ลดระยะก้าวลงเหลือเพียงครึ่งก้าว (ประมาณ ๑๕ นิ้ว)

ข) การเดิน คงเดินเช่นเดียวกับท่าเดินปกติแต่เดินด้วยปลายเท้า โดยสิ้นเท้าไม่สัมผัสพื้น

๒) **ท่าเดินครึ่งก้าวจากท่าเดินปกติ**

ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ครึ่งก้าว - เดิน” ให้ก้าวไปข้างหน้าในลักษณะการเดินปกติอีก ๑ ก้าว (๓๐ นิ้ว) แล้วจึงเริ่มเดินครึ่งก้าว (๑๕ นิ้ว) ต่อไป

ข) ในขณะที่กำลังเดินอยู่ ถ้าต้องการเปลี่ยนเป็นทำเดินครึ่งก้าว จะใช้คำบอก-คำสั่งว่า “ครึ่งก้าว - เดิน” เมื่อเท้าใดตกถึงพื้นก็ได้

ง. **หมายเหตุ**
ไม่มี

๑๑. ทำเดินจากทำเดินครึ่งก้าว

ก. **กล่าวทั่วไป**

- ๑) **ความมุ่งหมาย**
เพื่อเคลื่อนที่ต่อไปข้างหน้าด้วยการเดิน
- ๒) **ทำเริ่มต้น**
มาจากทำเดินครึ่งก้าว
- ๓) **การแบ่งเป็นทำย่อย**
ไม่มี

ข. **คำบอก - คำสั่ง**

“หน้า - เดิน”

ค. **การปฏิบัติ**

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “หน้า - เดิน” ให้เดินครึ่งก้าวไปอีก ๑ ก้าว (๑๕ นิ้ว) แล้ว จึงก้าวเท้าอีกข้างหนึ่งเดินไปในลักษณะทำเดินตามปกติ

ง. **หมายเหตุ**

- ๑) การใช้คำบอก-คำสั่ง จะสั่งเมื่อเท้าใดตกถึงพื้นก็ได้ ถ้าคำบอกกว่า “หน้า -” ตกเท้าใดคำสั่งว่า “-เดิน” จะต้องตกเท่านั้นในจังหวะถัดไป
- ๒) ทำเดินจากทำเดินครึ่งก้าว ถ้าต้องการให้ผู้ปฏิบัติเดินสวนสนาม ก็สามารถปฏิบัติได้ ด้วย คำบอก-คำสั่งว่า “สวนสนาม, หน้า - เดิน”

๑๒. ทำก้าวทางข้าง

ก. **กล่าวทั่วไป**

- ๑) **ความมุ่งหมาย**
เพื่อเคลื่อนที่ไปทางข้างในระยะทางสั้น ๆ
- ๒) **ทำเริ่มต้น**
มาจากทำตรง

๓) การแบ่งเป็นทำย่อย แบ่งออกเป็น ๒ ทำ คือ

ก) ทำก้าวทางขวา

ข) ทำก้าวทางซ้าย

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ก้าวทางขวา - เดิน”

“ก้าวทางซ้าย - เดิน”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำก้าวทางขวา

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ก้าวทางขวา - เดิน” ให้ก้าวเท้าขวาไปทางขวาประมาณ ๑๒ นิ้ว แล้วชักเท้าซ้ายไปชิดในลักษณะท่าตรง และปฏิบัติเช่นนี้ติดต่อกันไปในอัตรานาที่ละประมาณ ๖๐ ก้าว

๒) ทำก้าวทางซ้าย

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ก้าวทางซ้าย - เดิน” ให้ก้าวเท้าซ้ายไปทางซ้ายประมาณ ๑๒ นิ้ว แล้วชักเท้าขวาไปชิดในลักษณะท่าตรง และปฏิบัติเช่นนี้ติดต่อกันไปในอัตรานาที่ละประมาณ ๖๐ ก้าว

ง. หมายเหตุ

๑) การก้าวต้องให้ขาตั้ง วางปลายเท้าให้สัมผัสพื้นก่อนแล้วจึงวางส้นเท้าในลักษณะท่าตรง

๒) การใช้คำบอก-คำสั่งว่า “แถว - หยุด” ให้สิ้นคำบอกว่า “แถว - ” ขณะที่เท้าชิดกัน และสิ้นคำสั่งว่า “- หยุด” เมื่อเท้าชิดกันในครั้งต่อไป

๓) ทำก้าวทางข้างนี้ สามารถกำหนดจำนวนก้าวไว้ในคำสั่งก็ได้ เช่น ต้องการให้ก้าวไปทางขวา ๕ ก้าว ให้ใช้คำบอก-คำสั่งว่า “ก้าวทางขวา, ห้าก้าว - เดิน” เมื่อผู้รับการฝึก ก้าวเท้าขวาไปครบ ๕ ก้าวแล้ว ก็นำเท้าซ้ายมาชิดหยุดอยู่ในลักษณะท่าตรง โดยผู้ฝึกไม่ต้องให้คำบอก-คำสั่งว่า “แถว - หยุด” ควรสั่งไม่เกิน ๑๐ ก้าว

๑๓. ทำก้าวทางหลัง

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อเคลื่อนที่ไปทางหลังในระยะสั้น ๆ

๒) ทำเริ่มต้น

มาจากท่าตรง

๓) การแบ่งเป็นทำย่อย

ไม่มี

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ก้าวหลัง - เดิน”

ค. การปฏิบัติ

๑) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ก้าวหลัง - เดิน” ให้ก้าวเท้าซ้ายไปข้างหลังอย่างองอาจ โดยงอเข่าเล็กน้อย ปลายเท้าสูงจากพื้นประมาณ ๒ นิ้ว วางปลายเท้าให้สัมผัสพื้นก่อนแล้วจึงวาง สันเท้า ต่อไปให้ก้าวเท้าขวาผ่านเท้าซ้ายไปข้างหลังในลักษณะเช่นเดียวกับการก้าวเท้าซ้าย การแกว่ง แขนปฏิบัติเหมือนท่าเดินตามปกติ จังหวะในการก้าวนาที่ละ ประมาณ ๑๒๐ ก้าว

๒) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แถว - หยุด” ให้ก้าวเท้าขวาไปอีก ๑ ก้าว หากคำสั่งว่า “- หยุด” ตกเท้าซ้าย หรือก้าวเท้าซ้ายไปอีก ๑ ก้าว หากคำสั่งว่า “ - หยุด” ตกเท้าขวาต่อไปให้นำเท้า ที่อยู่ข้างหน้ามาชิดสันเท้าหลังอย่างแข็งแรง และหยุดอยู่ในลักษณะท่าตรง

ง. หมายเหตุ

๑) ความยาวของก้าว วัดจากสันเท้าถึงสันเท้า ๑๕ นิ้ว

๒) ขณะก้าว ต้องรักษาลำตัวและศีรษะให้อยู่ในลักษณะท่าตรง

๓) การใช้คำบอก-คำสั่งว่า “แถว - หยุด” ให้ใช้เหมือนกับการหยุดจากท่าเดินตามปกติ

๑๔. ทำชอยเท้า

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อรอการเคลื่อนที่ไปข้างหน้าในระยะเวลาสั้น ๆ

๒) ทำเริ่มต้น

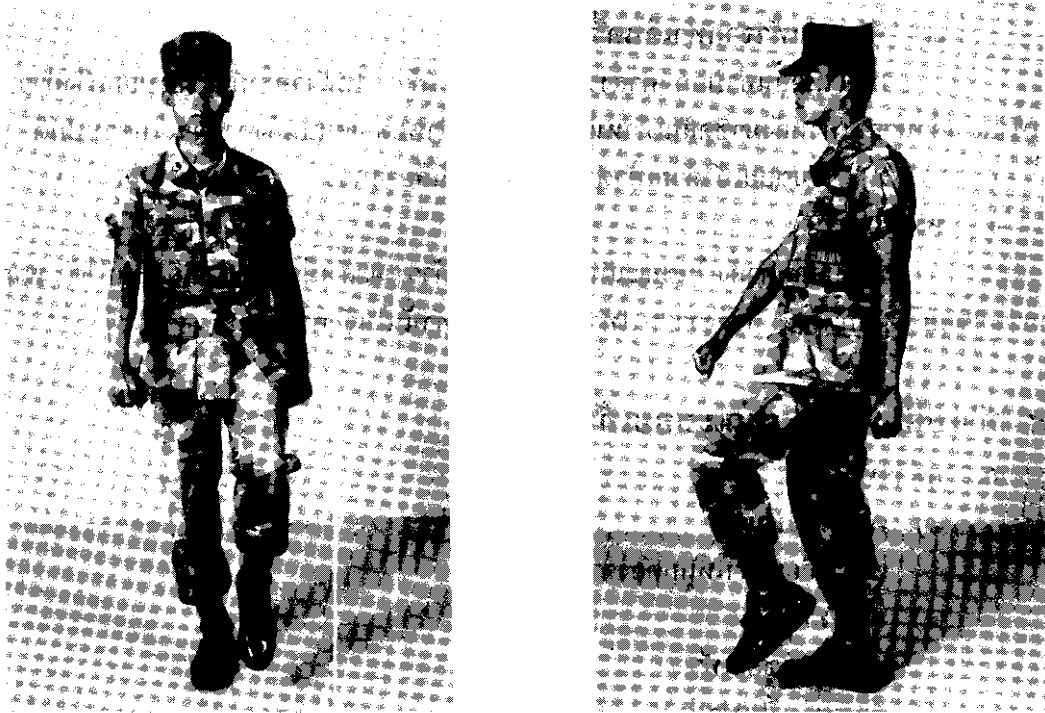
มาจากท่าตรง, ท่าเดินหรือท่าเดินครึ่งก้าว

๓) การแบ่งเป็นทำย่อย แบ่งออกเป็น ๓ ท่า ตามท่าเริ่มต้น

ก) ทำชอยเท้าจากท่าตรง

ข) ทำชอยเท้าจากท่าเดิน

ค) ทำชอยเท้าจากท่าเดินครึ่งก้าว

รูปที่ ๑๙ ทำชอยเท้า

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ชอย - เท้า”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำชอยเท้าจากท่าตรง

ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ชอย - เท้า” ให้ยกเท้าซ้ายขึ้นในทางตั้ง เข้าชี้ไปข้างหน้า ปลายเท้าจุ่มลง สูงจากพื้นประมาณ ๒ นิ้ว ต่อไปให้วางเท้าซ้ายลงในตำแหน่งเดิม โดยให้ปลายเท้าสัมผัสพื้นก่อน ขณะเดียวกันให้ยกเท้าขวาขึ้น และวางเท้าขวาในลักษณะเช่นเดียวกับเท้าซ้าย ปฏิบัติเช่นนี้สลับกันไปเรื่อย ๆ ในลักษณะย่ออยู่กับที่ แขนและมือแกว่งเช่นเดียวกับท่าเดินปกติ

ข) รักษาลำตัวและศีรษะ ให้อยู่ในลักษณะของท่าตรง

ค) จังหวะในการชอยเท้า นาทีละประมาณ ๑๒๐ ก้าว

๒) ทำชอยเท้าจากท่าเดิน

ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ชอย - เท้า” ให้ก้าวต่อไปเต็มก้าวอีกก้าวหนึ่ง แล้วนำสันเท้าหลังมาชิดสันเท้าหน้า ในลักษณะท่าตรง แต่แขนยังคงแกว่งไปตามปกติ

ข) เริ่มชอยเท้าด้วยเท้าต่อไป โดยไม่ให้เสียจังหวะ

๓) ทำชอยเท้าจากท่าเดินครึ่งก้าว

ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ชอย - เท้า” ให้ก้าวครึ่งก้าวต่อไปอีกครั้งก้าว ลด สันเท้าลง แล้วนำสันเท้าหลังมาชิดสันเท้าหน้าในลักษณะท่าหยุด แต่แขนยังคงแกว่งไปตามปกติ

ข) เริ่มชอยเท้าด้วยเท้าต่อไป โดยไม่ให้เสียจังหวะ

ง. หมายเหตุ

การใช้คำบอก-คำสั่ง ในขณะที่เดินและเดินครึ่งก้าว จะสั่งเมื่อเท้าใดตกถึงพื้นก็ได้ หากคำ บอกว่า “ชอย -” ตกเท้าใด คำสั่งว่า “- เท้า” จะต้องตกเท่านั้นในจังหวะถัดไป

๑๕. ท่าเปลี่ยนเท้าในขณะที่ชอยเท้า

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อเปลี่ยนเท้าให้ถูกต้องตามจังหวะ

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าชอยเท้า

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

ไม่มี

ข. คำบอก - คำสั่ง

“เปลี่ยนเท้า - ท่า”

ค. การปฏิบัติ

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “เปลี่ยนเท้า - ท่า” ให้ชอยเท้าซ้ายติดกัน ๒ ครั้ง โดยการชอยเท้าครั้งที่ ๑ สันเท้าต้องไม่สัมผัสพื้น การชอยเท้าครั้งที่ ๒ คงชอยเท้าด้วยเท้าเดิมอีก ๑ ครั้ง ลักษณะของการชอยเท้าครั้งที่ ๒ เช่นเดียวกับท่าชอยเท้า แล้วจึงยกเท้าขวาชอยเท้าต่อไป แขนและมือคงแกว่งไปตามลักษณะของท่าเดิน

ง. หมายเหตุ

การใช้คำบอก-คำสั่ง ให้ใช้คำบอกว่า “เปลี่ยนเท้า -” เมื่อเท้าขวาตกถึงพื้นพอดี และ คำสั่งว่า “- ท่า” เมื่อเท้าขวาตกถึงพื้นในครั้งต่อไป

๑๖. ท่าเดินจากท่าชอยเท้า

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อเคลื่อนที่ต่อไปข้างหน้าด้วยการเดิน

- ๒) **ท่าเริ่มต้น**
มาจากท่าชอยเท้า
- ๓) **การแบ่งเป็นท่าย่อย**
ไม่มี
- ข. **คำบอก - คำสั่ง**
“หน้า - เดิน”
- ค. **การปฏิบัติ**
เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “หน้า - เดิน” ให้ชอยเท้าต่อไปอีก ๑ ครั้ง แล้วจึงก้าวเท้าอีกข้างหนึ่งเดินไป ในลักษณะท่าเดินตามปกติ
- ง. **หมายเหตุ**
 - ๑) การใช้คำบอก-คำสั่ง จะสั่งเมื่อเท้าใดตกถึงพื้นก็ได้ ถ้าคำบอกว่า “หน้า - ” ตกเท้าใดคำสั่งว่า “-เดิน” จะต้องตกเท่านั้นในจังหวะถัดไป
 - ๒) ท่าเดินจากท่าชอยเท้า ถ้าต้องการให้ผู้ปฏิบัติเดินสวนสนาม ก็สามารถปฏิบัติได้ด้วยคำบอก-คำสั่งว่า “สวนสนาม, หน้า - เดิน”

๑๗. ท่าหยุดในขณะที่เดิน, ก้าว และชอยเท้า

- ก. **กล่าวทั่วไป**
 - ๑) **ความมุ่งหมาย**
เพื่อหยุดการเคลื่อนที่
 - ๒) **ท่าเริ่มต้น**
มาจากท่าเดิน, ท่าก้าว หรือท่าชอยเท้า
 - ๓) **การแบ่งเป็นท่าย่อย** แบ่งออกเป็น ๓ ท่า ตามลักษณะของท่าเริ่มต้น
 - ก) ท่าหยุดในขณะที่เดินและก้าว
 - ข) ท่าหยุดในขณะที่ก้าวทางข้าง
 - ค) ท่าหยุดในขณะที่ชอยเท้า
- ข. **คำบอก - คำสั่ง**
“แถว - หยุด”
- ค. **การปฏิบัติ** แบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ ทั้ง ๓ ท่า
 - ๑) จังหวะที่ ๑ ให้ก้าวต่อไปอีก ๑ ก้าว หรือชอยเท้า ๑ ครั้ง
 - ๒) จังหวะที่ ๒ นำสันเท้าอีกข้างหนึ่งมาชิด และหยุดอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างแข็งแรง
- ง. **หมายเหตุ**
 - ๑) การใช้คำบอก-คำสั่ง คำบอก “แถว - ” จะบอกให้พอดีกับจังหวะเท้าใดตกถึงพื้น

ก็ได้ และคำสั่งว่า “ - หยุด” ในขณะที่เท้าข้างนั้นตกถึงพื้นในครั้งต่อไป แต่สำหรับการหยุดในขณะที่ก้าวทางข้าง ต้องสั่งให้พอดีกับจังหวะที่ส้นเท้าทั้งสองข้างอยู่ชิดกัน

๒) การหยุดในขณะที่เดินครั้งก้าวนั้น เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แถว - หยุด” ให้ก้าวต่อไปอีกครั้งก้าว พร้อมกับลดส้นเท้าลงแล้วนำส้นเท้าอีกข้างหนึ่งมาชิด

๑๘. ท่าวิ่ง

ก. กล่าวทั่วไป

- ๑) ความมุ่งหมาย
เพื่อใช้ในการเคลื่อนที่ที่ต้องการความเร็ว
- ๒) คำเริ่มต้น
เริ่มต้นจากท่าตรง, ท่าเดิน หรือท่าวิ่งอยู่กับที่ก็ได้
- ๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย แบ่งออกเป็น ๓ ท่า คือ
 - ก) ท่าวิ่งจากท่าตรง
 - ข) ท่าวิ่งจากท่าเดิน
 - ค) ท่าวิ่งจากท่าวิ่งอยู่กับที่

รูปที่ ๒๐ ท่าวิ่ง

ข. คำบอก - คำสั่ง

“วิ่ง, หน้า - วิ่ง”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำวิ่งจากท่าตรง

ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” ให้ยกมือทั้งสองข้างขึ้น กำหลวม ๆ มาไว้เสมอแนวราวนม และให้ห่างจากอกประมาณหนึ่งฝ่ามือ หันด้านฝ่ามือเข้าหาลำตัว ข้อมือไม่หัก แขนท่อนบนปล่อยตามธรรมชาติ พร้อมกับก้าวเท้าซ้าย ออกวิ่งไปก่อนด้วยการย่อเข่าขวาลงเล็กน้อย แล้วใช้เท้าขวาถีบพื้น ให้ลำตัวพุ่งออกไปข้างหน้า พร้อมกับก้าวเท้าขวาออกวิ่งต่อไปในลักษณะเช่นเดียวกับการก้าวเท้าซ้ายออกวิ่งในครั้งแรก และก้าวเท้าสลับกันวิ่งต่อไป ในขณะที่วิ่งออกไปแต่ละก้าว นั้นให้แกว่งแขนตามธรรมชาติไปตามจังหวะของเท้าที่ก้าววิ่งออกไปข้างหน้า

ข) การวิ่ง ให้วิ่งลงด้วยปลายเท้า โนมตัวไปข้างหน้า ความยาวของก้าวในขณะวิ่ง ประมาณ ๓๖ นิ้ว จังหวะในการวิ่งนาที่ละประมาณ ๑๖๐ ก้าว

ค) ขณะวิ่ง รักษาลำตัวและศีรษะให้อยู่ในลักษณะองอาจผึ่งผาย สายตามองตรงไป ข้างหน้าในแนวระดับ

๒) ทำวิ่งจากท่าเดิน

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” ให้ก้าวเดินต่อไปตามปกติอีก ๑ ก้าว แล้ว จึงก้าววิ่งออกไปในลักษณะการวิ่ง

๓) ทำวิ่งจากท่าวิ่งอยู่กับที่

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “วิ่ง, หน้า - วิ่ง” ให้วิ่งอยู่กับที่อีก ๑ ครั้ง แล้วจึงก้าววิ่งออกไปในลักษณะการวิ่ง

ง. หมายเหตุ

๑) การใช้คำบอก-คำสั่ง ของผู้ฝึก หากใช้คำบอกว่า “วิ่ง,” ในขณะที่เท้าใดตกถึงพื้น คำบอกที่ “หน้า - ” ให้บอกในขณะที่เท้านั้นตกถึงพื้นในจังหวะต่อไป และคำสั่งว่า “ - วิ่ง” ให้ตกเท้านั้นในครั้งถัดไปอีก

๒) ในการฝึกทำวิ่งจากท่าวิ่งอยู่กับที่ ผู้รับการฝึกต้องได้รับการฝึกทำวิ่งอยู่กับที่มาก่อน

๑๙. ทำวิ่งอยู่กับที่

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อรอกการวิ่งไปข้างหน้า ในระยะเวลาสั้น ๆ

๒) ทำเริ่มต้น

มาจากท่าตรง หรือท่าวิ่ง

๓) การแบ่งเป็นทำย่อย แบ่งออกเป็น ๒ ทำ ตามลักษณะของท่าเริ่มต้น

ก) ท่าวิ่งอยู่กับที่จากท่าตรง

ข) ท่าวิ่งอยู่กับที่จากท่าวิ่ง

ข. คำบอก - คำสั่ง

“อยู่กับที่วิ่ง, หน้า - วิ่ง”

ค. การปฏิบัติ

๑) ท่าวิ่งอยู่กับที่จากท่าตรง

ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “อยู่กับที่วิ่ง, หน้า - วิ่ง” ให้ยกมือขึ้นในลักษณะท่าวิ่ง พร้อมกับยกเท้าซ้ายขึ้นในทางตั้ง ปลายเท้าสูงจากพื้นประมาณ ๖ นิ้ว เข่าชี้ไปข้างหน้า เข่าขวางอเล็กน้อย ถีบพื้นให้ตัวลอยขึ้นในทางตั้ง เมื่อตัวจะตกลงสู่พื้นให้วางปลายเท้าซ้ายลงบนพื้นในตำแหน่งเดิม ขณะเดียวกันยกเท้าขวาขึ้นวิ่งเช่นเดียวกับเท้าซ้าย และปฏิบัติสลับกันเช่นนี้ไปเรื่อย ๆ การแกว่งแขน ปฏิบัติเช่นเดียวกับท่าวิ่ง

ข) ลำตัวและศีรษะอยู่ในลักษณะ องอาจ ผึ่งผาย สายตามองตรงไปข้างหน้าในแนวระดับ

ค) จังหวะในการวิ่ง อัตรานาที่ละประมาณ ๑๖๐ ครั้ง

๒) ท่าวิ่งอยู่กับที่จากท่าวิ่ง

การใช้คำบอก-คำสั่ง จะให้พอดีกับจังหวะเท้าใดตกถึงพื้นก็ได้ เช่น สิ้นคำบอกที่ “อยู่กับที่วิ่ง,” ตกเท้าขวา สิ้นคำบอกที่ “หน้า - ” ต้องตกเท้าขวาในครั้งถัดไป และสิ้นคำสั่งว่า “ - วิ่ง” จะต้องให้ตกเท้าขวาในครั้งถัดไปอีก

ก) เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “อยู่กับที่วิ่ง, หน้า - วิ่ง” ให้วิ่งไปข้างหน้าอีก ๓ ก้าว แล้วจึงเริ่มวิ่งอยู่กับที่

ข) การปฏิบัตินี้ต้องให้ติดต่อกันไปโดยไม่ให้เสียจังหวะ

ง. หมายเหตุ

ไม่มี

๒๐. ท่าเดินจากท่าวิ่ง

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อลดความเร็วในการเคลื่อนที่ลง

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าวิ่ง

๓) การแบ่งเป็นทำย่อย

ไม่มี

ข. คำบอก - คำสั่ง

“หน้า - เดิน”

ค. การปฏิบัติ

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “หน้า - เดิน” ให้วิ่งต่อไปอีก ๓ ก้าว โดยลดความเร็วของแต่ละก้าวลงตามลำดับ ต่อไปให้ก้าวเดินพร้อมกับลดมือลง และเดินต่อไปในลักษณะท่าเดินตามปกติ

ง. หมายเหตุ

การใช้คำบอก-คำสั่ง จะสั่ง เมื่อเท้าใดตกถึงพื้นก็ได้ ถ้าคำบอกว่า “หน้า -” ตกเท้าใด คำสั่งว่า “-เดิน” จะต้องตกเท่านั้นในจังหวะถัดไป

๒๑. ทำหยุดจากท่าวิ่งและวิ่งอยู่กับที่

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อหยุดการเคลื่อนที่จากการวิ่ง

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าวิ่ง และท่าวิ่งอยู่กับที่

๓) การแบ่งเป็นทำย่อย แบ่งออกเป็น ๒ ท่า ตามลักษณะของท่าเริ่มต้น คือ

ก) ทำหยุดในขณะวิ่ง

ข) ทำหยุดในขณะวิ่งอยู่กับที่

ข. คำบอก - คำสั่ง

“แถว - หยุด”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำหยุดในขณะวิ่ง

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แถว - หยุด” ให้วิ่งต่อไปอีก ๓ ก้าว โดยลดความเร็วแต่ละก้าวลงตามลำดับ แล้วลดมือลงพร้อมกับการนำส้นเท้าหลังมาชิดส้นเท้าหน้าอย่างแข็งแรง และอยู่ในลักษณะท่าตรง

๒) ทำหยุดในขณะวิ่งอยู่กับที่

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “แถว - หยุด” ให้วิ่งอยู่กับที่ต่อไปอีก ๓ ครั้ง โดยลดความเร็วแต่ละครั้งลงตามลำดับ จากนั้นลดมือลงพร้อมกับการชิดเท้าอย่างแข็งแรง และอยู่ในลักษณะท่าตรง

ง. **หมายเหตุ**

การใช้คำบอก-คำสั่งว่า “แถว - หยุด” จะให้พอดีกับเท้าใดตกถึงพื้นก็ได้ ถ้าคำบอกว่า “แถว - ” ตกเท้าใด คำสั่งว่า “ - หยุด” จะต้องตกเท่านั้นในจังหวะถัดไป

๒๒. ทำเปลี่ยนทิศทางในขณะวิ่ง

ก. **กล่าวทั่วไป**

๑) **ความมุ่งหมาย**

- ก) เพื่อเปลี่ยนทิศทางวิ่งจากทิศทางหนึ่งไปยังทิศทางหนึ่ง
- ข) เพื่อเปลี่ยนหน้าแถวในขณะวิ่ง

๒) **ท่าเริ่มต้น**

มาจากท่าวิ่ง

๓) **การแบ่งเป็นท่าย่อย แบ่งออกเป็น ๓ ท่า คือ**

- ก) ทำเปลี่ยนทิศทางไปทางขวา
- ข) ทำเปลี่ยนทิศทางไปทางซ้าย
- ค) ทำเปลี่ยนทิศทางไปทางหลัง

ข. **คำบอก - คำสั่ง**

“ทางขวา - วิ่ง”

“ทางซ้าย - วิ่ง”

“ทางหลัง - วิ่ง”

ค. **การปฏิบัติ**

๑) **ทำเปลี่ยนทิศทางไปทางขวา**

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ทางขวา - วิ่ง” ให้ก้าวเท้าวิ่งไปข้างหน้าอีก ๒ ก้าว ต่อไป หมุนตัวไปทางขวาจนครบ ๙๐ องศา ในลักษณะการวิ่งอยู่กับที่ด้วยการหมุนตัว ๒ ครั้ง ๑ ละประมาณ ๔๕ องศา แล้วจึงวิ่งออกไปข้างหน้าด้วยเท้าซ้ายต่อไป

๒) **ทำเปลี่ยนทิศทางไปทางซ้าย**

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ทางซ้าย - วิ่ง” ให้ก้าวเท้าวิ่งไปข้างหน้าอีก ๒ ก้าว ต่อไป หมุนตัวไปทางซ้ายจนครบ ๙๐ องศา ในลักษณะการวิ่งอยู่กับที่ด้วยการหมุนตัว ๒ ครั้ง ๑ ละประมาณ ๔๕ องศา แล้วจึงวิ่งออกไปข้างหน้าด้วยเท้าขวาต่อไป

๓) **ทำเปลี่ยนทิศทางไปทางหลัง**

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ทางหลัง - วิ่ง” ให้ก้าวเท้าวิ่งไปข้างหน้าอีก ๒ ก้าว ต่อไป

หมุนตัวไปทางขวาจนครบ ๑๘๐ องศา ในลักษณะการวิ่งอยู่กับที่ด้วยการหมุนตัว ๔ ครั้ง ๆ ละประมาณ ๔๕ องศา แล้วจึงวิ่งออกไปข้างหน้าด้วยเท้าซ้ายต่อไป

ง. **หมายเหตุ**

๑) การใช้คำบอก-คำสั่ง สำหรับทำเปลี่ยนทิศทางไปทางขวาและทำเปลี่ยนทิศทางไปทางหลัง ต้องให้สิ้นคำบอกว่า “ทางขวา - ” หรือ “ทางหลัง - ” เมื่อเท้าขวาตกถึงพื้นพอดี และให้สิ้นคำสั่งว่า “ - วิ่ง” เมื่อเท้าขวาตกถึงพื้นในครั้งถัดไป

๒) การใช้คำบอก-คำสั่ง ทำเปลี่ยนทิศทางไปทางซ้าย ต้องให้สิ้นคำบอกว่า “ทางซ้าย - ” เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นพอดี และให้สิ้นคำสั่งว่า “ - วิ่ง” เมื่อเท้าซ้ายตกถึงพื้นในครั้งถัดไป

๒๓. ทำเปลี่ยนเท้าในขณะที่วิ่งและวิ่งอยู่กับที่

ก. **กล่าวทั่วไป**

๑) **ความมุ่งหมาย**

เพื่อเปลี่ยนเท้าที่ผิดจังหวะให้เข้าจังหวะ

๒) **ทำเริ่มต้น**

มาจากท่าวิ่งและท่าวิ่งอยู่กับที่

๓) **การแบ่งเป็นทำย่อย แบ่งออกเป็น ๒ ท่า ตามลักษณะของท่าเริ่มต้น**

ก) ทำเปลี่ยนเท้าในขณะที่วิ่ง

ข) ทำเปลี่ยนเท้าในขณะที่วิ่งอยู่กับที่

ข. **คำบอก - คำสั่ง**

“เปลี่ยนเท้า - ทำ”

ค. **การปฏิบัติ**

๑) **ทำเปลี่ยนเท้าในขณะที่วิ่ง**

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “เปลี่ยนเท้า - ทำ” ให้กระโดดไปข้างหน้าด้วยเท้าซ้าย ๒ ครั้ง แล้วจึงวิ่งไปข้างหน้าตามปกติ

๒) **ทำเปลี่ยนเท้าในขณะที่วิ่งอยู่กับที่**

เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “เปลี่ยนเท้า - ทำ” ให้กระโดดอยู่กับที่ด้วยเท้าซ้าย ๒ ครั้ง แล้วจึงวิ่งอยู่กับที่ตามปกติ

ง. **หมายเหตุ**

การใช้คำบอก-คำสั่ง ต้องให้สิ้นคำบอกว่า “เปลี่ยนเท้า - ” เมื่อเท้าขวาตกถึงพื้น และให้สิ้นคำสั่งว่า “ - ทำ” เมื่อเท้าขวาตกถึงพื้นในครั้งถัดไป

๒๕. ทำถอดหมวกและทำสวมหมวก

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อถอดหมวกที่สวมอยู่และจับถืออย่างถูกต้อง สง่าผ่าเผย ในโอกาสที่ระเบียบข้อบังคับและ/หรือ ขนบธรรมเนียมประเพณีกำหนด ให้ทหารเมื่อแต่งเครื่องแบบต้องถอดหมวก

๒) ทำเริ่มต้น

เริ่มจากท่าตรงเท่านั้น

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย แบ่งออกเป็น ๒ ท่า คือ

ก) ทำถอดหมวก

ข) ทำสวมหมวก

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ถอดหมวก” และ “สวมหมวก”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำถอดหมวก

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “ถอดหมวก”

ก) ตอนที่ ๑

ให้ยกมือซ้ายขึ้นมาข้างหน้า ในลักษณะงอข้อศอกและบีบข้อศอกให้แนบชิดไว้กับลำตัว แขนซ้ายท่อนล่างตั้งได้จากกับแขนท่อนบนและลำตัวหงายฝ่ามือขึ้น โดยให้นิ้วทั้งสี่ (เว้นนิ้วหัวแม่มือ) เขี่ยตติงและเรียงชิดติดกัน ส่วนนิ้วหัวแม่มือให้ยกตั้งขึ้นทางข้างบน ประมาณ ๙๐ องศา กับฝ่ามือ

(๑) ถ้าเป็นหมวกเหล็กหรือรองในหมวกเหล็ก

ในกรณีที่ใช้สายรัดคางอยู่ ให้ยกมือขวาไปจับสายรัดคาง โดยให้นิ้วหัวแม่มือสอดสายรัดคางระหว่างสายรัดคางกับแก้มขวา ดึงสายรัดคางให้หลุดจากคาง แล้วนำสายรัดคางขึ้นไปจับรวมกับกะบังหมวกบริเวณหางตาขวา แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น

ในกรณีที่ไม่ได้ใช้สายรัดคาง เช่น นำสายรัดคางคาดไว้บนกะบังหมวกหรือคาดไว้ที่ปีกด้านหลังของหมวก เป็นต้น ก็ให้เว้นการจับสายรัดคางเสีย แต่ให้ใช้มือขวายกขึ้นไปจับกะบังหมวกบริเวณหางตาขวา ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่าง นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกัน อยู่ด้านบนของกะบังหมวก

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

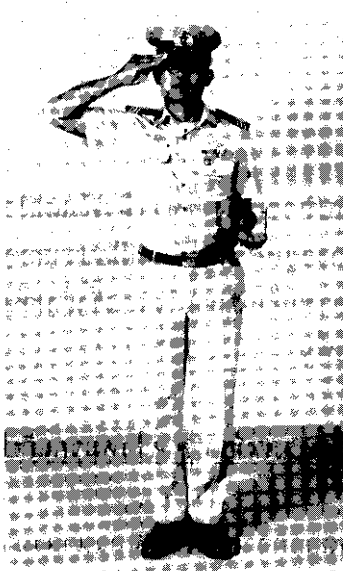

ตอนที่ ๓

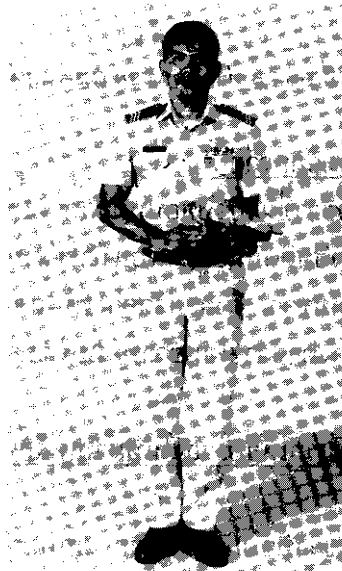
รูปที่ ๒๑ - ๑ ทำถอดหมวก (หมวกเหล็ก)

(๒) ถ้าเป็นหมวกทรงหม้อตาลหรือหมวกแก๊ปทรงอ่อน

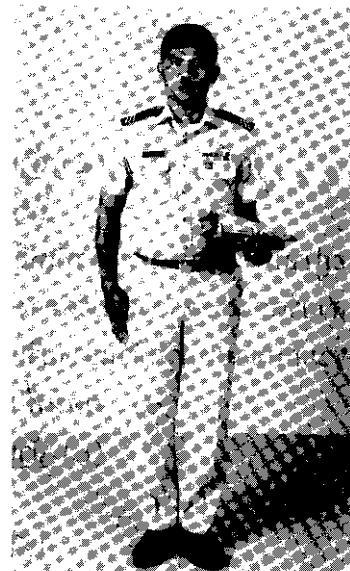
ให้ยกมือขวาขึ้นไปจับกระบังหมวกบริเวณหางตาขวา ให้นำนิ้วแม่มืออยู่ด้านล่างนิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านบนของกระบังหมวก แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

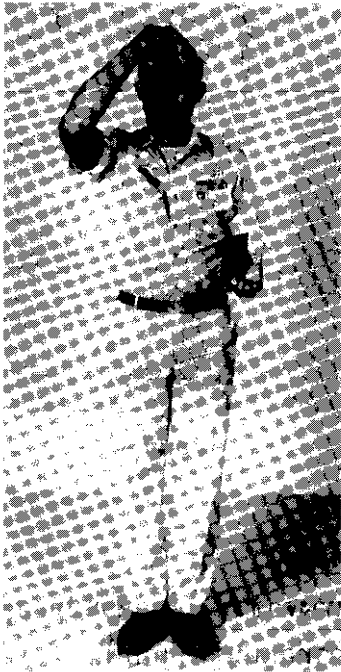

ตอนที่ ๓

รูปที่ ๒๑ - ๑ ทำถอดหมวก (หมวกทรงหม้อตาล)

(๓) ถ้าเป็นหมวกหนีบ

ยกมือขวาขึ้นไปจับทางด้านหน้าของหมวกหนีบ ในลักษณะที่ให้นิ้วหัวแม่มือจับอยู่ทางด้านขวาของหมวก และให้นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันจับอยู่ทางด้านซ้ายของหมวก ประมาณตรงหน้าหมวกแขนขวาที่อ่อนบนขนานกับพื้น

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

รูปที่ ๒๑ - ๑ ท่าถอดหมวก (หมวกหนีบ)

(๔) ถ้าเป็นหมวกกลาลี

ให้ยกมือขวาขึ้นไปจับขอบหมวกด้านบนตรงบริเวณหางตาขวา นิ้วหัวแม่มืออยู่ขอบล่างของหมวก นิ้วที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านบน ถ้าใช้สายรัดคางอยู่ให้ใช้นิ้วหัวแม่มือขวาสอดสายรัดคางระหว่างสายรัดคางกับแก้มขวา ดึงสายรัดคางให้หลุดจากคางแล้วนำสายรัดคางขึ้นไปจับรวมกับขอบหมวกด้านล่างบริเวณหางตาขวา แขนขวาที่อ่อนบนขนานกับพื้น

ข) ตอนที่ ๒

(๑) ถ้าเป็นหมวกเหล็ก, รองในหมวกเหล็ก, หมวกทรงหม้อตาล หรือหมวกแก๊ปทรงอ่อน

ให้ใช้มือขวาที่จับกะบังหมวก ยกหมวกถอดออกจากศีรษะ แล้วนำลงมาวางครอบนิ้วหัวแม่มือซ้ายซึ่งยกตั้งอยู่ ในลักษณะที่ให้หันหน้าหมวกไปทางด้านขวาของลำตัว และให้

ขอบหมวกทางด้านไกลลำตัว วางอยู่บนโคนนิ้วทั้งสี่ แล้วจับขอบหมวกด้านไกลลำตัวไว้ ด้วยนิ้วหัวแม่มือและนิ้วทั้งสี่ให้มั่น (ถ้าเป็นหมวกเหล็กหรือรองในหมวกเหล็ก ในขณะที่ถอดหมวกออกมาวางบนมือซ้ายนี้ จะมีส่วนหนึ่งของสายรัดคางห้อยอยู่ทางด้านขวาของมือซ้ายด้วยเล็กน้อย)

(๒) ถ้าเป็นหมวกหนัง

ให้ใช้มือขวาจับหมวกยกหมวกหนังออกจากศีรษะ แล้วนำมาวางไว้บนฝ่ามือซ้ายในลักษณะที่ให้วางอยู่บนนิ้วทั้งสี่ (เว้นนิ้วหัวแม่มือ) โดยให้ทางด้านสันของหมวกวางชิดอยู่ในระหว่างง่ามนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ และให้ด้านหน้าหมวกชี้ไปทางขวาของลำตัว แล้วให้นิ้วหัวแม่มือกดหรือบีบหมวกไว้ให้มั่น

(๓) ถ้าเป็นหมวกกลาสี

ให้ใช้มือขวาที่จับหมวก ยกหมวกออกจากศีรษะลงมาวางครอบนิ้วหัวแม่มือซ้าย หันหน้าหมวกไปทางขวาของลำตัว

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

รูปที่ ๒๑ - ๑ ทำถอดหมวก (หมวกกลาสี)

ค) ตอนที่ ๓

ลดมือขวาลงไปอยู่ในท่าตรงอย่างแข็งแรง

๒) ทำสวมหมวก

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก-คำสั่งว่า “สวมหมวก”

ก) ตอนที่ ๑

ให้ยกมือขวาขึ้นมาจับหมวกในลักษณะดังนี้ .-

(๑) ถ้าเป็นหมวกเหล็กหรือรองในหมวกเหล็ก

ในกรณีที่มีสายรัดคาง ให้ใช้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ของมือขวาจับสายรัดคางขึ้นมาก่อนแล้วรวมจับไว้กับกะบังหมวก ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่าง นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านบนของกะบังหมวก

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

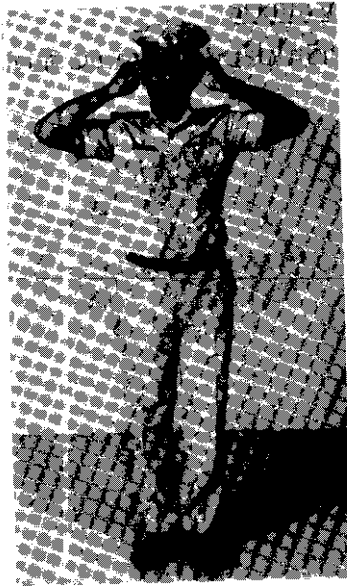
รูปที่ ๒๑ - ๒ ทำสวมหมวก (หมวกเหล็ก)

(๒) ถ้าเป็นหมวกทรงหม้อตาลหรือหมวกแก๊ปทรงอ่อน

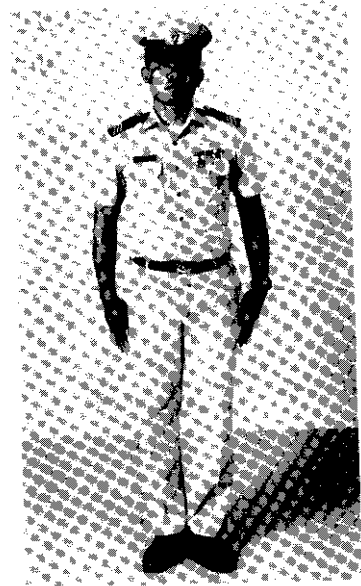
ยกมือขวาที่จับกะบังหมวก ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่าง นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านบนของกะบังหมวก

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

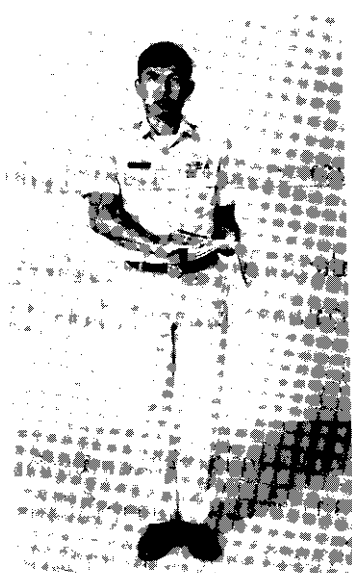

ตอนที่ ๓

รูปที่ ๒๑ - ๒ ทำสามหมวก (หมวกหม้อตาล)

(๓) ถ้าเป็นหมวกหนีบ

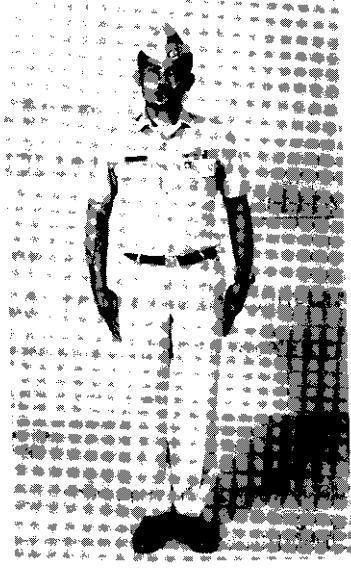
ยกมือขวาขึ้นไปจับทางด้านหน้าของหมวกหนีบ ตรงประมาณหน้าหมวก
ในลักษณะที่ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ทางด้านล่าง และนิ้วทั้งสี่ที่เหลืออยู่ทางด้านบน

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

รูปที่ ๒๑ - ๒ ทำถอดหมวก (หมวกหนีบ)

(๔) ถ้าเป็นหมวกกลาสี

ยกมือขวาขึ้นไปจับหมวกลักษณะเดียวกับ ทำถอดหมวก ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

รูปที่ ๒๑ - ๒ ทำสวมหมวก (หมวกกลาสี)

ข) ตอนที่ ๒

(๑) ถ้าเป็นหมวกเหล็ก, รองในหมวกเหล็ก, หมวกทรงหม้อตาล หรือหมวกแก๊ป
ทรงอ่อน

ยกมือขวาที่จับกะบังหมวก ยกหมวกขึ้นไปสวมศีรษะ โดยใช้มือซ้ายจับหมวกเช่นเดียวกับมือขวา ช่วยในการสวมหมวกให้เข้าที่ ถ้ามีสายรัดคางเมื่อสวมหมวกเข้าที่แล้ว ให้ใช้มือทั้งสองจัดสายรัดคางให้เข้าที่

(๒) ถ้าเป็นหมวกหนีบ

ให้ใช้มือขวาจับหมวกประมาณหน้าหมวก ยกหมวกขึ้นให้พ้นจากมือซ้าย แล้วพลิกหมวกไปทางด้านขวาเพื่อหงายเอาขอบล่างของหมวกหนีบขึ้นทางข้างบน ต่อจากนั้นให้ใช้มือซ้ายและมือขวาช่วยกันจับขอบล่างของหมวกหนีบทั้งสองข้างแยกให้ห่างออกจากกัน แล้วยกขึ้นไปสวมศีรษะ

(๓) ถ้าเป็นหมวกกลาสี

ยกหมวกขึ้นไปสวมศีรษะ โดยใช้มือซ้ายจับหมวกเช่นเดียวกับมือขวา ช่วยในการสวมให้เข้าที่ ถ้ามีสายรัดคางเมื่อสวมหมวกเข้าที่แล้ว ให้ใช้มือทั้งสองจัดสายรัดคางให้เข้าที่

ค) ตอนที่ ๓ ลดมือทั้งสองข้างลงไปอยู่ในลักษณะทำตรงอย่างแข็งแรง

บทที่ ๓

การฝึกบุคคลทำอาวุธ

การฝึกทำอาวุธในบทนี้ เป็นท่าฝึกที่เหมาะสมกับอาวุธปืนเล็กยาว เอ็ม ๑๖ เอ ๑ และเป็นการปฏิบัติทำอาวุธในขณะหยุดอยู่กับที่ ในการปฏิบัติต้องกระทำอย่างถูกต้องตามจังหวะหรือขั้นตอนด้วยความรวดเร็วและแข็งแรง ในการฝึกไม่ต้องบรรจุของกระสุน แต่ต้องปรับสายสะพายให้ตั้งและอยู่ทางด้านขวาของปืน ท่าต่าง ๆ ดังนี้ .-

๑. ท่าเรียบอาวุธ (ทำตรง)

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อเป็นรากฐานของการปฏิบัติทำอื่น ๆ และใช้เป็นท่าแสดงความเคารพได้ท่าหนึ่ง

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าหยุดอยู่

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

รูปที่ ๑ ท่าเรียบอาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“แถว - ตรง”

ค. การปฏิบัติ

๑) ปฏิบัติทำตรงเช่นเดียวกับทำมือเปล่า

๒) มือขวาจับปืนโดยให้ง่ามมือระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ชิดกับลำกล้องและโครงแทนศูนย์หน้า นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านในชิดตะเข็บกางเกง นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกทาบไปตามฝาครอบลำกล้อง นิ้วชี้ชิดหูกระสุนบน ฝ่ามือเล็กน้อย (ประมาณ ๑๕ องศาจับตัวปืน)

๓) บังคับปืนให้ตั้งตรงแนวขาขวา ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า วางพานท้ายปืนลงบนพื้นให้มุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา

ง. หมายเหตุ

๑) การฝึกทำเรียบอาวุธ ผู้ฝึกควรฝึกควบคู่ไปกับการทำพักตามระเบียบ

๒) การปฏิบัติทำเรียบอาวุธจากทำพักตามระเบียบ ชักเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาพร้อมกับละมือซ้ายลงมาอยู่ในลักษณะทำตรง มือขวาดึงปืนมาอยู่ข้างลำตัว และจับปืนในท่าเรียบอาวุธ

๒. ทำพัก

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียดเป็นการเปลี่ยนอิริยาบถจากท่าเรียบอาวุธ

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าเรียบอาวุธ

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

แบ่งออกเป็น ๕ ท่าคือ

ก) ทำพักตามระเบียบ

ข) ทำพักปกติ

ค) ทำพักตามสบาย

ง) ทำพักนอกแถว

จ) ทำเลิกแถว

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ตามระเบียบ - พัก”

“พัก”

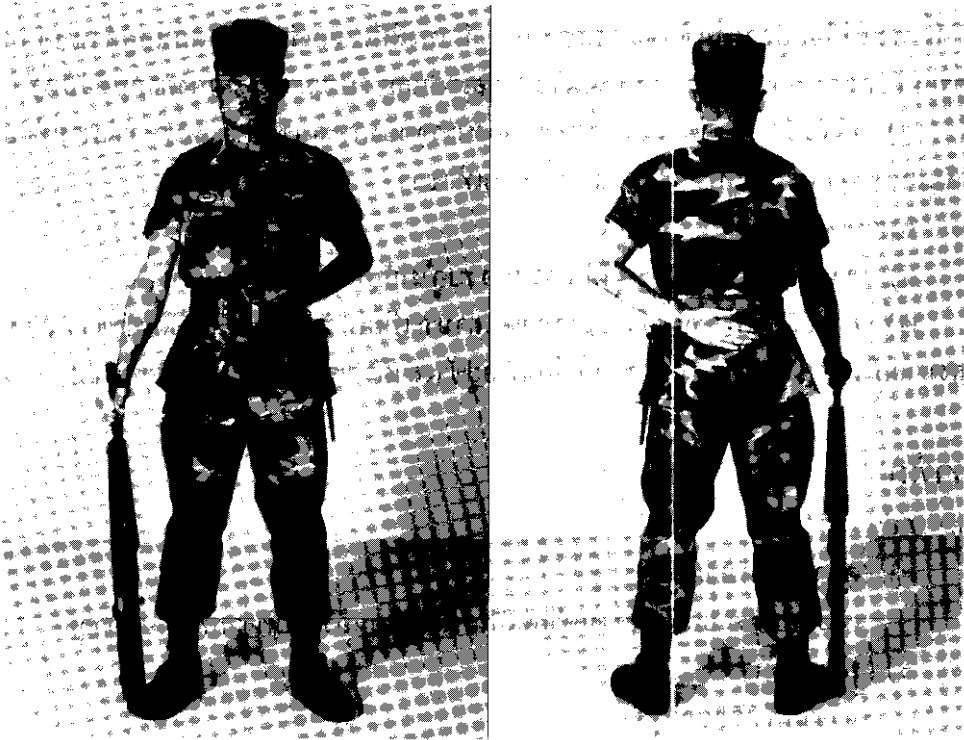
“ตามสบาย - พัก”

“พักแถว”

“เลิกแถว”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำพักตามระเบียบ

รูปที่ ๒ ทำพักตามระเบียบ

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ตามระเบียบ - พัก”

ก) ให้เลื่อนมือขวาไปกำที่ลำกล้องปืนด้วยความรวดเร็ว กดพานท้ายปืนไว้กับพื้น และผลัดปืนไปข้างหน้าตรง ๆ จนแขนตึง พร้อมกับแยกเท้าซ้ายออกไปทางซ้าย ในลักษณะก้าวทางข้าง ๑ ก้าว อย่างองอาจและแข็งแรง ขณะเดียวกันนำมือซ้ายไขว้หลัง

ข) การปฏิบัติที่มีได้เกี่ยวข้องกับปืนคงปฏิบัติเช่นเดียวกับทำพักตามระเบียบของบุคคลทำมือเปล่า

๒) ทำพักปกติ

รูปที่ ๓ ทำพักปกติ

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “พัก” ให้เลื่อนมือขวาไปกำที่ลำกล้องปืนด้วยความรวดเร็ว กอดพานท้ายไว้กับพื้นและผลักปืนไปข้างหน้าตรง ๆ จนแขนตั้ง พร้อมกับหย่อนเข่าขวาอย่างรวดเร็ว ให้มองเห็นเด่นชัด เปลี่ยนเข่าพักได้เท่าที่จำเป็น

๓) ทำพักตามสบาย

ก) เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ตามสบาย - พัก” ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับทำพักปกติ แล้วจึงเคลื่อนไหวส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้

ข) การปฏิบัติอื่น ๆ ก็คงเช่นเดียวกับทำมือเปล่า

๔) ทำพักนอกแถว

ก) เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “พักแถว” ให้ทุกคนที่อยู่ในแถว ต่างคนต่างแยกออกจากแถวอย่างรวดเร็ว และนำปืนไปด้วยโดยจะถือปืนในท่าใดก็ได้

ข) ท่าที่พักได้ตามสะดวก แต่ต้องอยู่ใกล้เคียงบริเวณนั้น หรือบริเวณที่กำหนดให้

ค) ไม่ทำเสียงอีกที

๕) ทำเล็กลง

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เล็กลง” ให้ทุกคนที่อยู่ในแถว ต่างคนต่างแยกออกจากแถวอย่างรวดเร็ว และนำปิ่นไปด้วยโดยจะถือปิ่นในท่าใดก็ได้

ง. หมายเหตุ

๑) โอกาสที่จะใช้

ก) ทำพักตามระเบียบ ใช้พักในโอกาสที่เกี่ยวกับพิธีการต่าง ๆ เช่น พิธีสวนสนาม เป็นต้น

ข) ทำพักปกติ ใช้พักในระหว่างการฝึกอบรม เพื่ออธิบายหรือแสดงตัวอย่างแก่ทหาร

ค) ทำพักตามสบาย ใช้ในโอกาสที่ต้องรอรับคำสั่งเพื่อปฏิบัติต่อไปเป็นระยะเวลาสั้น ๆ

ง) ทำพักนอกแถว ใช้ในโอกาสที่ต้องรอรับคำสั่งเพื่อปฏิบัติต่อไปเป็นระยะเวลานาน ๆ

จ) ทำเล็กลง ใช้เพื่อให้ทหารได้เลิกจากการแถว

๒) สำหรับทำพักนอกแถว และทำเล็กลงนั้น หลังจากที่ทหารได้รับการฝึกทำเจียงอาวุธแล้ว เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่ง ให้พักแถวหรือเล็กลง ให้ทหารปฏิบัติทำเจียงอาวุธพร้อมกัน โดยไม่ต้องสั่งแล้วจึงก้าวเท้าซ้ายวิ่งออกจากแถวอย่างรวดเร็ว

๓) การแถวจากท่าพักแถว คำบอก - คำสั่ง คือ “แถว” เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “แถว” ให้รีบกลับเข้าแถวที่ตำแหน่งเดิม และอยู่ในท่าเรียบอาวุธ จนกว่าจะมีคำสั่งให้ปฏิบัติอย่างอื่น

๓. ท่าคอนอาวุธ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อนำอาวุธติดตัวไป เมื่อต้องการเคลื่อนที่ในระยะทางสั้น ๆ

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าตรง

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

แบ่งออกเป็น ๒ ท่า คือ

ก) ท่าคอนอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ

ข) ท่าเรียบอาวุธจากท่าคอนอาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“คอน - อาวุธ”

“เรียบ - อาวุธ”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำคอนอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่ง “คอน - อาวุธ” เลื่อนมือขวาไปกำที่ลำกล้องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนขึ้นในทางดิ่งให้มือที่กำลำกล้องอยู่เสมอแนวเข็มขัด รักษาให้ปืนอยู่ข้างลำตัวและไม่แกว่ง

๒) ทำเรียบอาวุธจากท่าคอนอาวุธ

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เรียบ - อาวุธ” วางพานท้ายลงบนพื้นมุมหน้าพานท้าย อยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา และจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

ง. หมายเหตุ

ในบางโอกาส ผู้ฝึกหรือผู้ควบคุมแถวอาจสั่งให้เคลื่อนที่ในระยะทางสั้น ๆ แต่มิได้สั่งคอน อาวุธ ให้ผู้รับการฝึกปฏิบัติท่าคอนอาวุธก่อนแล้วจึงเคลื่อนที่ไป และเมื่อหยุดการเคลื่อนที่ก็ให้เรียบ อาวุธเอง และอยู่ในท่าเรียบอาวุธ จนกว่าจะมีคำสั่งเป็นอย่างอื่น

๔. ทำหัน

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อเปลี่ยนทิศทางจากทิศทางหนึ่งไปยังทิศทางหนึ่ง ขณะหยุดอยู่กับที่

๒) ทำเริ่มต้น

มาจากท่าเรียบอาวุธ

- ๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย
แบ่งออกเป็น ๕ ท่า คือ
ก) ท่าขวาหัน
ข) ท่าซ้ายหัน
ค) ท่ากลับหลังหัน
ง) ท่ากึ่งขวาหัน
จ) ท่ากึ่งซ้ายหัน

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ขวา - หัน”

“ซ้าย - หัน”

“กลับหลัง - หัน”

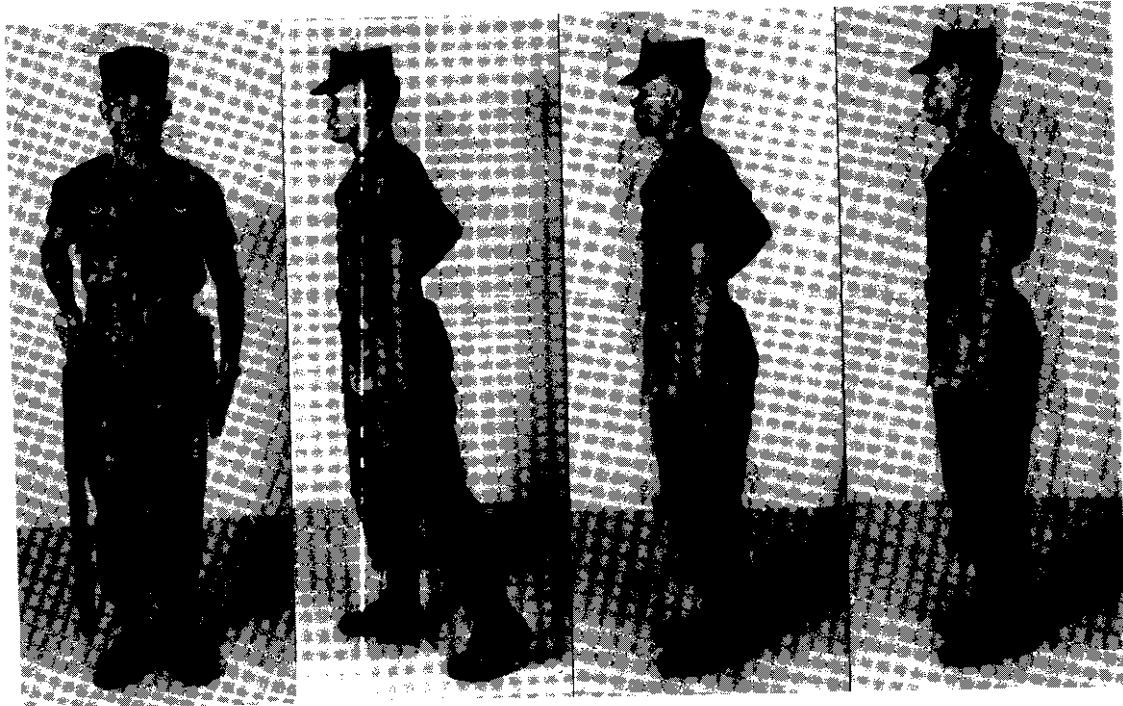
“กึ่งขวา - หัน”

“กึ่งซ้าย - หัน”

ค. การปฏิบัติ

แต่ละท่าแบ่งการปฏิบัติเป็น ๔ จังหวะ

- ๑) ท่าขวาหัน

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า ขวา - หัน

ก) จังหวะที่ ๑

ให้เลื่อนมือขวาไปกำที่ลำกล้องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนขึ้นในทางตั้ง ให้มือขวาที่กำลำกล้องปืน อยู่เสมอแนวเข็มขัด รักษาให้ปืนอยู่ข้างลำตัวและไม่แกว่ง

ข) จังหวะที่ ๒

(๑) เปิดปลายเท้าขวา ยกส้นเท้าซ้าย

(๒) หันตัวไปทางขวา ๙๐ องศา โดยใช้ส้นเท้าขวา และปลายเท้าซ้ายเป็นจุดหมุน เมื่อหันไปแล้วปิดปลายเท้าขวา หน้าหนักตัวอยู่ที่เท้าขวา ส้นเท้าซ้ายเปิด

(๓) ปลดอยขาซ้ายเหยียดตรงตามธรรมชาติ ปลายเท้าซ้ายชี้ไปทางทิศทางที่หัน

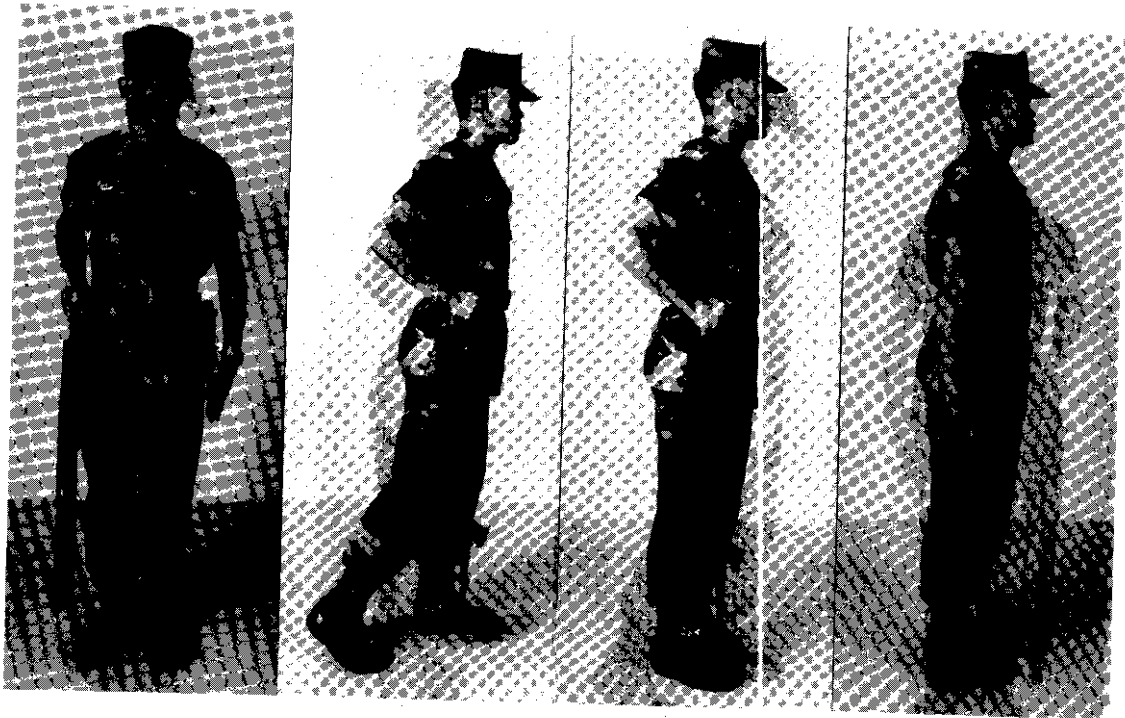
ค) จังหวะที่ ๓

ชักเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวา ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ง) จังหวะที่ ๔

วางพานท้ายปืนลงบนพื้น มุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา และจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

๒) ท่าซ้ายหัน

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ซ้าย - หัน”

ก) จังหวะที่ ๑

ให้เลื่อนมือขวาไปทำท่าลากล้องปี่ด้วยความรวดเร็ว ยกปี่ขึ้นในทางตั้งให้มือขวาที่กำลังลากล้องปี่ อยู่เสมอแนวเข็มขัด รักษาให้ปี่อยู่ข้างลำตัวและไม่แกว่ง

ข) จังหวะที่ ๒

(๑) เปิดปลายเท้าซ้าย ยกส้นเท้าขวา

(๒) หันตัวไปทางซ้าย ๙๐ องศา โดยใช้ส้นเท้าซ้าย และปลายเท้าขวา เป็นจุดหมุน เมื่อหันไปแล้วบิดปลายเท้าซ้าย หน้าหนักตัวอยู่ที่เท้าซ้าย ส้นเท้าขวาเปิด

(๓) ปล่อยขาขวาเหยียดตรงตามธรรมชาติ ปลายเท้าซ้ายชี้ไปตามทิศทางที่หัน

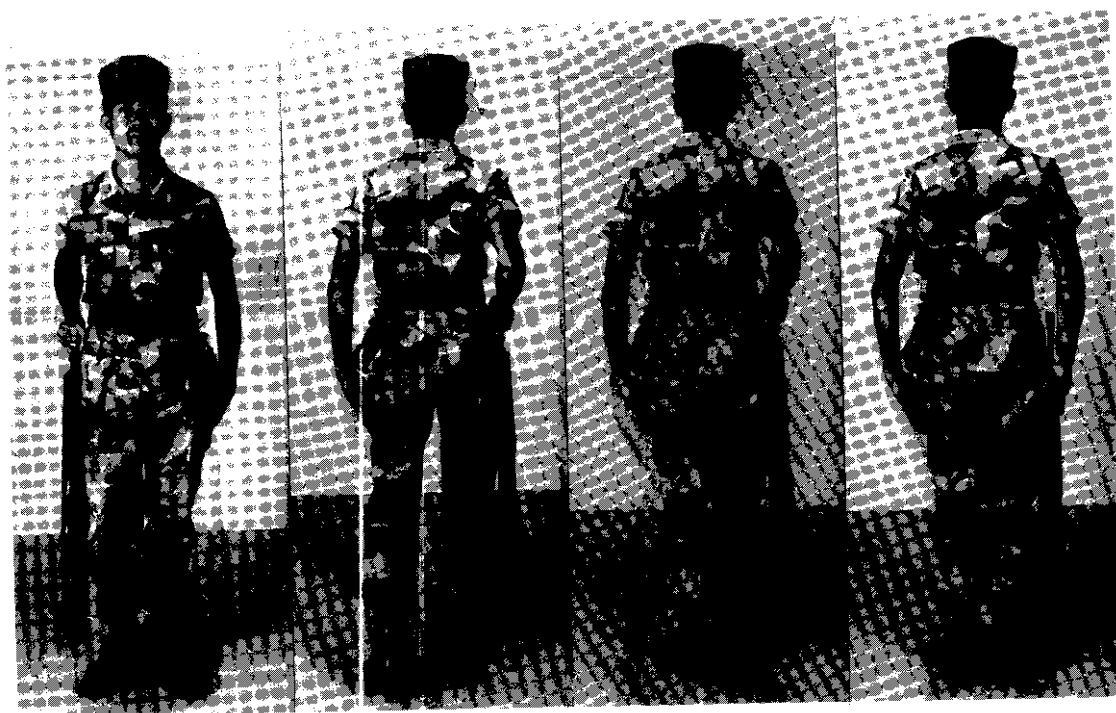
ค) จังหวะที่ ๓

ชักเท้าขวามาชิดเท้าซ้าย ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ง) จังหวะที่ ๔

วางพานท้ายปี่ลงบนพื้น มุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา และจับปี่อยู่ในท่าเรียบอาวุธ

๓) ท่ากลับหลังหัน

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “กลับหลัง - หัน”

ก) จังหวะที่ ๑

ให้เลื่อนมือขวาไปกำที่ลำกล้องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนขึ้นในทางตั้งให้มือที่กำลำกล้องปืน อยู่เสมอแนวเข็มขัด รักษาให้ปืนอยู่ข้างลำตัวและไม่แกว่ง

ข) จังหวะที่ ๒

(๑) เปิดปลายเท้าขวา ยกสันเท้าซ้าย

(๒) หันตัวไปทางขวา ๑๘๐ องศา โดยใช้สันเท้าขวาเป็นจุดหมุนพร้อมกับเหวี่ยงเท้าซ้าย ให้ปลายเท้าซ้ายไปหยุดอยู่ข้างหลังทางซ้ายประมาณ ๑ ช่วงไหล่ ปลายเท้าซ้ายอยู่แนวสันเท้าขวา ปิดปลายเท้า นำหนักตัวอยู่ที่เท้าขวา สันเท้าซ้ายเปิด

(๓) ปลดอย่าซ้ายเหยียดตรงตามธรรมชาติ ปลายเท้าซ้ายชี้ไปตามทิศทางที่หัน

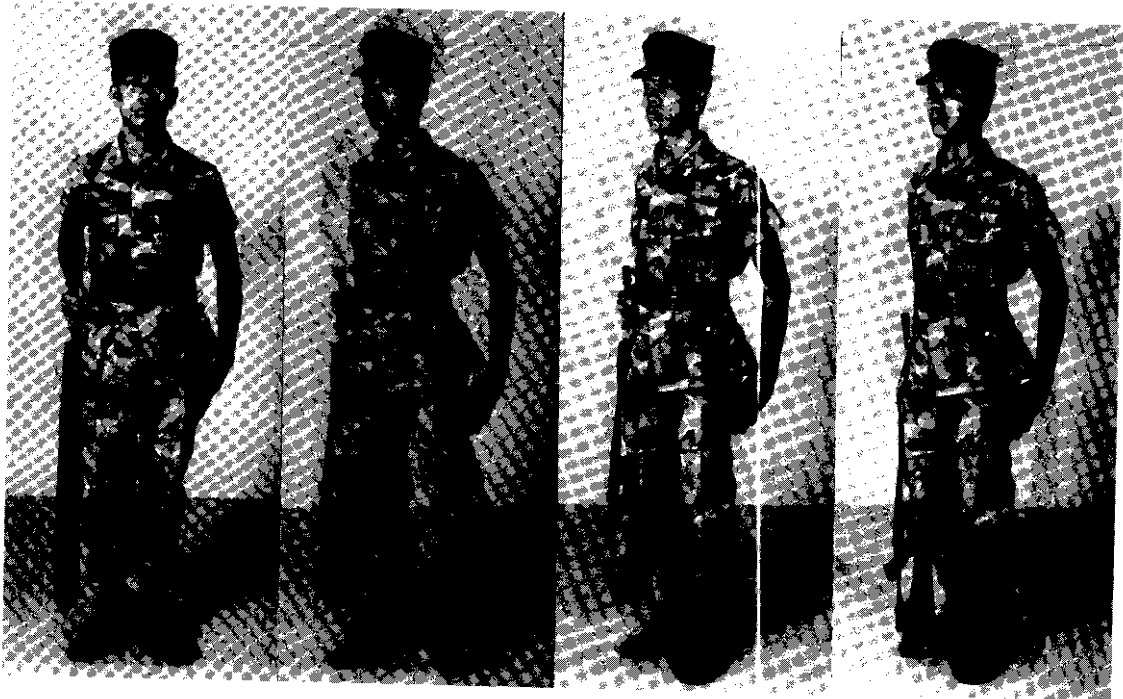
ค) จังหวะที่ ๓

ชักเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวา ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วและแข็งแรง

ง) จังหวะที่ ๔

วางพานท้ายปืนลงบนพื้น มุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา และจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

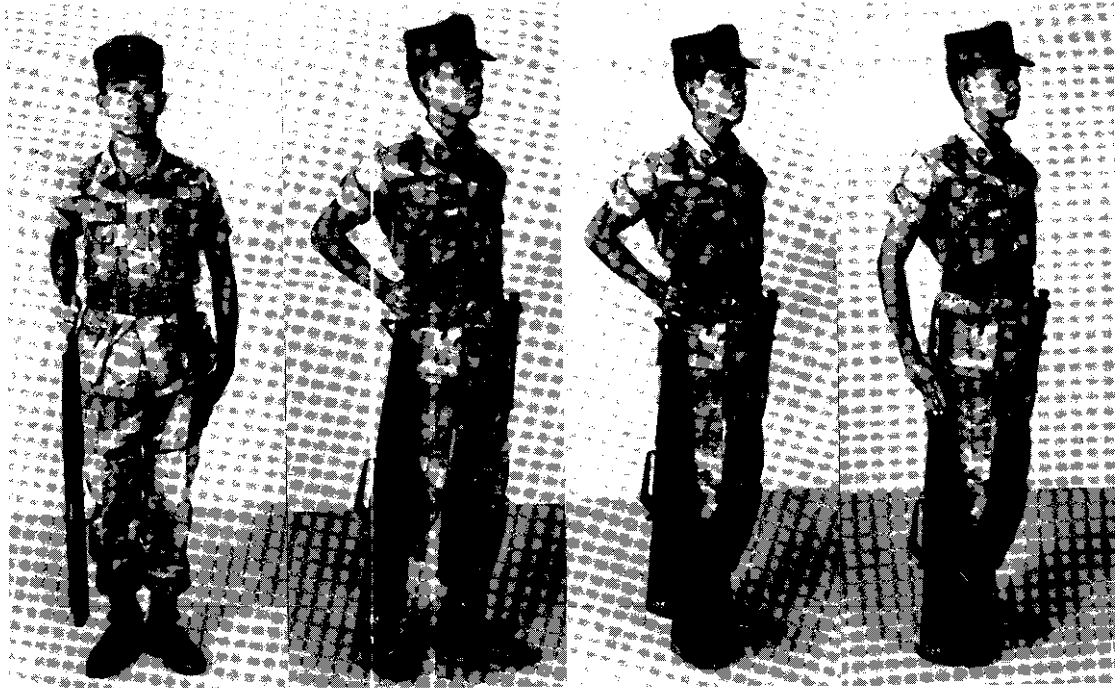
๔) ท่ากิ่งขวาหัน

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “กึ่งขวา - หัน”

การปฏิบัติเช่นเดียวกับท่าขวาหันทุกประการ เว้นแต่หันไปเพียง ๔๕ องศา คือ ครึ่งหนึ่งของท่าขวาหันเท่านั้น

๕) ท่ากึ่งซ้ายหัน

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “กึ่งซ้าย - หัน”

การปฏิบัติเช่นเดียวกับท่าซ้ายหันทุกประการ เว้นแต่หันไปเพียง ๔๕ องศา คือ ครึ่งหนึ่งของท่าซ้ายหันเท่านั้น

๕. ท่าเจียงอาวุธ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อนำอาวุธติดตัวไป เมื่อต้องเคลื่อนที่ด้วยการวิ่ง

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าเรียบอาวุธ

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

แบ่งออกเป็น ๒ ท่า คือ

- ก) ทำเฉียงอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ
 - ข) ท่าเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ
- ข. คำบอก - คำสั่ง
- “เฉียง - อาวุธ”
 - “เรียบ - อาวุธ”
- ค. การปฏิบัติ
- ๑) ท่าเฉียงอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เฉียง - อาวุธ”

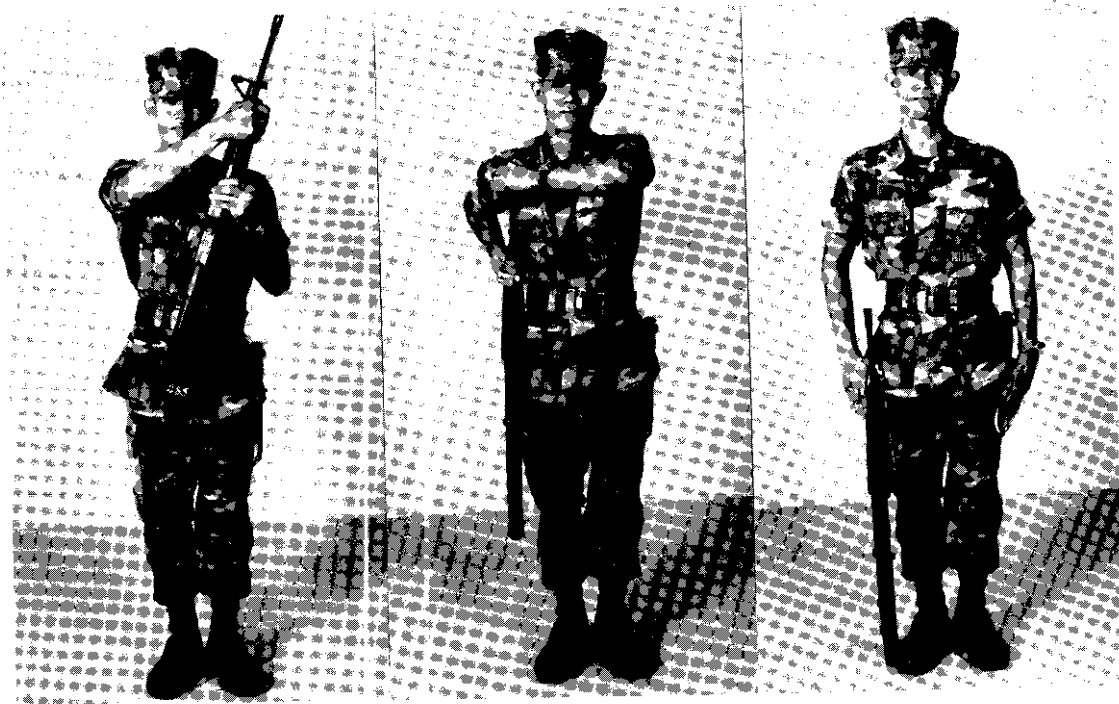
ก) จังหวะที่ ๑

เลื่อนมือขวามากำที่ลำกล้องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนด้วยมือขวาผ่านไปข้างหน้าเฉียงกับลำตัว จนกระทั่งมือขวาอยู่ประมาณหางตาซ้าย แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) มุมหลังพานท้ายปืนอยู่แนวหน้า ขาขวาใช้อุ้งมือซ้ายตบและกำฝาดครอบลำกล้องปืนส่วนที่ใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาพร้อมกับเลื่อนปืนให้สูงขึ้นด้วยความรวดเร็ว จนมือซ้ายอยู่ประมาณ แนวน่องไหล่ซ้าย ขณะเดียวกันนำมือขวามาทำที่คอปืน ให้งามมือชิดกันรั้งลูกเลื่อน นิ้วหัวแม่มือ อยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น แขนท่อนบน ทั้งสองข้างชิดข้างลำตัว

๒) ทำเรียบอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เรียบ - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ละมือขวาไปคบและกำฝาครอบลำกล้องปืนตรงส่วนที่เล็กที่สุด ด้วยความ รวดเร็ว นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือซ้ายจากการจับปืน มือขวานำปืนลงเฉียงลงไปทางขวา ขณะเดียวกันนำ มือซ้ายไปจับที่ปลอกกลดแสงบริเวณหน้าร่องไหล่ ให้ นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติด

กันอยู่ด้านนอก นำปลอกลดแสงเข้าห้องโหล่ ปีนแนบข้างลำตัวด้านขวา และตั้งได้ฉากกับพื้น ช่องบรรจุกระสุนชี้ไปข้างหน้า แขนซ้ายท่อนล่างขนานกับพื้น ข้อมือไม่หัก

ค. จังหวะที่ ๓

สลัดมือซ้ายลงมายู่ข้างลำตัวในลักษณะทำตรง พร้อมกับลดปืนลงจนพานท้ายสัมผัสพื้นมุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา เลื่อนมือขวามาจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

ง. หมายเหตุ

- ๑) ถ้าปืนมีสายสะพาย ในจังหวะที่ ๑ ที่ใช้มือซ้ายตบและกำจะต้องกำสายสะพายไว้ในมือด้วย
- ๒) การตบและกำฝาครอบลำกล้องส่วนที่ใหญ่ที่สุด หมายถึงการตบและกำให้นิ้วก้อยอยู่เสมอกับฝาครอบลำกล้องส่วนที่ใหญ่ที่สุด
- ๓) การตบและกำฝาครอบลำกล้องส่วนที่เล็กที่สุด หมายถึงการตบและกำให้ห้ามมืออยู่ชิดโครงแท่นศูนย์หน้า
- ๔) การปฏิบัติทำอื่น ๆ ที่มีการปฏิบัติตามข้อ ๒) และหรือข้อ ๓) ก็คงมีความหมายเช่นเดียวกัน

จ. ท่าวันทยาอาวุธ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อใช้แสดงความเคารพบุคคลหรือสิ่งที่จะต้องทำความเคารพด้วย ท่าวันทยาอาวุธ

๒) ท่าเริ่มต้น

ท่าจากท่าเรียบอาวุธ

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

ก) ท่าตรงหน้าวันทยาอาวุธ

ข) ท่าทางขวาวันทยาอาวุธ

ค) ท่าทางซ้ายวันทยาอาวุธ

ง) ท่าเรียบอาวุธจากท่าวันทยาอาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ตรงหน้าระวัง, วันทยา - อาวุธ”

“ทางขวาระวัง, วันทยา - อาวุธ”

“ทางซ้ายระวัง, วันทยา - อาวุธ”

“เรียบ - อาวุธ”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำตรงหน้าวันทยาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ตรงหน้า ระวัง, วันทยา
- วุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

เลื่อนมือขวาмаก่าที่ลำกล้องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนด้วยมือขวาไปข้างหน้า ให้ปืนตั้งตั้งในแนวกึ่งกลางลำตัว และอยู่ห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) ปลอกกลดแสงอยู่ในแนวระดับสายตา ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า แขนขวาปล่อยตามธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันให้ใช้อุ้งมือซ้ายตบ และกำบริเวณฝาคอปลากล้องเป็นส่วนใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดลำตัว และท่อนล่างขนานกับพื้น

ข) จังหวะที่ ๒

สลัดมือขวาลงไปแตะที่คอปืนด้วยความรวดเร็ว โดยให้ง่ามมือชิดกันรั้งลูกเลื่อน นิ้วหัวแม่มือทาบไปกับพานท้าย นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ปลายนิ้วชี้แตะอยู่เสมอ ลาดหน้าพานท้าย ผายฝ่ามือประมาณ ๔๕ องศา กับพานท้ายป็น

๒) ทำทางขวาวันทยาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า " ทางขวาระวัง , วันทยา - วุธ " การปฏิบัติเช่นเดียวกับทำตรงหน้าวันทยาวุธทุกประการเว้นแต่ ปฏิบัติท่าแลขวาพร้อมกับ ปฏิบัติทำตรงหน้าวันทยาวุธใน จังหวะที่ ๒

๓) ทำทางซ้ายวันทยาวุธ

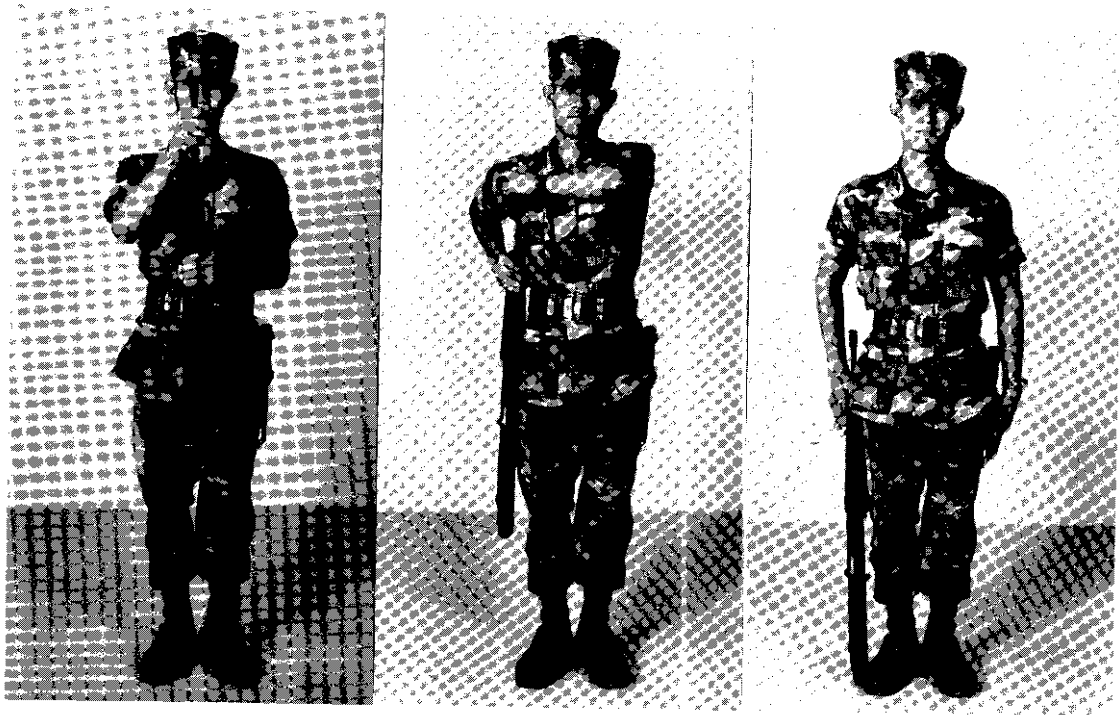
จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ทางซ้ายระวัง, วันทยา - วุธ” การปฏิบัติเช่นเดียวกับทำตรงหน้าวันทยาวุธทุกประการเว้นแต่ ปฏิบัติท่าแลซ้ายพร้อมกับปฏิบัติ ทำตรงหน้าวันทยาวุธใน จังหวะที่ ๒

๔) ทำเรียบอาวุธจากท่าวันทยาอวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เรียบ อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ละมือขวาไปตบ และกำฝาดครอบลำกล้องปืนส่วนที่เล็กที่สุดด้วยความรวดเร็ว นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือซ้ายจากการจับปืน มือขวานำปืนลดเฉียงลงไปทางขวา ขณะเดียวกันนำมือซ้ายไปจับที่ปลอกกลดแสงบริเวณหน้าร่องไหล่ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นำปลอกกลดแสงเข้าร่องไหล่ ปืนแนบข้างลำตัวด้านขวา และตั้งดิ่งได้ฉากกับพื้น ช่องบรรจุกระสุนชี้ไปข้างหน้า แขนซ้ายท่อนล่างขนานกับพื้น ข้อมือไม่หัก

ค) จังหวะที่ ๓

สลับมือซ้ายลงมาอยู่ข้างลำตัวในลักษณะทำตรง พร้อมกับลดปืนลงจนพานท้ายสัมผัสพื้นมุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา เลื่อนมือขวามาจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

ง. **หมายเหตุ**

๑) ทำเรียบอาวุธจากท่าทางขวาววันทยาอาวุธ และทางซ้ายวันทยาอาวุธ การปฏิบัติเช่นเดียวกับท่าเรียบอาวุธจากท่าวันทยาอาวุธทุกประการ เว้นแต่ให้สลัดหน้ากลับพร้อมกับการปฏิบัติท่าเรียบอาวุธจากท่าวันทยาอาวุธใน จังหวะที่ ๑

๒) ในกรณีที่ผู้รับการฝึกบางคนไม่สามารถจัดให้ปลอกกลดแสงอยู่ในแนวระดับสายตาและแขนซ้ายก่อนล่างขนานกับพื้นในขณะเดียวกันได้ ให้ผู้รับการฝึกผู้นั้นจัดเฉพาะแขนซ้ายก่อนล่างให้ขนานกับพื้น โดยไม่ต้องคำนึงถึงระดับของปลอกกลดแสง

๗. **ท่าสลัดหน้าแสดงความเคารพ**

ก. **กล่าวทั่วไป**

๑) **ความมุ่งหมาย**

เพื่อใช้แสดงความเคารพบุคคลที่ไม่ต้องแสดงความเคารพด้วยท่าวันทยาอาวุธ หรือใช้แสดงความเคารพบุคคลและสิ่งที่ต้องแสดงความเคารพด้วยท่าวันทยาอาวุธแต่ปฏิบัติท่าวันทยาอาวุธไม่ได้

๒) **ท่าเริ่มต้น**

มาจากท่าเรียบอาวุธ, แบกออาวุธ หรือท่าเฉียงอาวุธก็ได้

๓) **การแบ่งเป็นท่าย่อย**

แบ่งออกเป็น ๓ ท่า คือ

ก) ท่าแลขวา

ข) ท่าแลซ้าย

ค) ท่าแลตรง

ข. **คำบอก - คำสั่ง**

“แลขวา - ท่า”

“แลซ้าย - ท่า”

“แล - ตรง”

ค. **การปฏิบัติ**

ทั้ง ๓ ท่า เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่ง ก็ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับบุคคลท่ามือเปล่าเว้นมือที่ถืออาวุธให้ถืออาวุธอยู่ในลักษณะเดิม

ท่าแลขวา

ท่าแลซ้าย

ท่าแลตรง

ง. **หมายเหตุ**

- (๑) ท่าแลขวา (ซ้าย) การปฏิบัติจะสั่งให้ทำเมื่อกำลังหยุดอยู่หรือกำลังเคลื่อนที่ก็ได้
- (๒) ท่าแลขวา (ซ้าย) เมื่อปฏิบัติในขณะที่เคลื่อนที่ มือที่ไม่ได้ถืออาวุธต้องไม่แกว่งคงเหยียดตรงตลอดปลายนิ้ว นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้แต่ละอยู่ที่ตะเข็บกางเกงในลักษณะของท่าตรง

๘. **ท่าแบกออาวุธ**

ก. **กล่าวทั่วไป**

๑. **ความมุ่งหมาย**
เพื่อนำอาวุธติดตัวไป เมื่อต้องเคลื่อนที่ด้วยการเดิน
๒. **ท่าเริ่มต้น**
มาจากท่าเรียบอาวุธ, เจียงอาวุธ หรือแบกออาวุธ
๓. **การแบ่งเป็นท่าย่อย**
แบ่งออกเป็น ๖ ท่า คือ
 - ก) ท่าป่าซ้ายแบกออาวุธจากท่าเรียบอาวุธ
 - ข) ท่าเรียบอาวุธจากท่าป่าซ้ายแบกออาวุธ

- ค) ทำท่าขวาแบกอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ
- ง) ท่าเรียบอาวุธจากท่าขวาแบกอาวุธ
- จ) ท่าป่าซ้ายแบกอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ
- ฉ) ท่าป่าขวาแบกอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

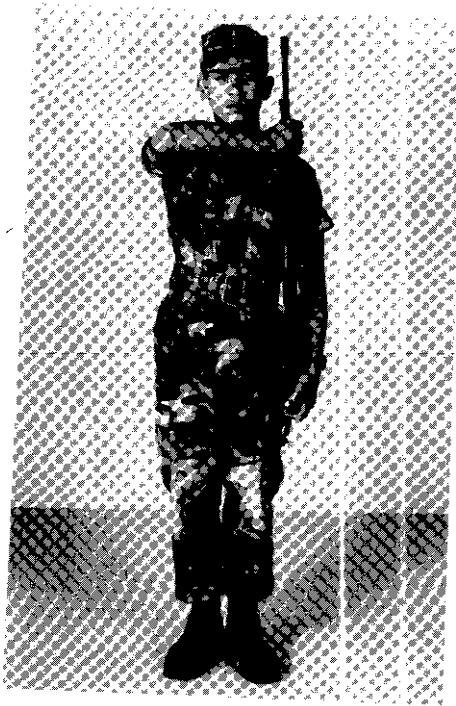
“แบก - อาวุธ”

“ป่าขวา, แบก - อาวุธ”

“เรียบ - อาวุธ”

ค. การปฏิบัติ

- ๑) ท่าป่าซ้ายแบกอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “แบก - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

เลื่อนมือขวาไปจับที่ฝาคอปลากล่องอย่างรวดเร็ว ให้งามมือชิดโครงแทนศูนย์หน้านิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก พร้อมกับยกปืนขึ้นด้วยมือขวา

เฉียงผ่านไปข้างหน้าหักข้อมือเข้าหาลำตัว จนกระทั่งช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางหลังแล้วนำปืนไปไว้ข้างลำตัวด้านซ้ายใช้อุ้งมือซ้ายค้ำพานท้ายปืนพร้อมกับรองรับและจับพานท้ายปืนไว้ โดยให้นิ้วหัวแม่มือกดบนสันพานท้ายปืนทั้งสี่ที่เหลื่อเรียงชิดติดกันแขนซ้ายเหยียดตรง ให้ปืนอยู่ในร่องไหล่แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้นข้อมือไม่หัก

ข) จังหวะที่ ๒

ยกแขนซ้ายท่อนล่างขึ้นตรง ๆ จนขนานกับพื้นและตั้งฉากกับลำตัวแขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดกับลำตัวและเสมอแนวหลัง ในขณะที่ยกแขนซ้ายขึ้นนั้น ให้คลายมือขวาที่กำลังค้ำพานท้ายปืนอยู่ด้านบนเรียงชิดติดกัน ช่วยประคองปืนให้เข้าร่องไหล่ขณะปืนเลื่อนขึ้น จนกระทั่งช่องบรรจุของกระสุนอยู่บนร่องไหล่และนิ้วก้อยขวาสัมผัสส่วนหน้าของหูหิ้ว จึงสลัดมือลงไปอยู่ในลักษณะท่าตรง

๒) ท่าเรียบอาวุธจากท่าป่าซ้ายแบกออาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

การปฏิบัติแบ่งเป็น ๓ จังหวะ คือ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เรียบอาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ลดแขนซ้ายท่อนล่างลงจนเหยียดตั้ง พานท้ายปืนแนบชิดติดโคนขาซ้ายในขณะที่เดียวกันใช้มือขวาค้ำและกำฝากรอบลำกล้องปืนตรงส่วนที่เล็กที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลื่อเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น

ข) จังหวะที่ ๒

ใช้มือขวายกปืนผ่านหน้าจากซ้ายมาขวา พร้อมกับบิดข้อมือไปทางขวาให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า นำปืนมาแนบชิดติดข้างลำตัวด้านขวาและให้ตั้งดิ่งให้ขนานกับพื้น ปลอกกลดแสงอยู่บริเวณหน้าร่องไหล่ขวา ขณะเดียวกันละมือซ้ายไปจับที่ปลอกกลดแสงในลักษณะนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกตรงบริเวณหน้าร่องไหล่ นำปากกระบอกปืนเข้าร่องไหล่ขวา แขนซ้ายท่อนล่างขนานกับพื้นข้อมือไม่หัก

ค) จังหวะที่ ๓

สลัดมือซ้ายลงมายู่ข้างลำตัวในลักษณะท่าตรง พร้อมกับปลดปืนลงจนพานท้ายสัมผัสพื้นมุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณนิ้วก้อยเท้าขวา เลื่อนมือขวามาจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

๓) ท่าป่าขวาแบกออาวุธจากท่าเรียบอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ป่าขวา, แบก - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

เลื่อนมือขวามากำที่ลำกล้องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนด้วยมือขวาผ่านไปข้างหน้าเฉียงกับลำตัว จนกระทั่งมือขวาอยู่ประมาณหางตาซ้าย แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น ช่องบรรจุ

ของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) มุมหลังพานท้ายอยู่แนวหน้าขา
ขวา ใช้อุ้งมือซ้ายตบและกำฝาดรอบลำกล้องตรงสวนที่ใหญ่ที่สุด โดยให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้ง
สี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาพร้อมกับเลื่อนปืนให้สูงขึ้นด้วยความรวดเร็ว จนมือซ้ายอยู่ประมาณ
แนวร่องไหล่ซ้าย ขณะเดียวกันนำมือขวาไปรองรับและจับพานท้ายปืนไว้ โดยให้นิ้วหัวแม่มือกดบน
สันพานท้าย นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกัน

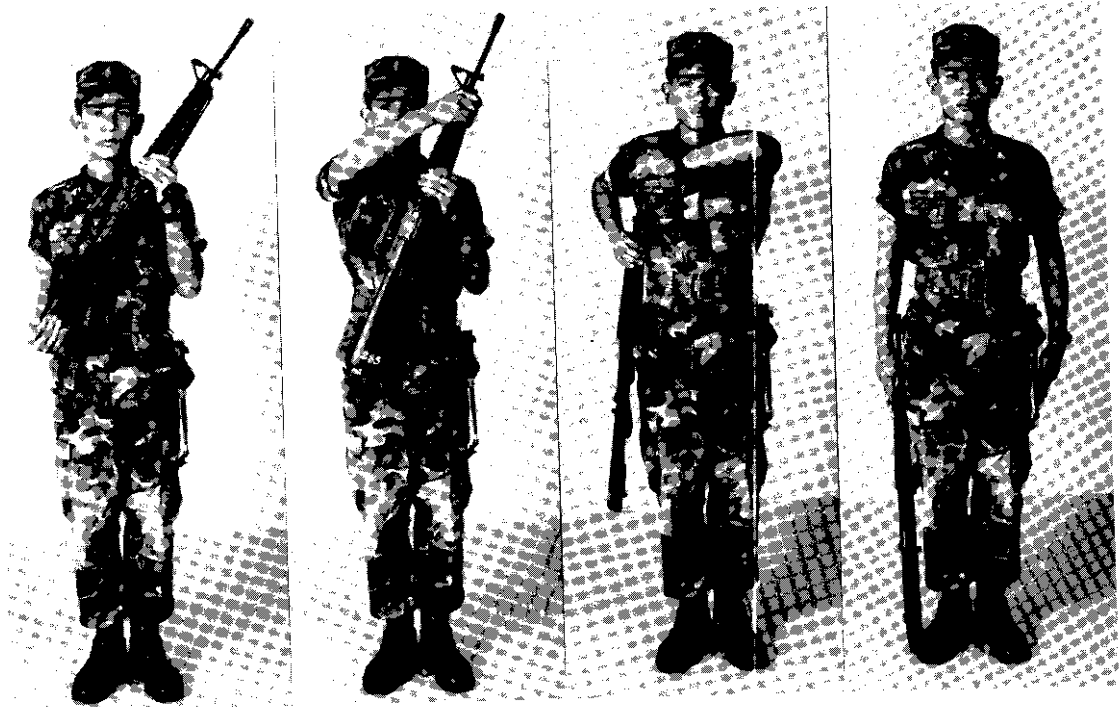
ค) จังหวะที่ ๓

ใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวา พร้อมกับมือขวาบิดปืนให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้
ไปข้างหลัง ยกแขนขวาที่อนล่างขึ้นจนขนานกับพื้นและตั้งฉากกับลำตัว แขนขวาที่อนบนเสมอแนวหลัง
นำปืนขึ้นบ่าขวาให้ช่องบรรจุของกระสุนอยู่บนร่องไหล่ ในขณะเดียวกันนำมือซ้ายไปกั้นที่คันรั้งลูก
เลื่อนคว่ำฝามือลง นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้แตะที่กึ่งกลางท้ายคันรั้งลูกเลื่อน และทาบบน
ตามสันพานท้าย แขนขวาที่อนบนแนบชิดติดลำตัว ข้อมือทั้งสองข้างไม่หัก

ง) จังหวะที่ ๔

สลัดมือซ้ายลงอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างแข็งแรง

๔) ท่าเรียบอาวุธจากท่าบ่าขวาแบกอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เรียบอาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ใช้มือขวาดึงพานท้ายปืนมาข้างหลังอย่างรวดเร็ว ให้ปืนออกจากไหล่ขวา พร้อมกับบิดพานท้ายปืนให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ยกมือซ้ายขึ้นมาประมาณแนวร่องไหล่ซ้ายรองรับและจับฝาดครอบลากล่องปืนส่วนที่ใหญ่ที่สุด โดยให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว)

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาไปตบและกำที่ฝาดครอบลากล่องปืนส่วนที่เล็กที่สุดด้วยความรวดเร็ว นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น

ค) จังหวะที่ ๓

ละมือซ้ายจากการจับปืน มือขวานำปืนลดเฉียงลงไปทางขวา ขณะเดียวกันนำมือซ้ายไปจับที่ปลอกกลดแสงบริเวณหน้าร่องไหล่ ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นำปลอกกลดแสงเข้าร่องไหล่ ปืนแนวข้างลำตัวด้านขวา และตั้งตั้งได้ฉากกับพื้น ช่องบรรจุกระสุนชี้ไปข้างหน้า แขนซ้ายท่อนล่างขนานกับพื้น ข้อมือไม่หัก

ง) จังหวะที่ ๔

สลัดมือซ้ายลงไปอยู่ข้างลำตัวในลักษณะทำตรง พร้อมกับลดปืนลงจนพานท้ายสัมผัสพื้น มุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา เลื่อนมือขวามาจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

๕) ท่าบ่าซ้ายแบกอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ

ท่าเริ่มต้น

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ป่าช้า, แบก - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ละมือซ้ายพร้อมกับใช้มือขวายกปืนขึ้นป่าช้า ให้ซองบรรจุของกระสุนอยู่บนร่องไหล่แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น ในขณะที่เดียวกันใช้อุ้งมือซ้ายไปรองรับและจับพานท้ายปืนไว้ โดยให้นิ้วหัวแม่มือกดบนสันพานท้าย นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกัน แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดลำตัว และเสมอแนวหลัง ท่อนล่างขนานกับพื้น และตั้งฉากกับลำตัว

ข) จังหวะที่ ๒

สลัดมือขวาลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างแข็งแรง

๖) ทำป่าช้าแบกอาวุธจากท่าเจียงอาวุธ

ท่าเริ่มต้น

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ป่าขวา, แแบก - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ละมือขวาจากคอปืนไปรองรับ และจับพานท้ายปืนไว้ โดยให้นิ้วหัวแม่มือกดบนสันพานท้าย นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกัน

ข) จังหวะที่ ๒

ใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวา พร้อมกับมือขวาบิดปืนให้ช่องบรรจุของกระสุนขึ้นไปข้างหลัง ยกแขนขวาต่องล่างขึ้นจนขนานกับพื้นและตั้งฉากกับลำตัว แขนขวาท่อนบนแนบชิดติดลำตัวเสมอแนวหลัง นำปืนขึ้นป่าขวาให้ช่องบรรจุของกระสุนอยู่บนร่องไหล่ ในขณะที่เดียวกันนำมือซ้ายไปกันที่คันรั้งลูกเลื่อนคว่ำฝ่ามือลง นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้แตะกึ่งกลางท้ายคันรั้งลูกเลื่อนและทาบไปตามสันพานท้าย แขนท่อนล่างขนานกับพื้น ข้อมือไม่หัก

ค) จังหวะที่ ๓

สลัดมือซ้ายลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างแข็งแรง

๙. ทำเฉียงอาวุธจากท่าแบกอาวุธ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อเปลี่ยนการถืออาวุธ จากท่าแบกอาวุธมาเป็นท่าเฉียงอาวุธก่อนการวิ่ง

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าป่าขวาแบกอาวุธ หรือท่าป่าซ้ายแบกอาวุธ

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

แบ่งออกเป็น ๒ ท่า คือ

ก) ทำเฉียงอาวุธจากท่าป่าขวาแบกอาวุธ

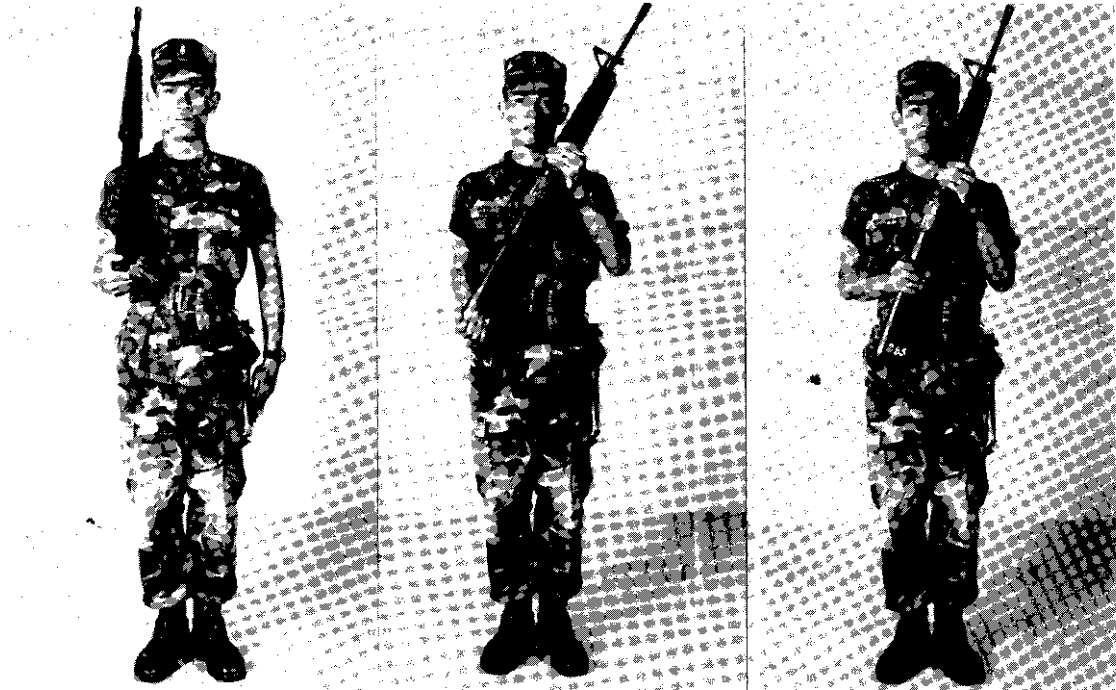
ข) ทำเฉียงอาวุธจากท่าป่าซ้ายแบกอาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“เฉียง - อาวุธ”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำเฉียงอาวุธจากท่าป่าขวาแบกอาวุธ

ท่าเริ่มต้น

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เฉียง - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ใช้มือขวาดึงพานท้ายปืนมาข้างหลังอย่างรวดเร็ว ให้ปืนออกจากไหล่ขวา พร้อมกับบิดพานท้ายปืนให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ยกมือซ้ายขึ้นมาประมาณแนวร่องไหล่ซ้ายรองรับและจับฝาดรอปาลักล่องปืนส่วนที่ใหญ่ที่สุด โดยให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว)

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาไปกำที่คอปืนด้วยความรวดเร็วง่ามมือชิดคันรั้งลูกเลื่อน นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาที่อนล่างขนานกับพื้น แขนที่บนบนทั้งสองข้างชิดลำตัว

๒) ทำเฉียงอาวุธจากท่าบ่าซ้ายแบกอาวุธ

ท่าเริ่มต้น

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เฉียง - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

นำมือขวาไปกำที่คอปืนด้วยความรวดเร็ว งามมือชิดกับคันรั้งลูกเลื่อนนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน และทาบทไปตามห้องลูกเลื่อน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกแขนขวาที่อ่อนล่างขนานกับพื้น

ข) จังหวะที่ ๒

ใช้มือขวายกปืนออกจากบ่าซ้าย นำปืนมาเฉียงกับลำตัว ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) แขนขวาที่อ่อนล่างขนานกับพื้น พร้อมกับใช้อุ้งมือซ้ายตบและกำฝาครอบลากล่องส่วนที่ใหญ่ที่สุด โดยให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนที่อ่อนบนทั้งสองข้างชิดลำตัว

ง. หมายเหตุ

การปฏิบัติทำเฉียงอาวุธในขณะเดิน คำบอก - คำสั่งว่า “เฉียง - อาวุธ” จะแบกอาวุธด้วยบ่าใดก็ตาม คำบอกว่า “เฉียง” จะต้องตกเท้าซ้ายเสมอ และคำสั่งว่า “อาวุธ” จะต้องตกเท้าซ้ายในจังหวะถัดไป ก้าวเท้าขวาต่อไปอีก ๑ ก้าว ก้าวต่อไปจึงปฏิบัติทำเฉียงอาวุธจากท่าบ่าขวา หรือบ่าซ้ายในจังหวะที่ ๑ และ ๒ ตามจังหวะการเดิน

๑๐. ทำเปลี่ยนป่าแบกออาวุธ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อผ่อนคลายความเคร่งเครียดในการแบกออาวุธ ป่าใดป่าหนึ่งเป็นเวลานาน ๆ

๒) ทำเริ่มต้น

มาจากทำป่าชายแบกออาวุธ หรือทำป่าขวาแบกออาวุธ

๓) การแบ่งเป็นทำย่อย

แบ่งออกเป็น ๒ ทำ คือ

ก) ทำป่าขวาแบกออาวุธจากป่าชายแบกออาวุธ

ข) ทำป่าชายแบกออาวุธจากป่าขวาแบกออาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ป่าขวา, แบก - อาวุธ”

“ป่าชาย, แบก - อาวุธ”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำป่าขวาแบกออาวุธจากทำป่าชายแบกออาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

จังหวะที่ ๕

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๕ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ป่าขวา, แบก - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

นำมือขวาไปกำที่คอปืนด้วยความรวดเร็ว ให้ฝ่ามือชิดกันรั้งลูกเลื่อนนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น

ข) จังหวะที่ ๒

ใช้มือขวายกปืนออกจากบ่าซ้าย นำปืนมาเฉียงกับลำตัว ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้นพร้อมกับใช้อุ้งมือซ้ายคดและกำฝาครอบลำกล้องส่วนที่ใหญ่ที่สุด โดยให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนท่อนบนทั้งสองข้างชิดลำตัว

ค) จังหวะที่ ๓

ละมือจากคอปืนไปรองรับและจับพานท้ายปืนไว้ โดยให้นิ้วหัวแม่มือกดบนสันพานท้ายนิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกัน

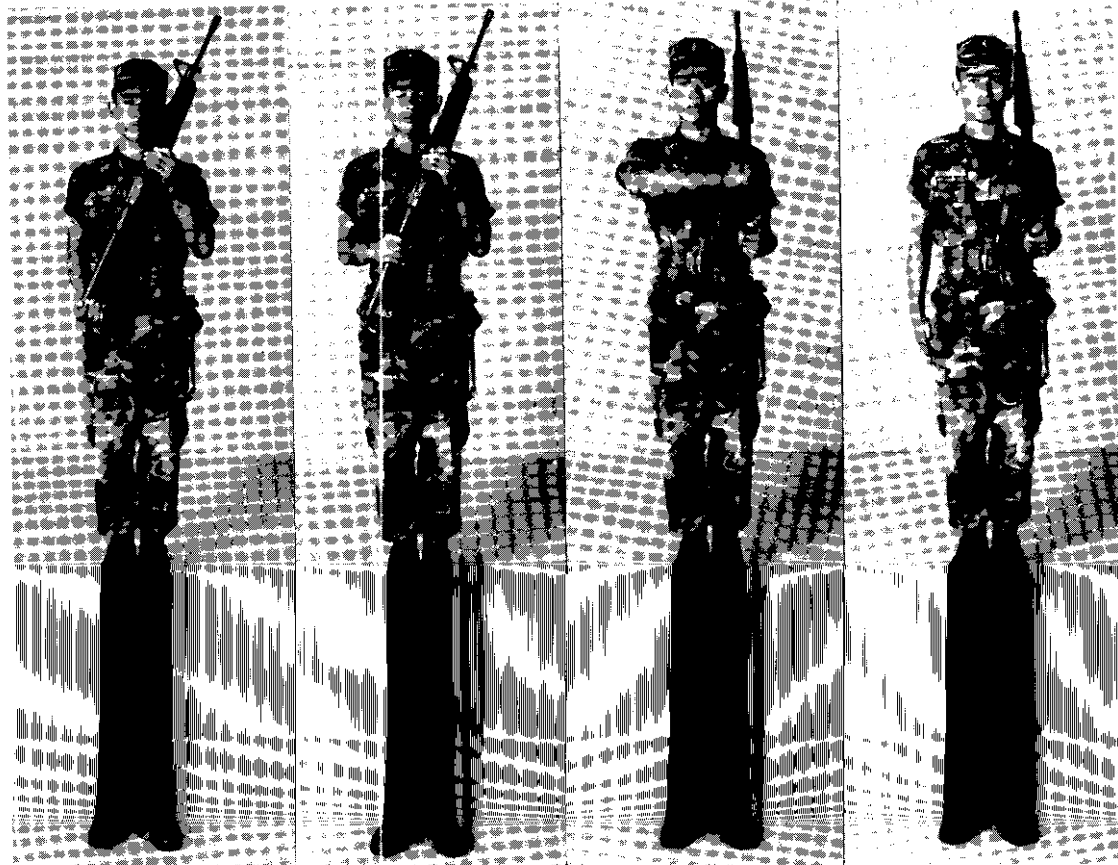
ง) จังหวะที่ ๔

ใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวา พร้อมกับมือขวามัดปืนให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหลังยกแขนขวาท่อนล่างขึ้นจนขนานกับพื้น และตั้งฉากกับลำตัว แขนขวาท่อนบนเสมอแนวหลัง นำปืนขึ้นบ่าขวาให้ช่องบรรจุของกระสุนอยู่บนร่องไหล่ในขณะเดียวกันนำมือซ้ายไปกันที่คันรั้งลูกเลื่อนคว่ำฝ่ามือลง นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้แตะที่กึ่งกลางท้ายคันรั้งลูกเลื่อน และทาบไปตามสันพานท้าย แขนท่อนล่างขนานกับพื้น ข้อมือไม่หัก

จ) จังหวะที่ ๕

สลัดมือซ้ายลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรง อย่างแข็งแรง

๒) ท่าบ่าซ้ายแบกอาวุธจากท่าบ่าขวาแบกอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ป่าชาย, แบก - อารุ”

ก) จังหวะที่ ๑

ใช้มือขวาตีพานท้ายปิ่นมาข้างหลังอย่างรวดเร็ว ให้ปิ่นออกจากไหล่ขวา พร้อมกับบิดพานท้ายปิ่นให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ยกมือซ้ายขึ้นมาประมาณแนวร่องไหล่ซ้าย เพื่อรองรับและจับฝาครอบลำกล้องปิ่นส่วนที่ใหญ่ที่สุด โดยให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ปิ่นห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว)

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาไปกำที่คอปิ่นด้วยความรวดเร็วง่ามมือชิดกับคันรั้งลูกเลื่อนนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกแขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น แขนท่อนบนทั้งสองข้างชิดลำตัว

ค) จังหวะที่ ๓

ละมือซ้าย พร้อมกับใช้มือขวายกปิ่นขึ้นป่าชาย ให้ช่องบรรจุของกระสุนอยู่บนร่องไหล่ แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น ในขณะที่เดียวกันใช้อุ้งมือซ้ายไปรองรับและจับพานท้ายปิ่นไว้ โดยให้นิ้วหัวแม่มือกดบนสันพานท้าย นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกัน แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดกับลำตัวและเสมอแนวหลัง ท่อนล่างขนานกับพื้นและตั้งฉากกับลำตัว

ง) จังหวะที่ ๔

สลัดมือขวาลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรง อย่างแข็งแรง

ง. หมายเหตุ

ท่าเปลี่ยนป่าแบกอารุ ขณะกำลังเคลื่อนที่ คำบอก - คำสั่ง จะต้องตกเท้าซ้ายเสมอ เช่น “ป่าขวา, แบก - อารุ” คำบอก “ป่าขวา” จะต้องตกเท้าซ้าย คำบอก “แบก” จะต้องตกเท้าซ้ายในจังหวะถัดไป และคำสั่งว่า “อารุ” จะต้องตกเท้าซ้ายในจังหวะถัดไปด้วย ก้าวเท้าขวาต่อไปอีก ๑ ก้าว แล้วจึงปฏิบัติท่าเปลี่ยนป่าแบกอารุตามจังหวะการเดิน

๑๑. ท่าแต่งสายสะพาย

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อจัดสายสะพานให้หย่อนหรือ ปรับสายสะพายให้ตั้ง

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าเรียบอารุ

- ๓) การแบ่งเป็นทำย่อย
แบ่งออกเป็น ๒ ทำ คือ
 - ก) ทำจัดสายสะพาย
 - ข) ทำปรับสายสะพาย
- ข. คำบอก - คำสั่ง
 - “จัด, สายสะพาย”
 - “ปรับ, สายสะพาย”
- ค. การปฏิบัติ
 - ๑) ทำจัดสายสะพาย

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “จัด, สายสะพาน”

ก) ตอนที่ ๑

เลื่อนมือขวาமாக้าที่ล่ากล้องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนขึ้นทางตั้ง จนช่องบรรจุของกระสุนอยู่ประมาณแนวเข็มขัด พร้อมกับใช้อุ้งมือซ้ายดบและกำฝาครอบล่ากล้องส่วนที่ใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงอยู่ติดกันอยู่ด้านนอก แขนซ้ายท่อนล่างขนานกับพื้น

ข) ตอนที่ ๒

ใช้มือซ้ายนำปิ่นมาตั้งไว้บนลำตัวด้านขวา โดยวางแผ่นยางรองพานท้ายบนเข็มขัดให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย พร้อมกับละมือขวาออกจากลำกล้องปืน แล้วใช้แขนขวาท่อนล่างประคองปืนไว้บริเวณช่องบรรจุของกระสุน จากนั้นจึงใช้มือทั้งสองข้างช่วยกันจัดสายสะพายให้หย่อนตามต้องการ

ค) ตอนที่ ๓

ใช้อุ้งมือซ้ายไปตบและกำที่ฝาครอบลำกล้องส่วนที่ใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านในนิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นำปิ่นมาไว้ข้างลำตัวด้านขวา ปิ่นตั้งตั้งได้จากกับพื้นช่องบรรจุของกระสุนอยู่ประมาณแนวเข็มขัด พร้อมกับนั้นใช้มือขวาไปตบและกำที่ลำกล้องปืน

ง) ตอนที่ ๔

สลัดมือซ้ายลงมาอยู่ข้างลำตัวในลักษณะท่าตรง พร้อมกับลดปืนลงจนพานท้ายสัมผัสพื้น มุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา และจับปิ่นอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

๒) ท่าปรับสายสะพาย

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ ตอน

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ปรับ, สายสะพาย” ให้ปฏิบัติเช่นเดียวกับท่าจัดสายสะพายเว้นแต่ในตอนที่ ๓ ให้เปลี่ยนจากการจัดสายสะพายให้หย่อนเป็นปรับสายสะพายให้ตั้ง

ง. หมายเหตุ

การจัดสายสะพาย หมายถึงการทำให้สายสะพายหย่อน การปรับสายสะพาย หมายถึงการทำให้สายสะพายตั้ง

๑๒. ท่าสะพายอาวุธ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อนำปิ่นติดตัวไป เมื่อต้องเคลื่อนที่ในระยะทางไกล ๆ

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าตรง

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

แบ่งออกเป็น ๓ ท่าคือ

๑) ท่าสะพายอาวุธเมื่อจัดสายสะพายแล้ว

๒) ท่าสะพายอาวุธเมื่อไม่จัดสายสะพาย

๓) ท่าเรียบอาวุธจากท่าสะพายอาวุธ

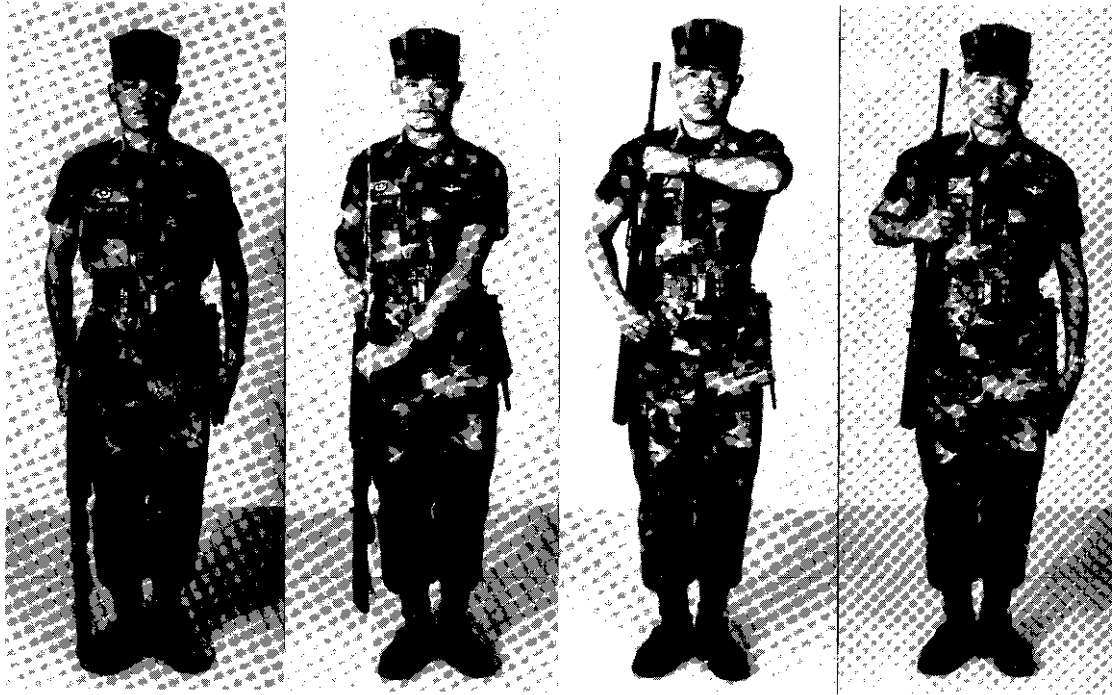
ข. คำบอก - คำสั่ง

“สะพาย, อาวุธ”

“เรียบ, อาวุธ”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำสะพายอาวุธเมื่อจัดสายสะพายแล้ว

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

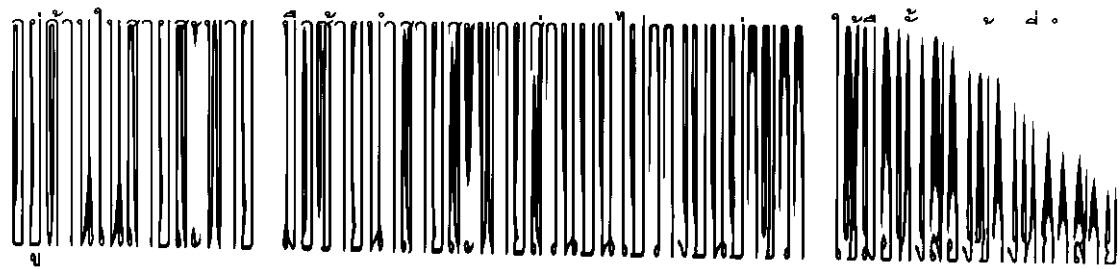
การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “สะพาย , อาวุธ”

ก) ตอนที่ ๑

เลื่อนมือขวาไปกำที่ลากล่องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนขึ้นทางดิ่ง ให้มือที่กำลากล่องอยู่เสมอแนวเข็มขัด พร้อมกับนำมือซ้ายไปกำสายสะพายห่างจากหูกระสุนบน ประมาณ ๑ คืบ ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านในสายสะพาย ดึงสายสะพายให้ตึงและอยู่เสมอหูกระสุนบน

ข) ตอนที่ ๒

ปล่อยมือขวาจากลากล่องปืน ใช้มือซ้ายที่กำสายสะพายยกปืนให้สูงขึ้นพร้อมกับสอดแขนขวาเข้าไประหว่างสายสะพายกับตัวปืน มือขวากำสายสะพายตรงด้ามปืน ให้นิ้วหัวแม่มือ

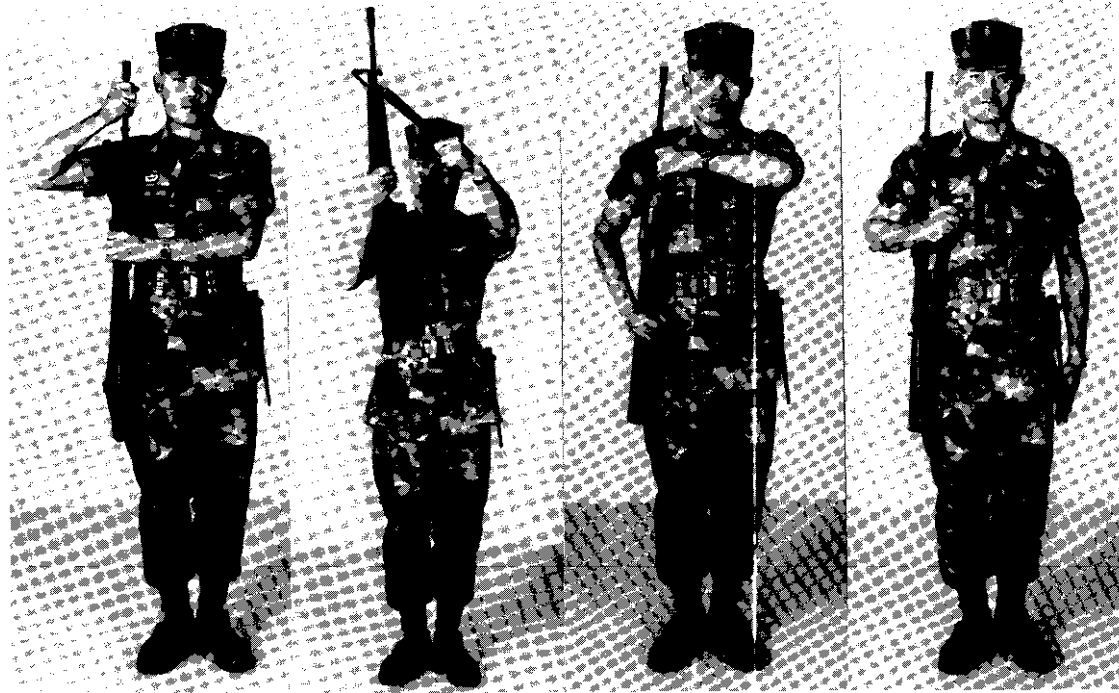
กดด้ามปืนในสายสะพาย นิ้วซ้ายกำสายสะพายยกปืนให้สูงขึ้นพร้อมสอดแขนขวาเข้าไประหว่างสายสะพายกับตัวปืน มือขวากำสายสะพายตรงด้ามปืน ให้นิ้วหัวแม่มือ

สะพายจัดปืนให้ตึงตรง แขนซ้ายท่อนบนและท่อนล่างขนานกับพื้น

ค) ตอนที่ ๓

เลื่อนมือขวาขึ้นมากำสายสะพายบริเวณใต้ราวนม ข้อมือไม่หักแขนท่อนล่าง
ขนานกับพื้น พร้อมกับสลัดมือซ้ายลง ไปอยู่ข้างลำตัวในลักษณะทำตรงด้วยความรวดเร็วและแข็งแรง

๒) ท่าสะพายอาวุธเมื่อไม่ได้จัดสายสะพาย

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

ตอนที่ ๔

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “สะพาย, อาวุธ”

ก) ตอนที่ ๑

เลื่อนมือขวามากำที่ลำกล้องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนขึ้นทางดิ่งจนช่องบรรจุ
ของกระสุนอยู่ประมาณแนวเข็มขัด พร้อมกับใช้อุ้งมือซ้ายดบและกำฝาครอบลำกล้องส่วนที่ใหญ่ที่สุด
นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ให้แขนซ้ายท่อนล่างขนานกับพื้น

ข) ตอนที่ ๒

ใช้มือซ้ายนำปืนมาตั้งไว้บนลำตัวด้านขวา โดยวางแผ่นยางรองพานท้ายบน
เข็มขัด ให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย พร้อมกับละมือขวาจากลำกล้องปืน แล้วใช้แขนขวา
ท่อนล่างประคองปืนไว้บริเวณช่องบรรจุของกระสุน จากนั้นจึงใช้มือทั้งสองข้างช่วยกันจัดสายสะพาย
ให้หย่อนตามต้องการ เสร็จแล้วใช้มือซ้ายกำสายสะพายห่างจากหูกระสุนประมาณ ๑ คืบ ให้
นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านในสายสะพาย ดึงสายสะพายให้ตึง

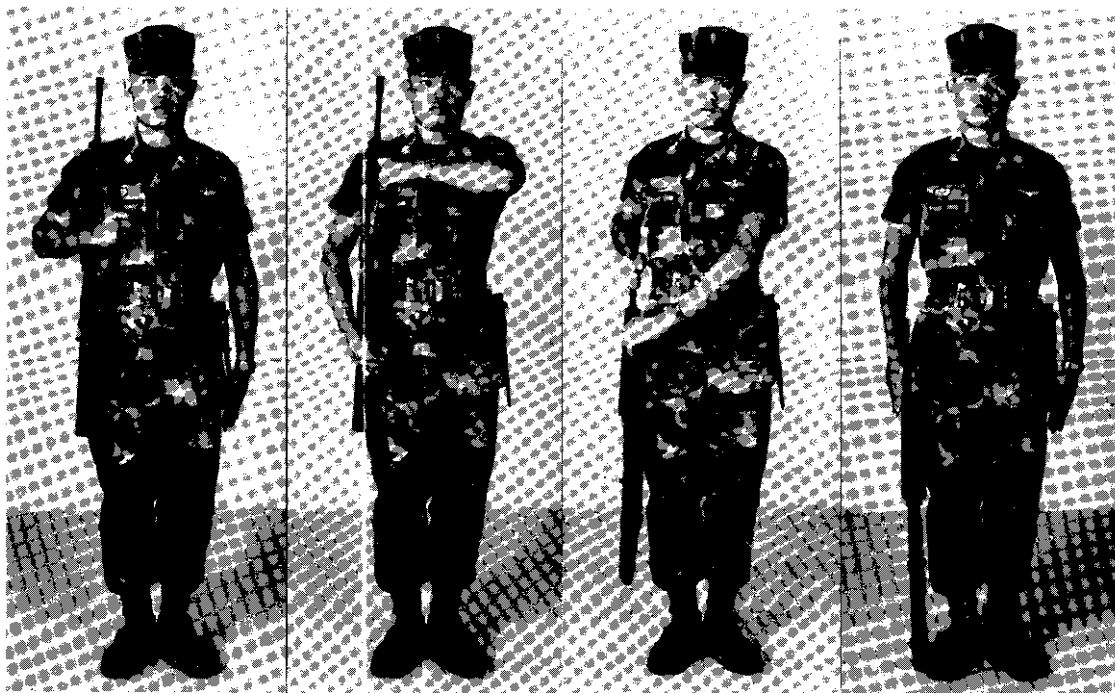
ค) ตอนที่ ๓

ยกมือซ้ายขึ้นทางตั้ง ขณะเดียวกันและแขนขวาจากการประคองปืนแล้วสอดแขนขวาเข้าไประหว่างสายสะพายกับตัวปืน มือซ้ายนำสายสะพายส่วนบนไปวางบนบ่าขวา มือขวากำสายสะพายตรงด้ามปืนให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านในสายสะพาย ใช้มือทั้งสองข้างที่กำสายสะพายจัดปืนให้ตรง แขนซ้ายท่อนบนและท่อนล่างขนานกับพื้น

ง) ตอนที่ ๔

เลื่อนมือขวามากำสายสะพายบริเวณใต้แนวราวนม แขนท่อนล่างขนานกับพื้น ข้อมือไม่หัก พร้อมกับสลัดมือซ้ายลงไปยังลำตัวไปอยู่ในลักษณะท่าตรงด้วยความรวดเร็วและแข็งแรง

๓) ท่าเรียบอาวุธจากท่าสะพายอาวุธ

ท่าเริ่มต้น

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เรียบ - อาวุธ

ก) ตอนที่ ๑

ใช้มือซ้ายกำสายสะพายที่หน้าร่องไหล่ ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านในสายสะพาย เลื่อนมือขวาไปกำที่สายสะพายบริเวณด้ามปืน

ข) ตอนที่ ๒

มือขวาที่กำลังส่ายสะพายยกปิ่นขึ้น มือซ้ายนำส่ายสะพายออกจากไหล่ขวาปล่อยมือขวาที่กำลังส่ายสะพายพร้อมกับลดปิ่นลง จนกระทั่งมือซ้ายที่กำลังส่ายสะพายลดมาอยู่ประมาณข้อพับแขนขวา จึงนำมือขวาออกจากส่ายสะพายและตัวปิ่นไปกำที่ล่ำกล่องปิ่น ลดปิ่นลงจนมือขวามาอยู่ตรงแนวเข็มขัดด้านขวา มือซ้ายที่จับส่ายสะพาย ดึงส่ายสะพายไปข้างหน้าให้ตึงและอยู่เสมอหุกระวินบน

ค) ตอนที่ ๓

สลัดมือซ้ายไปอยู่ข้างลำตัวในลักษณะท่าตรง พร้อมกับลดปิ่นลงวางพานท้ายลงบนพื้น มุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณนิ้วก้อยเท้าขวา และจับปิ่นอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

ง. หมายเหตุ

การส่ายสะพายอาวุธจะต้องจัดส่ายสะพายให้พอดีกับร่างกาย อย่าให้หย่อน หรือตึงจนเกินไป

๑๓. ท่าหิ้วอาวุธ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อนำอาวุธเคลื่อนที่ไปในท่าเดินตามสบาย

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าเรียบอาวุธ, ท่าเฉียงอาวุธ และท่าแบกอาวุธ

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

แบ่งออกได้เป็น ๘ ท่า คือ

ก) ท่าหิ้วอาวุธ

ข) ท่าเรียบอาวุธจากท่าหิ้วอาวุธ

ค) ท่าหิ้วอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ

ง) ท่าเฉียงอาวุธจากท่าหิ้วอาวุธ

จ) ท่าหิ้วอาวุธจากท่าป่าช้าแบกอาวุธ

ฉ) ท่าป่าช้าแบกอาวุธจากท่าหิ้วอาวุธ

ช) ท่าหิ้วอาวุธจากท่าป่าช้าแบกอาวุธ

ซ) ท่าป่าช้าแบกอาวุธจากท่าหิ้วอาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“หิ้ว - อาวุธ”

“เรียบ - อาวุธ”

“เฉียง - อาวุธ”

“ป่าช้า , แบก - อาวุธ”

“ป่าช้า , แบก - อาวุธ”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำหิ้วอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “หิ้ว - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

เลื่อนมือขวาไปกำที่ลำกล้องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนด้วยมือขวาผ่านไปข้างหน้าเฉียงกับลำตัว แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) มุมหลังพานท้ายปืนอยู่แนวหน้าขาขวา ใช้อุ้งมือซ้ายตบ และกำฝาดครอบลำกล้องปืนตรงส่วนที่ใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก

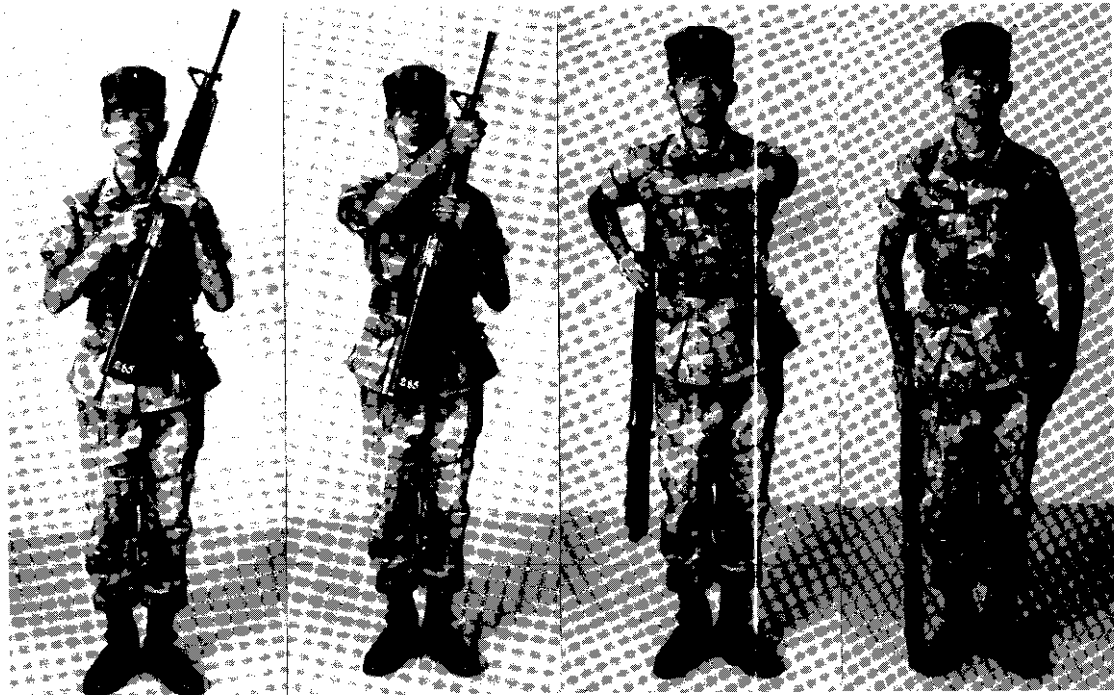
ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาจากลำกล้องปืน มือซ้ายเลื่อนปืนให้สูงขึ้นด้วยความรวดเร็วจนมือซ้ายอยู่ประมาณแนวร่องไหล่ซ้าย ขณะเดียวกันนำมือขวามาจับที่หูหิ้ว ให้นิ้วหัวแม่มือทาบไปตามหูหิ้วด้านหน้า นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันกำหูหิ้ว

ค) จังหวะที่ ๓

สลัดมือซ้ายลงข้างลำตัวไปอยู่ลักษณะท่าตรง พร้อมกับใช้มือขวาที่กำลังเหวี่ยงนำปืนลดเฉียงลงมาไว้ข้างลำตัว ด้านขวาจนแขนตึง ให้ปากกระบอกปืนชี้ไปข้างหน้า ช่องบรรจุของกระสุนชี้ลงข้างล่าง ปืนขนานกับพื้น

๒) ท่าเรียบอาวุธจากท่าหิวอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เรียบ - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ยกแขนขวาที่เอวขึ้นข้างบนเฉียงไปทางซ้าย ด้วยความรวดเร็วพร้อมกับบิดข้อมือเข้าหาตัว นำปืนมาเฉียงกับลำตัวให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) ขณะเดียวกันยกมือซ้ายขึ้นมาประมาณแนวร่องไหล่ซ้ายแล้วใช้อุ้งมือซ้ายตบและกำฝาดกรอบล่างล็อกปืนส่วนที่ใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาไปตบและกำที่ฝาดกรอบล่างล็อกปืนส่วนที่เล็กที่สุดด้วยความรวดเร็ว นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาที่เอวขนานกับพื้น

ค) จังหวะที่ ๓

ละมือซ้าย พร้อมกับใช้มือขวายกปืนลดเฉียงลงมาทางขวา จนกระทั่งปืนแนบชิดติดกันข้างลำตัวด้านขวา และตั้งตั้งได้จากกับพื้น ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า ปดอกลดแสง อยู่บริเวณหน้าร่องไหล่ขวา ในขณะที่เดียวกันใช้มือซ้ายไปจับที่ปดอกลดแสง ในลักษณะนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก นำปากกระบอกปืนเข้าร่องไหล่ขวา แขนซ้ายท่อนล่างขนานกับพื้นข้อมือไม่หัก

ง) จังหวะที่ ๔

สลดมือซ้ายลงมาอยู่ข้างลำตัวในลักษณะทำตรง พร้อมกับลดปืนลงจนพานท้ายสัมผัสพื้นมุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา เลื่อนมือขวามาจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

๓) ท่าหิ้วอาวุธจากท่าเฉียงอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “หิ้ว - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ละมือขวาจากคอปืนมาจับที่หูหิ้ว ให้นิ้วหัวแม่มือทาบไปตามหูหิ้วด้านหน้า นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันกำหูหิ้ว

ข) จังหวะที่ ๒

สลัดมือซ้ายลงข้างลำตัวไปอยู่ในลักษณะทำตรง พร้อมกับใช้มือขวาที่กำลังหิ้ว นำปืนลดเฉียงลงมาไว้ข้างลำตัวด้านขวาจนแขนตึง ให้ปากกระบอกปืนชี้ไปข้างหน้า ช่องบรรจุของ กระสุนชี้ลงข้างล่าง ปืนขนานกับพื้น

๔) ท่าเฉียงอาวุธจากท่าหิ้วอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “เฉียง - อาวุธ”

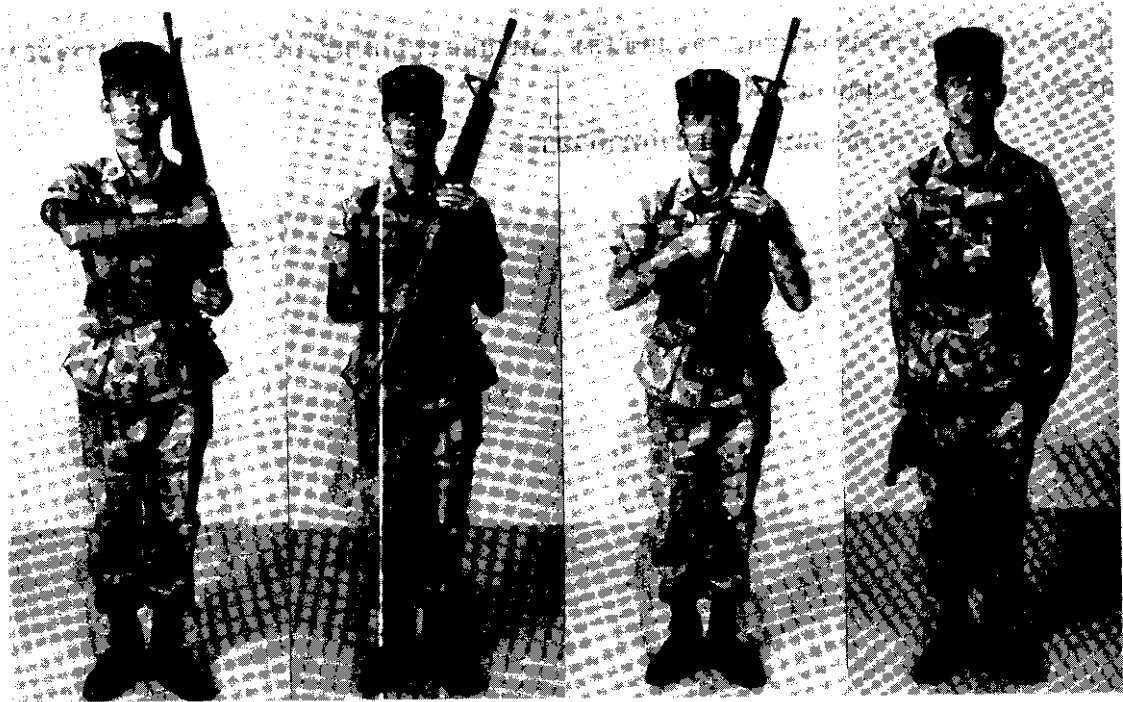
ก) จังหวะที่ ๑

ยกแขนขวาท่อนล่างขึ้นข้างบนเฉียงไปทางซ้ายด้วยความรวดเร็ว พร้อมกับบิด ข้อมือเข้าหาตัวนำปืนมาเฉียงกับลำตัว ให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) ขณะเดียวกันยกมือซ้ายขึ้นมาประมาณแนวร่องไหล่ซ้ายแล้วใช้ข้อมือซ้ายตบและกำ ฝาครอบลำกล้องปืนส่วนที่ใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาไปจับที่คอปืนด้วยด้วยความรวดเร็ว ง่ามมือชิดกับคันรังลูกเลื่อน นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น แขนท่อนบนทั้งสองข้างชิดลำตัว

๕) ทำหิ้วอาวุธจากบ่าซ้ายแบกอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “หิ้ว - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

นำมือขวาไปกำที่คอปืนด้วยความรวดเร็ว นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านในนิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก งามมือชิดกับคั่นรังลูกเลื่อน แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น

ข) จังหวะที่ ๒

ใช้มือขวายกปืนออกจากบ่าซ้าย นำปืนมาเฉียงกับลำตัว ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ท่อนบนปล่อยไปตามธรรมชาติ ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น พร้อมกับใช้อุ้งมือซ้ายตบและกำฝาครอบลำกล้องส่วนที่ใหญ่ที่สุด โดยให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนท่อนบนทั้งสองข้างชิดลำตัว

ค) จังหวะที่ ๓

ละมือขวาจากคอปืนมาจับที่หูหิ้ว ให้นิ้วหัวแม่มือทาบไปตามหูหิ้วด้านหน้านิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันกำหูหิ้ว

ง) จังหวะที่ ๔

สลัดมือซ้ายลงข้างลำตัวไปอยู่ลักษณะท่าตรง พร้อมกับใช้มือขวาที่กำหูก้าวนำ ปืนลดเฉียงลงมาไว้ข้างลำตัวด้านขวาจนแขนตึง ให้ปากกระบอกปืนชี้ไปข้างหน้า ช่องบรรจุของ กระสุนชี้ลงข้างล่าง ปืนขนานกับพื้น

๖) ท่าบ่าซ้ายแบกออาวุธจากท่าหัวอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “บ่าซ้าย, แบก - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ยกแขนขวาที่เอวขึ้นข้างบนเฉียงไปทางซ้ายด้วยความรวดเร็ว พร้อมกับบิด ข้อมือเข้าหาตัว นำปืนมาเฉียงกับลำตัว ให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัว ประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) ขณะเดียวกันยกมือซ้ายขึ้นมาประมาณแนวร่องไหล่ซ้ายแล้วใช้อุ้งมือซ้าย ตบและกำฝาครอบลากล่องปืนส่วนที่ใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ ด้านนอก

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาไปจับที่คอปืนด้วยความรวดเร็ว ง่ามมือชิดกับคั่นรังลูกเลื่อนนิ้วหัวแม่มือ

มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น แขนท่อนบนทั้งสองข้างชิดลำตัว

ค) จังหวะที่ ๓

ละมือซ้ายพร้อมกับใช้มือขวายกปืนขึ้นป่าซ้าย ให้ช่องบรรจุของกระสุนอยู่บนร่องไหล่ แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น ในขณะที่เดียวกันใช้อุ้งมือซ้ายไปรองรับและจับพานท้ายปืนไว้ โดยให้นิ้วหัวแม่มือกดบนสันพานท้าย นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกัน แขนซ้ายท่อนบนแนบชิดติดกับลำตัว และเสมอแนวหลัง ท่อนล่างขนานกับพื้นและตั้งฉากกับลำตัว

ง) จังหวะที่ ๔

สลัดมือขวาลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรง อย่างแข็งแรง

๗) ท่าหิ้วอาวุธจากท่าป่าขวาแบกอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “หิ้ว - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ใช้มือขวาดึงพานท้ายปืนมาข้างหลังอย่างรวดเร็ว ให้ปืนออกจากไหล่ขวา พร้อมกับบิดพานท้ายปืน ให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ยกมือซ้ายขึ้นมารองรับ และจับฝาครอบ

ลำกล้องปืนส่วนที่ใหญ่ที่สุดประมาณแนวร่องไหล่ซ้าย โดยให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว)

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาจากมุมหลังพานท้ายปืนมาจับที่หูหิ้ว ให้นิ้วหัวแม่มือทาบไปตามหูหิ้วด้านหน้า นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันกำหูหิ้ว

ค) จังหวะที่ ๓

สลัดมือซ้ายลงมาข้างลำตัว ไปอยู่ลักษณะท่าตรง พร้อมกับใช้มือขวาที่กำหูหิ้ว นำปืนลดเฉียงลงมาไว้ข้างลำตัวด้านขวาจนแขนตึง ให้ปากกระบอกปืนชี้ไปข้างหน้า ช่องบรรจุของกระสุนชี้ลงข้างล่างปืนขนานกับพื้น

๔) ท่าป่าขวาแบกออาวุธจากท่าหิวอาวุธ

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ป่าขวา, แบก - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ยกแขนขวาที่เอวขึ้นข้างบนเฉียงไปทางซ้ายด้วยความรวดเร็ว พร้อมกับบิดข้อมือเข้าหาตัว นำปืนมาเฉียงกับลำตัว ให้ช่องบรรจุกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) ขณะเดียวกันยกมือซ้ายขึ้นมาประมาณแนวร่องไหล่ซ้ายแล้วใช้อุ้งมือซ้ายตบและกำฝ่า

ครอบลากล่องปืนส่วนที่ใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก

ข) จังหวะที่ ๒

ละมือขวาจากหูหิ้วไปรองรับและจับพานท้ายปืนไว้ โดยให้นิ้วหัวแม่มือกดบนสันพานท้าย นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกัน

ค) จังหวะที่ ๓

ใช้มือซ้ายผลักปืนไปทางขวา พร้อมกับมือขวาบิดปืนให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหลัง ยกแขนขวาที่อนล่างขึ้นจนขนานกับพื้น และตั้งฉากกับลำตัว แขนขวาที่บนบนแนบชิดติดลำตัวเสมอแนวหลัง นำขึ้นป่าขวาให้ช่องบรรจุของกระสุนอยู่บนร่องไหล่ ในขณะที่เดียวกันนำมือซ้ายไปกั้นที่คันรั้งลูกเลื่อนคว่ำฝ่ามือลง นิ้วทั้งห้าเรียงชิดติดกัน ปลายนิ้วชี้แตะที่กึ่งกลางท้ายคันรั้งลูกเลื่อน และทาบไปตามสันพานท้าย แขนที่บนกลางขนานกับพื้น ข้อมือไม่หัก

ง) จังหวะที่ ๔

สลัดมือซ้ายลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรง อย่างแข็งแรง

ง. หมายเหตุ

๑๔. ท่าตรวจอาวุธ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อทำให้ปืนปลอดภัย

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าเรียบอาวุธ

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

แบ่งออกเป็น ๒ ท่า คือ

ก) ท่าตรวจอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ

ข) ท่าเจียงอาวุธจากท่าตรวจอาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ตรวจ , อาวุธ”

“เจียง , อาวุธ”

ค. การปฏิบัติ

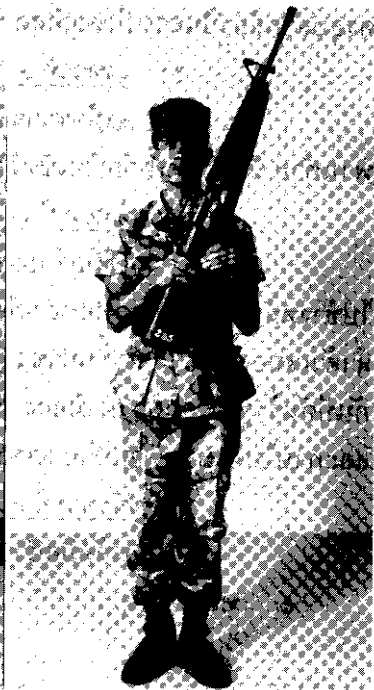
๑) ท่าตรวจอาวุธจากท่าเรียบอาวุธ

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

ตอนที่ ๔

ตอนที่ ๕

ตอนที่ ๖

ตอนที่ ๗

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๗ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ตรวจ - อาวุธ”

ก) ตอนที่ ๑

เลื่อนมือขวาไปทำที่ล่ำล่องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนด้วยมือขวาผ่านไปข้างหน้าเฉียงกับลำตัว จนกระทั่งมือขวาอยู่ประมาณหางดาซ้าย แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้ายปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) มุมหลังพานท้ายอยู่แนวหน้าขาขวาใช้อุ้งมือซ้ายตบและกำฝาดครอบล่ำล่องปืนส่วนที่ใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก

ข) ตอนที่ ๒

ละมือขวาพร้อมกับเลื่อนปืนให้สูงขึ้นด้วยความรวดเร็ว จนมือซ้ายอยู่ประมาณแนวร่องไหล่ซ้าย ขณะเดียวกันนำมือขวามาจับที่คอปืน ใ้ง่ามมือชิดคันรังลูกเลื่อน นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านในทาบไปตามห้องลูกเลื่อน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น ท่อนบนปล่อยไปตามธรรมชาติ

ค) ตอนที่ ๓

ละมือซ้ายไปจับด้ามปืน นิ้วหัวแม่มือวางอยู่บนเหล็กหยุดลูกเลื่อนส่วนล่างนิ้วที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก งามมือชิดโกร่งไก

ง) ตอนที่ ๔

ละมือขวาจากคอปืนไปจับที่คันรังลูกเลื่อน ด้วยนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ สามนิ้วที่เหลือเรียงชิดติดกันและงออยู่ท้ายคันรังลูกเลื่อนใช้นิ้วหัวแม่มือกดกลอนคันรังลูกเลื่อนแล้วดึงมาข้างหลังจนสุด ขณะเดียวกันใช้นิ้วหัวแม่มือซ้ายกดเหล็กหยุดลูกเลื่อนส่วนล่างให้ลูกเลื่อนหยุดอยู่ข้างหลัง

จ) ตอนที่ ๕

ปล่อยมือขวาจากการจับคันรังลูกเลื่อน ใ้ง่ามมือขวาดันดันรังลูกเลื่อนกลับเข้าที่จนสนิท แล้วมาจับที่คอปืนในลักษณะการจับแบบเฉียงอาวุธ

ฉ) ตอนที่ ๖

ยกพร้อมกับพลิกปืนด้วยมือทั้ง ๒ จนกระทั่งช่องคัตปลอกกระสุนอยู่ด้านบน มุมหลังพานท้ายอยู่ประมาณกระดุมเม็ดแรก แขนขวาท่อนล่างทาบไปตามพานท้ายปืน บีบคอกเข้าหาลำตัว สลัดหน้าไปทางซ้าย ตรวจดูในรังเพลิงว่าเป็นปลอดภัยหรือไม่

ช) ตอนที่ ๗

สลัดหน้าแลตรง พลิกปืนกลับลงและละมือซ้ายไปตบ แล้วกำฝาดครอบล่ำล่องส่วนที่ใหญ่ที่สุด อยู่ในท่าเฉียงอาวุธ

๒) ท่าเจียงอาวุธจากท่าตรวจอาวุธ

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งเป็น ๒ ตอน คือ

ก) ตอนที่ ๑

เมื่อสิ้นคำบอกว่า “เจียง” ละมือซ้ายมาจับที่ช่องบรรจุของกระสุน โดยการทำมือเป็นรูปตัว “ยู” ก้นตัวยูอยู่ด้านล่างนิ้วหัวแม่มือวางอยู่บนเหล็กหยุดลูกเลื่อนส่วนบน สี่นิ้วที่เหลืออยู่ใต้ฝ่าป้องกันฝุ่น กดแผ่นหยุดลูกเลื่อนให้ลูกเลื่อนเคลื่อนที่ไปข้างหน้า ใช้นิ้วที่เหลือดันฝ่าป้องกันฝุ่นให้บิด ละมือให้ไปจับที่ด้ามปืน นิ้วหัวแม่มืออยู่บนไก นิ้วที่เหลือเรียงชิดติดกันกำด้ามปืน

ข) ตอนที่ ๒

เมื่อสิ้นคำสั่งว่า “อาวุธ” ให้เหนี่ยวไกด้วยนิ้วหัวแม่มือซ้ายแล้วกลับมาอยู่ในท่าเจียงอาวุธ

ง. หมายเหตุ

๑) การตรวจอาวุธ ถ้าปืนบรรจุของกระสุน ให้ถอดของกระสุนออกก่อนด้วยมือซ้าย แล้วเหน็บไว้ที่เข็มขัดด้านหน้าซ้ายของลำตัว ก่อนที่จะปฏิบัติจังหวะที่ ๔ การบรรจุของกระสุนปฏิบัติภายหลังเหนี่ยวไกปืน ก่อนกลับมาอยู่ในท่าเจียงอาวุธ

๒) ก่อนเหนียวไกวปืน หากค้นบังคัมการยิงอยู่ในตำแหน่ง “ห้ามไกว” ให้ใช้นิ้วหัวแม่มือ ช้ายผลักค้นบังคัมการยิงไปอยู่ในตำแหน่ง “กึ่งอัตโนมัติ” แล้วจึงเหนียวไกว

๑๕. ทำติดดาบ

ก. กล่าวทั่วไป

- ๑) ความมุ่งหมาย
เพื่อประกอบดาบเข้ากับตัวปืน
- ๒) ทำเริ่มต้น
มาจากท่าเรียนอาวุธ
- ๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย
แบ่งออกเป็น ๒ ท่า คือ
 - ก) ทำติดดาบ
 - ข) ทำปลดดาบ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“ติดดาบ”
“ปลดดาบ”

ค. การปฏิบัติ

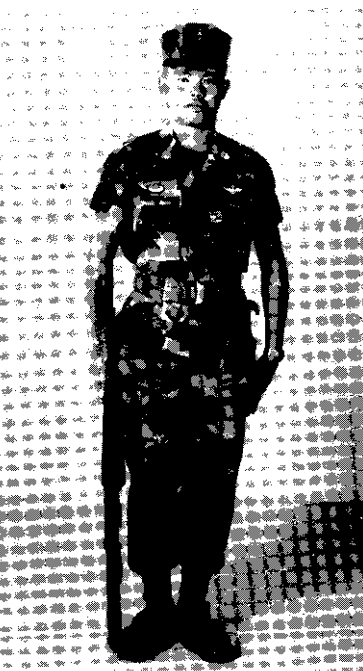
- ๑) ทำติดดาบ

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ติดดาบ”

ก) ตอนที่ ๑

กตพานท้ายปืนไว้กับพื้น พร้อมกับผลักไปข้างหน้าทางซ้ายจนแขนตั้งปากลำกล้องปืนอยู่ตรงประมาณกึ่งกลางตัว ห่างจากลำตัวประมาณ ๑ คืบ ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า ทางซ้ายนำมือซ้ายมาปลดสายรัดด้ามดาบ แล้วกำด้ามดาบ โดยหันฝ่ามือเข้าหาลำตัว นิ้วหัวแม่มือวาง ทาบไปตามด้ามดาบด้านหน้า นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านหลัง

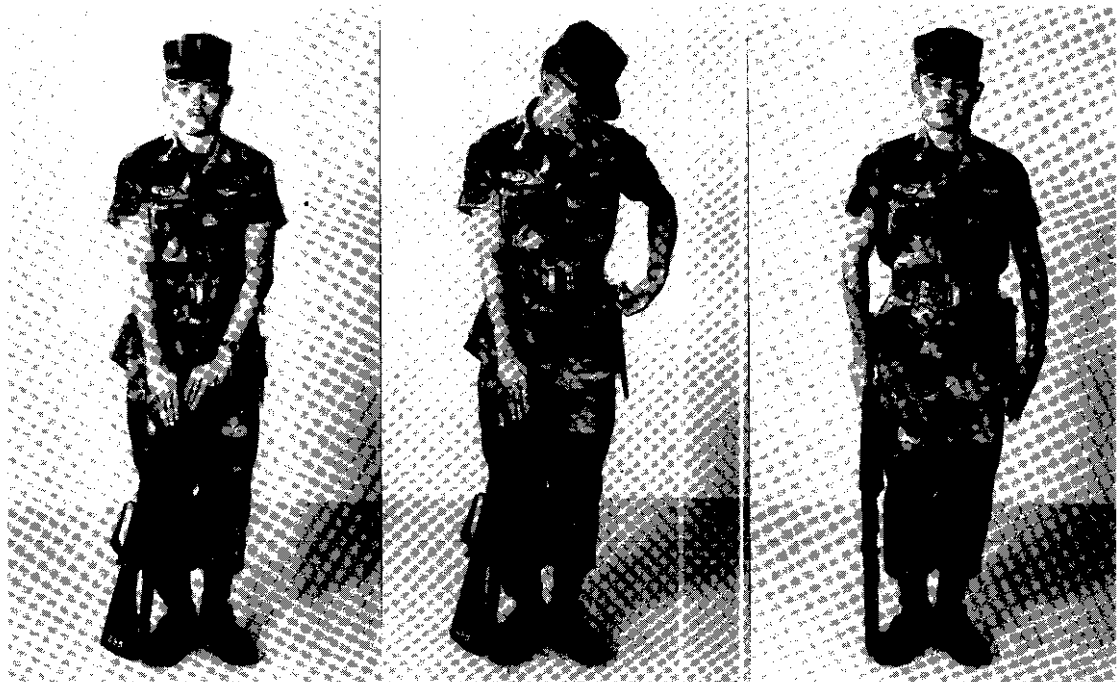
ข) ตอนที่ ๒

ใช้มือซ้ายชกดาบออกจากฝัก พุงดาบออกไปข้างหน้า พร้อมกับบิดข้อมือให้ห้วง ยึดดาบชี้ไปทางไหล่ขวา ปลายดาบตั้งขึ้นอยู่ประมาณแนวระดับสายตา ห่างจากไหล่ซ้ายประมาณ ๑ ฟุต ก้มหน้ามองลำกล้องปืนพร้อมกับนำห้วงยึดดาบลงสวมที่ปากลำกล้องปืน จนกระทั่งร่องท้ายด้าม ดาบสวมลงบนแท่นยึดดาบแล้วเลื่อนมือซ้ายไปจับที่กระเดื่องยึดดาบ โดยนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้จับ กระเดื่องยึดดาบ นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ง่ามมือชิดด้ามดาบ บีบปลายกระเดื่องยึดด้ามดาบเข้าหากันและกดดาบให้เข้าที่จนสุด

ค) ตอนที่ ๓

สลัดมือซ้ายมาอยู่ในลักษณะท่าตรง พร้อมกับดึงปืนไปอยู่ในท่าเรียบอาวุธอย่างรวดเร็ว

๒) ท่าปลดดาบ

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ปลดดาบ”

ก) ตอนที่ ๑

กตพานท้ายปืนไว้กับพื้น พร้อมกับผลักไปข้างหน้าทางซ้ายจนแขนตั้งปากลำกล้อง ปืนอยู่ตรงประมาณกึ่งกลางลำตัว ห่างจากลำตัวประมาณ ๑ คืบ ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า ทางซ้ายนำมือซ้ายไปจับที่กระต็องยึดด้ามดาบ โดยให้นิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้อยู่ที่ปลายกระต็องยึด ด้ามดาบ นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลืออยู่ด้านนอก งามมือชิดด้ามดาบ

ข) ตอนที่ ๒

ก้มหน้ามองดาบบีบกระต็องยึดด้ามดาบเข้าหากันจนสุด ยกดาบให้กระต็องยึดด้าม ดาบพ้นจากการขัดตัวกับแท่นยึดดาบ แล้วเลื่อนมือไปจับด้ามดาบ ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านในทาบไป ตามด้ามดาบ ปลายนิ้วชี้ตักะบังดาบ นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดอยู่ด้านนอก ยกดาบให้ห้วงยึดดาบ ให้พ้น ปากลำกล้องพุ่งดาบไปข้างหน้า ห้วงยึดดาบชี้ไปทางไหล่ขวา ปลายดาบตั้งขึ้นอยู่ในแนวระดับสายดา ห่างจากไหล่ซ้ายประมาณ ๑ ฟุต บิดข้อมือให้ปลายดาบชี้ไปข้างหน้า พร้อมยกแขนซ้ายท่อนบนไป ข้างหลังทางซ้ายให้สูงขึ้น มือซ้ายนำดาบใส่ฝักดาบ แล้วกตดาบเข้าที่ให้สุด ดิตสายรัดด้ามดาบให้ เรียบร้อยและจับไว้ที่สายรัดด้ามดาบ

ค) ตอนที่ ๓

ลดมือซ้ายลงมาอยู่ในลักษณะท่าตรง พร้อมกับมือขวาตั้งปืนมาอยู่ในท่าเรียบอาวุธ อย่างรวดเร็ว

ง. หมายเหตุ

- ๑) ดาบปลายปืนจะต้องติดไว้ด้านซ้ายของลำตัว และให้ห้วงยึดด้ามดาบอยู่ด้านหน้า
- ๒) การปฏิบัติทำติดดาบและปลดดาบจะต้องไม่เสียลักษณะท่าตรง

๑๖. ท่าถอดหมวก

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อถอดหมวกที่สวมอยู่และจับถืออย่างถูกต้องสง่าผ่าเผย ในโอกาสที่ระเบียบข้อ บังคับและหรือขนมธรรมเนียมประเพณี กำหนดให้ทหารเมื่อแต่งเครื่องแบบต้องถอดหมวก

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าเรียบอาวุธ

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

แบ่งออกเป็น ๒ ท่า คือ

ก) ท่าถอดหมวก

ข) ท่าสวมหมวก

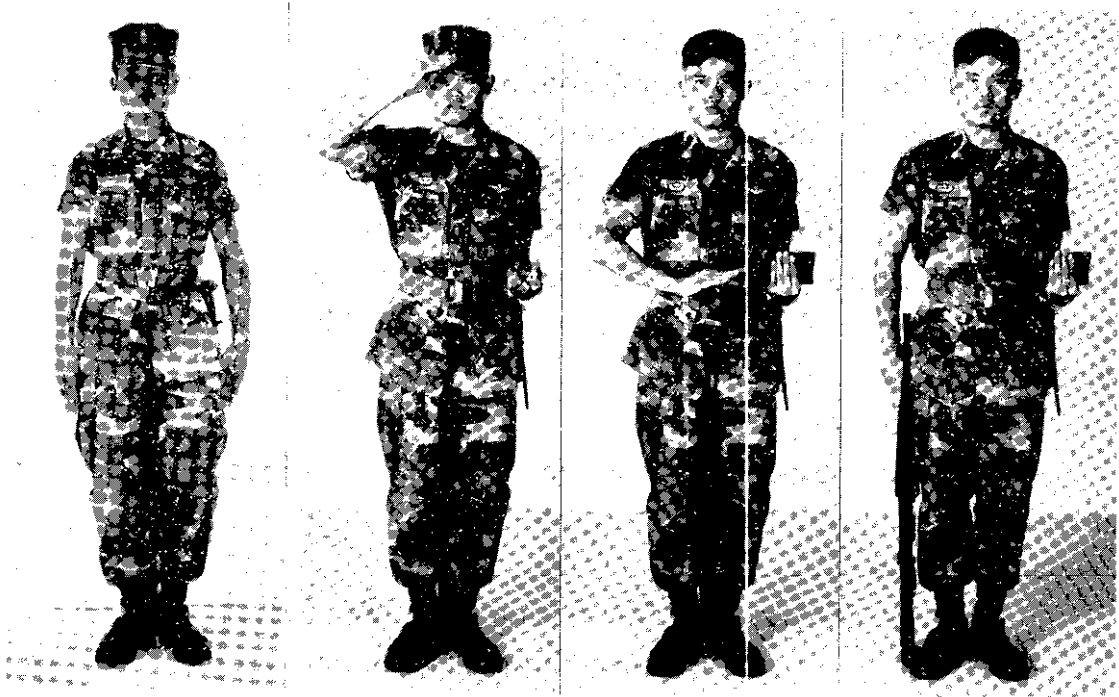
ข. คำบอก - คำสั่ง

“ถอดหมวก”

“สวมหมวก”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำถอดหมวก

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

ตอนที่ ๔

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ถอดหมวก”

ก) ตอนที่ ๑

เลื่อนมือขวาไปกำล่ำคล้องปืนอย่างรวดเร็ว ยกปืนไปวางที่หว่างขาทั้งสองโดยการเปิดและปิด สันเท้าซ้ายไปทางซ้ายเล็กน้อย ในลักษณะที่ไขปลายเท้าซ้ายเป็นจุดหมุนอยู่ ณ ที่เดิม และงอเข่าเล็กน้อยตามส่วนสัมพันธ์ของการเปิดสันเท้า แล้วนำพานท้ายปืนเข้าไปในหว่างขาทั้งสอง ให้หมุนหน้าพานท้ายติดพื้นและอยู่ข้างหลังของสันเท้าขวา ต่อจากนั้นให้ปิดและวางสันเท้าซ้าย ณ ที่เดิมใช้ เข่าทั้งสองบีบปืนไว้ให้มั่น สลัดมือขวาลงข้างลำตัว ไปอยู่ในลักษณะท่าตรง

ข) ตอนที่ ๒

ยกมือซ้ายขึ้นมาข้างหน้าในลักษณะงอข้อศอกและบีบข้อศอกให้แนบชิดไว้กับลำตัว แขนซ้ายท่อนล่างตั้งได้ฉากกับแขนท่อนบนและลำตัวหงายฝ่ามือขึ้น โดยให้นิ้วทั้งสี่ (เว้นนิ้วหัวแม่มือ) เหยียดตึงและเรียงชิดติดกัน ส่วนนิ้วหัวแม่มือให้ยกตั้งขึ้นทางข้างบน จนประมาณ ๙๐ องศา พร้อมกับยกมือขวาไปจับกะบังหมวกบริเวณทางตาขวา ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านล่าง นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านบนของกะบังหมวก แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น

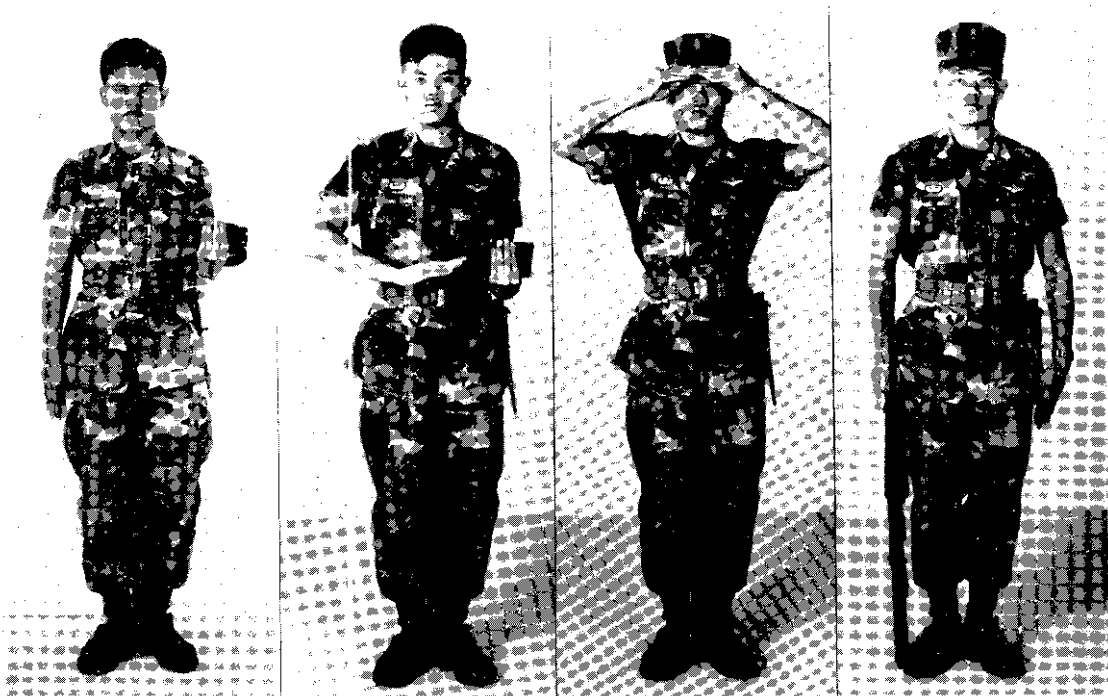
ค) ตอนที่ ๓

ถอดหมวกออกจากศีรษะด้วยมือขวา นำหมวกวางครอบนิ้วหัวแม่มือซ้ายให้หน้าหมวกหันไปทางขวา ขอบหมวกด้านนอกอยู่ระหว่างนิ้วหัวแม่มือกับนิ้วชี้ นิ้วหัวแม่มือและนิ้วทั้งสี่อยู่ที่ด้านนอกบีบเข้าหาขอบหมวก

ง) ตอนที่ ๔

ละมือขวาไปตบและกำล่ำกล่องปืนอย่างรวดเร็ว ยกปืนออกจากหว่างขาไปไว้ข้างลำตัว อดปืนลงจนพานท้ายสัมผัสพื้น มุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวาและจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

๒) ท่าสวมหมวก

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

ตอนที่ ๔

ก) ตอนที่ ๑

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “สวมหมวก” เลื่อนมือขวาไปกำล่ำกคล้องปืนอย่างรวดเร็ว ยกปืนไปวางที่หว่างขาทั้งสอง โดยการงอเข้าและแยกออก เท้าทั้งสองไม่แยกจากกันไม่ก้มตัว ให้มุมหน้าพานท้ายติดพื้นและอยู่ชิดกับสันเท้าทั้งสองให้เข้าทั้งสองบีบปืนไว้ให้มันสลัดมือขวาลงข้างลำตัวไปอยู่ในลักษณะท่าตรง

ข) ตอนที่ ๒

ยกมือขวาขึ้นมาจับกะบังหมวก ให้นำหัวแม่มืออยู่ด้านล่าง นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านบนของกะบังหมวก

ค) ตอนที่ ๓

ยกหมวกขึ้นไปสวมที่ศีรษะ โดยใช้มือซ้ายช่วยจัดหมวกเข้าที่

ง) ตอนที่ ๔

ละมือขวาไปตบและกำล่ำกคล้องปืนอย่างรวดเร็ว ยกปืนออกจากหว่างขาไปไว้ข้างลำตัว ลดปืนลงจนพานท้ายสัมผัสพื้น มุมหน้าพานท้ายอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวาพร้อมกับสลัดมือซ้ายลงข้างลำตัวไปอยู่ในลักษณะท่าตรง มือขวาจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

๑๗. การรวมอาวุธ

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อใช้ในโอกาสที่ต้องพักรอเป็นเวลานาน และไม่ต้องการให้ทหารนำอาวุธติดตัวไป

๒) ทำเริ่มต้น

มาจากท่าเรียบอาวุธ

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

ก) การรวมอาวุธ

ข) การขยายอาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“รวม , อาวุธ”

“ขยาย , อาวุธ”

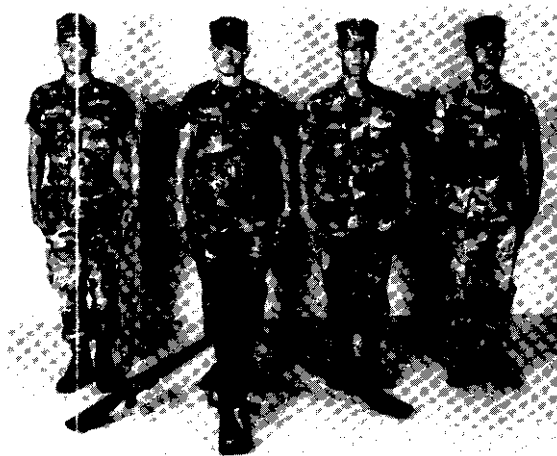
ค. การปฏิบัติ

๑) การรวมอาวุธ

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “รวม , อาวุธ”

ก) ตอนที่ ๑

หมายเลข ๑ หมายเลข ๒ และหมายเลข ๓ ปฏิบัติพร้อมกันดังนี้

(๑) หมายเลข ๑ เลื่อนมือขวาไปกำล่ำกัองป็นด้วยความรวดเร็วยกป็นไปข้างหน้าให้ป็นตั้งตั้งอยู่ในแนวกึ่งกลางล่ำกัอง และอยู่ห่างจากล่ำกัองประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) ปล่อยลัดแสงอยู่ในแนวระดับสายตา ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า แขนขวาท่อนบนปล่อยไปตามธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันให้ใช้อุ้งมือซ้ายตบและกำบริเวณฝ่าครอบล่ำกัองส่วนที่เล็กที่สุดนิ้วหัวแม่มืออยู่ต้ำนในนิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ต้ำนนอก ละมือขวาจากล่ำกัองป็นมาจับที่คอป็น ลดล่ำกัองป็นไปทางซ้ายอย่างรวดเร็ว จนแขนทั้งสองข้างเหยียดตั้ง ปล่อยรัดฝ่าครอบล่ำกัองป็นอยู่กึ่งกลางล่ำกัอง ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า

(๒) หมายเลข ๒ เลื่อนมือขวาไปกำที่ล่ำกัองป็นด้วยความรวดเร็วยกป็นพร้อมกั่มหน้ามองตำแหน่งที่จะวางพานท้ำยป็น แล้ววางพานท้ำยป็นไว้ระหว่ำงปลายเท้าทั้งสอง โดยให้มุมหลังพานท้ำยเสมอปลายเท้า ป็นตั้งตรงช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า

(๓) หมายเลข ๓ เลื่อนมือขวาไปกำที่ล่ำกัองป็นด้วยความรวดเร็วยกป็นไปข้างหน้าให้ป็นตั้งตั้งในแนวกึ่งกลางล่ำกัอง และอยู่ห่างจากล่ำกัองประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) ปล่อยลัดแสงอยู่ในแนวระดับสายตา ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า แขนขวาท่อนบนปล่อยไปตามธรรมชาติ ในขณะที่เดียวกันใช้มือซ้ายจับที่คอป็น ละมือขวาจากล่ำกัองป็นไปตบและกำที่ฝ่าครอบล่ำกัองส่วนที่เล็กที่สุด ลดล่ำกัองป็นไปทางขวาอย่างรวดเร็วจนแขนทั้งสองข้างเหยียดตั้ง ปล่อยรัดฝ่าครอบล่ำกัองอยู่กึ่งกลางล่ำกัอง ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า

ข) ตอนที่ ๒

(๑) หมายเลข ๑ และหมายเลข ๓ ก้าวเท้าข้างที่อยู่ใกล้หมายเลข ๒ ไปข้างหน้าเฉียงไปทางหมายเลข ๒ กั่มตัวลงสอดล่ำกัองป็นเข้าไปในหูหิ้วของป็นหมายเลข ๒ โดยให้ล่ำกัองป็นหมายเลข ๑ อยู่บน ผลักพานท้ำยป็นไปข้างหน้าจนกระทั่งส่วนท้ำยของปล่อยลัดแสงชิดกับหูหิ้ว วางพานท้ำยป็นลงพื้น แล้วทั้งหมายเลข ๑ และหมายเลข ๓ ปล่อยมือจากป็นยึดตัวขึ้น ชักเท้ากลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรง

(๒) หมายเลข ๒ ละมือขวาที่จับล่ำกัองป็น กลับมาอยู่ในลักษณะท่าตรงอย่างรวดเร็วในจังหวะที่หมายเลข ๑ และหมายเลข ๓ ชิดเท้า

ค) ตอนที่ ๓

(๑) หมายเลข ๔ เลื่อนมือขวาไปกำที่ล่ำกัองป็นด้วยความรวดเร็วยกป็นขึ้นตรง ๆ ให้ปล่อยลัดแสงอยู่ในแนวระดับสายตา แล้วเหยียดแขนไปข้างหน้าทางขวาจนแขนตั้งและขนานกับพื้น

(๒) หมายเลข ๓ ใช้มือซ้ายตบและกำที่กึ่งกลางฝ่าครอบลำกล้องปืนหมายเลข ๔ ละมือขวาอยู่ในลักษณะทำตรง หมายเลข ๓ ใช้มือขวาตบและกำที่ลำกล้องปืนละมือซ้ายลงมาอยู่ในลักษณะทำตรง แล้วเหยียดแขนขวาไปข้างหน้าทางขวาจนแขนตึงและขนานกับพื้น

(๓) หมายเลข ๒ ใช้มือซ้ายตบและกำที่กึ่งกลางฝ่าครอบลำกล้องปืนหมายเลข ๓ ละมือขวาไปอยู่ลักษณะทำตรง หมายเลข ๒ ใช้มือขวาตบและกำที่ลำกล้องปืน คลายมือซ้ายจากการกำที่กึ่งกลางฝ่าครอบลำกล้องปืน ขณะเดียวกันใช้มือขวาบิดลำกล้องปืนให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปลดปล่อยมือซ้ายพร้อมกับพลิกมือออกนอกตัวให้ฝ่ามือหงายขึ้น ไปจับกึ่งกลางฝ่าครอบลำกล้องในลักษณะหงายฝ่ามือ นำปืนไปวางที่กระโຈມปืนให้ปากกระบอกปืนชี้เข้าหาตัว ลำกล้องปืนทับลำกล้องปืนหมายเลข ๑ และอยู่ทางด้านขวาของปืนหมายเลข ๒ แล้ว กลับมาอยู่ในลักษณะทำตรง

๒) การขยายอาวุธ

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ขยาย, อาวุธ”

ก) ตอนที่ ๑

(๑) หมายเลข ๒ ก้มตัวลงใช้มือขวาจับที่ลำกล้องปืนฝากที่อยู่ด้านขวาของปืน หมายเลข ๒ ในลักษณะคว่ำฝ่ามือ นิ้วก้อยชิดแทนยึดดาบ ยึดตัวพร้อมกับยกปืนขึ้นให้พ้นกระโຈມปืนจนกระทั่งปลดกลดแสงอยู่ในแนวระดับสายตา ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า งอศอกเล็กน้อย แล้ว

ใช้มือซ้ายตบและกำที่กึ่งกลางฝ่าครอบลำกล้องปืน ละมือขวาลงมาอยู่ในลักษณะทำตรงเหยียดแขน ซ้ายไปข้างหน้าทางซ้ายจนแขนตั้ง ปลอกกลดแสงยังคงอยู่ในแนวระดับสายตา

(๒) หมายเลข ๓ ใช้มือขวาตบและกำที่ลำกล้องปืน หมายเลข ๒ ละมือซ้ายมา อยู่ในลักษณะทำตรง หมายเลข ๓ ใช้มือซ้ายตบและกำที่กึ่งกลางฝ่าครอบลำกล้องปืน ละมือขวาจาก ลำกล้องปืนลงมาอยู่ในลักษณะทำตรง เหยียดแขนซ้ายไปข้างหน้าทางซ้ายจนแขนตั้ง ปลอกกลดแสงยัง คงอยู่ในแนวระดับสายตา

(๓) หมายเลข ๔ ใช้มือขวาตบและกำที่ลำกล้อง หมายเลข ๓ ละมือซ้ายมาอยู่ ในลักษณะทำตรง หมายเลข ๔ นำปืนลงมาอยู่ในลักษณะทำเรียบอาวุธ

ข) ตอนที่ ๒

หมายเลข ๑ หมายเลข ๒ และหมายเลข ๓ ปฏิบัติพร้อมกันดังนี้

(๑) หมายเลข ๑ ก้าวเท้าไปข้างหน้าทางซ้าย ก้มตัวลงใช้มือซ้ายจับที่ฝ่าครอบ ลำกล้องปืนส่วนที่เล็กที่สุด ในลักษณะหงายฝ่ามือ มือขวาจับที่คอปืนในลักษณะคว่ำฝ่ามือ นำปืนออก จากช่องหูหิ้วยึดตัวขึ้นชักเท้ากลับมาอยู่ในลักษณะทำตรง มือซ้ายยกลำกล้องปืนขึ้นจนกระทั่งปลอก กลดแสงอยู่ในแนวระดับสายตา ละมือขวาไปตบและกำที่ลำกล้องปืน ละมือซ้ายมาอยู่ในลักษณะทำตรง ในขณะที่เดียวกันมือขวานำปืนกลับมาอยู่ในลักษณะทำเรียบอาวุธ

(๒) หมายเลข ๒ ใช้มือขวาจับที่ลำกล้องปืน เมื่อหมายเลข ๑ และหมายเลข ๓ นำปืนออกจากช่องหูหิ้วแล้ว ให้ยกปืนมาไว้ข้างลำตัว และอยู่ในลักษณะทำเรียบอาวุธ

(๓) หมายเลข ๓ ก้าวเท้าขวาไปข้างหน้าทางขวา ก้มตัวลงใช้มือขวาจับที่ฝ่า ครอบลำกล้องปืนส่วนที่เล็กที่สุด ในลักษณะหงายฝ่ามือ มือซ้ายจับที่คอปืนในลักษณะคว่ำฝ่ามือ นำ ปืนออกจากช่องหูหิ้ว ยึดตัวขึ้นชักเท้ากลับมาอยู่ในลักษณะทำตรง มือขวายกลำกล้องปืนขึ้นจนกระทั่ง ปลอกกลดแสงอยู่ในแนวระดับสายตา ละมือซ้ายมาอยู่ในลักษณะทำตรง ในขณะที่เดียวกันนำปืนมาอยู่ใน ลักษณะทำเรียบอาวุธ

ง. หมายเหตุ

๑. การรวมอาวุธจะปฏิบัติเมื่อได้เปิดกระยะต่อแล้ว
๒. ต้องมีปืนอย่างน้อย ๓ กระบอก แต่ไม่เกิน ๕ กระบอก ของแต่ละกระโจมี
๓. ปืนที่หมายเลข ๔ และหมายเลข ๕ ถือนั้น เรียกว่า “ปืนที่เหลือ”
๔. ปืนที่เหลือนั้นเมื่อนำไปรวมไว้กับกระโจมีปืน เรียกว่า “ปืนฝาก”
๕. การรวมอาวุธ ถ้ามีปืน ๕ กระบอก หมายเลข ๕ คงปฏิบัติเช่นเดียวกับหมายเลข ๔

โดยส่งปืนให้หมายเลข ๔ เมื่อหมายเลข ๔ ส่งปืนให้หมายเลข ๓ แล้ว ส่วนหมายเลข ๒ ก็คงปฏิบัติเช่น เดียวกัน ยกเว้นในจังหวะที่ใช้มือขวาบิดลำกล้องปืนนั้นให้บิดลำกล้องปืนให้ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไป ทางขวา และนำปืนไปฝากทางด้านซ้ายของปืนหมายเลข ๒

๖. การขยายอาวุธถ้ามีปืนฝัก๒ กระบอกให้นำปืนฝักที่อยู่ทางด้านซ้ายของปืนหมายเลข ๒ ออกก่อน

๗. การรวมอาวุธถ้ามีได้กำหนดหมายเลขให้ทราบไว้ล่วงหน้า ให้ผู้ฝึกสั่ง “นับสาม - นับ” (ถ้ารวมอาวุธ ๓ คน หรือนับ ๕ ถ้ารวมอาวุธ ๕ คน) เพื่อให้ผู้รับการฝึกทราบหมายเลขและหน้าที่ของตน

๑๘. ทำอาวุธพร้อม

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อใช้ในโอกาสที่ต้องการให้ปฏิบัติหน้าที่รักษาการณ์ และการอารักขาเป็นเวลานาน และต้องการความเป็นระเบียบเรียบร้อย

๒) ทำเริ่มต้น

มาจากท่าเรียบอาวุธ

๓) การแบ่งเป็นท่าย่อย

แบ่งออกเป็น ๔ ท่า คือ

ก) ทำอาวุธพร้อมจากท่าเรียบอาวุธ

ข) ทำเรียบอาวุธจากท่าอาวุธพร้อม

ค) ทำวันทยาอาวุธจากท่าอาวุธพร้อม

ง) ทำอาวุธพร้อมจากท่าวันทยาอาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

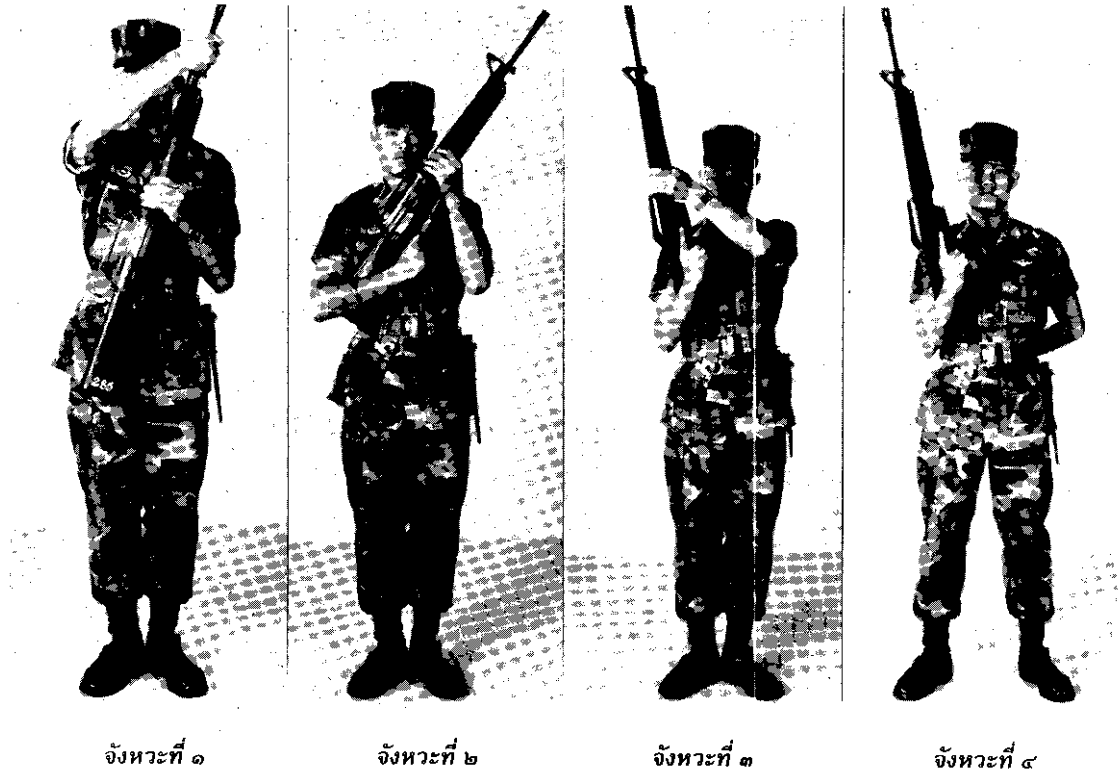
“พร้อม - อาวุธ”

“เรียบ - อาวุธ”

“ตรงหน้าระวาง , วันทยา - วุธ”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำอาวุธพร้อมจากท่าเรียบอาวุธ

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๔ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “พร้อม - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

เลื่อนมือขวาไปกำที่ลากล่องปืนด้วยความรวดเร็ว ยกปืนด้วยมือขวาผ่านไปข้างหน้าเฉียงกับลำตัว จนมืออยู่ประมาณหางตาซ้าย แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ (๔ นิ้ว) มุมหลังพานท้ายอยู่แนวหน้าขวาใช้อุ้งมือซ้ายตบและกำฝาครอบลากล่องตรงส่วนที่ใหญ่ที่สุด นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก

ข) จังหวะที่ ๒

เลื่อนปืนให้สูงขึ้นจนมือซ้ายอยู่ประมาณแนวร่องไหล่ซ้าย พร้อมกับละมือขวาผ่านด้านนอกปืนลงมาจับที่ด้ามปืน ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วชี้เหยียดตรงอยู่ทางด้านขวาของโกร่งไก สามนิ้วที่เหลือเรียงชิดติดกันกำด้ามปืน

ค) จังหวะที่ ๓

มือซ้ายผลักกระบอกปืนไปข้างหน้าทางขวา จนแขนเหยียดตึงแล้วใช้มือทั้งสองข้างนำปืนมาตั้งไว้บนลำตัวด้านขวา โดยวางแผ่นยางรองพานท้ายเหนือเข็มขัดเล็กน้อยช่องบรรจุของกระสุนชี้ลงข้างล่างทางซ้าย พานท้ายปืนติดแขนขวาท่อนล่าง ปืนทำมุมกับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา แขนขวาท่อนบนชิดลำตัว

ง) จังหวะที่ ๔

แยกเท้าซ้ายออกไปทางซ้าย พร้อมกับสลัดมือซ้ายไปไขว้หลัง เหมือนท่าพัก

ตามระเบียบ

๒) ท่าเรียบอาวุธจากท่าอาวุธพร้อม

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

จังหวะที่ ๓

จังหวะที่ ๔

จังหวะที่ ๕

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๕ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่ง “เรียบ - อาวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ชักสั้นเท้าซ้ายมาชิดสั้นเท้าขวาในลักษณะท่าตรง พร้อมกับนำมือซ้ายที่ไขว้หลัง มาตบและกำที่ฝ่าครอบลำกล้องตรงส่วนที่ใหญ่ที่สุด ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ศอกปล่อยไปตามธรรมชาติ

ข) จังหวะที่ ๒

ใช้มือทั้งสองข้างยกปืน ดึงมือซ้ายที่กำฝ่าครอบลำกล้องปืนมาอยู่ประมาณแนว ร่องไหล่ซ้าย ปืนเฉียงกับลำตัว ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปทางซ้าย ปืนห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ

มุมหลังพาดท้ายอยู่แนวหน้าขาขวา

ค) จังหวะที่ ๓

ละมือขวาไปตบและกำที่ฝ่าครอบลำกล้องปืนส่วนที่เล็กที่สุดนิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก แขนขวาท่อนบนขนานกับพื้น

ง) จังหวะที่ ๔

ปล่อยมือซ้ายจากการจับปืน พร้อมกับใช้มือขวานำปืนลงเฉียงลงไปทางขวา จนกระทั่งปืนแนวข้างลำตัวด้านขวา และตั้งตั้งได้จากกับพื้น ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า ขณะเดียวกันใช้มือซ้ายไปจับที่ปลอกกลดแสง ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอกนำปืนเข้าร่องไหล่

จ) จังหวะที่ ๕

สลัดมือซ้ายลงมาอยู่ข้างลำตัวในลักษณะทำตรง พร้อมกับลดปืนลงจนพานท้ายปืนสัมผัสพื้น มุมหน้าพานท้ายปืนอยู่ประมาณปลายนิ้วก้อยเท้าขวา เลื่อนมือขวามาจับปืนอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

๓) ท่าวันทยาวิธจากท่าอาวุธพร้อม

จังหวะที่ ๑

จังหวะที่ ๒

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “ตรงหน้าระวัง, วันทยา - วุธ”

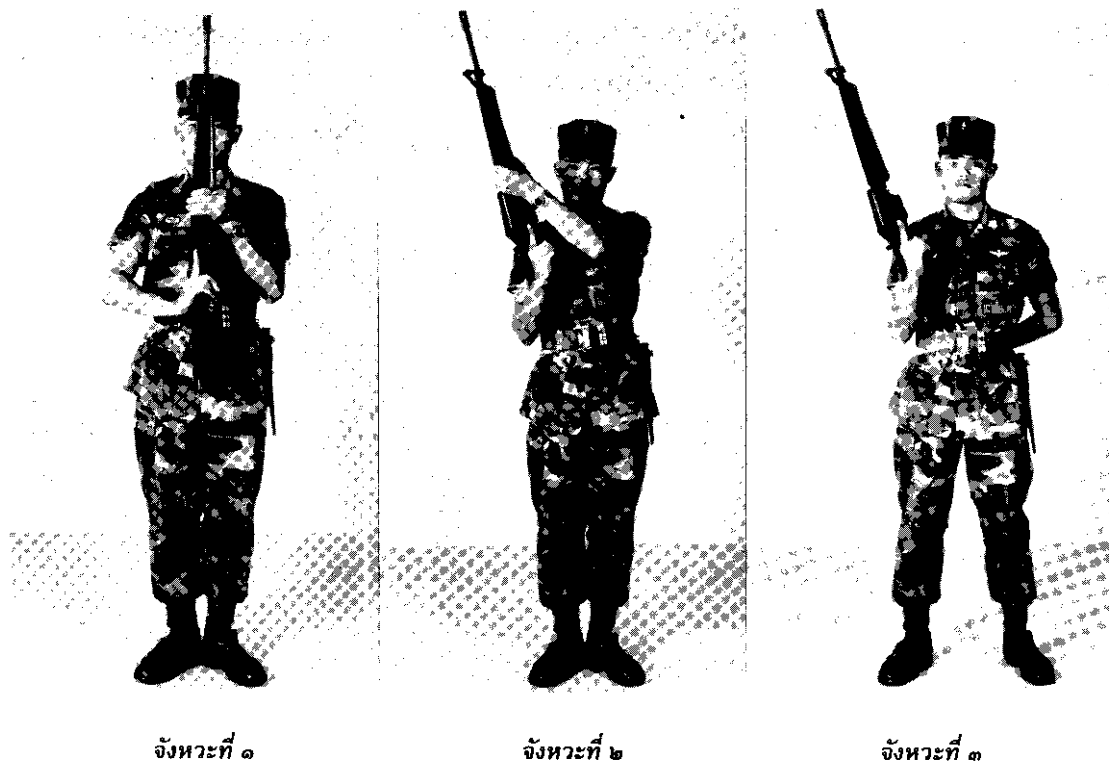
ก) จังหวะที่ ๑

ชักเท้าซ้ายมาชิดเท้าขวาในลักษณะท่าตรง พร้อมกับใช้มือขวาที่กำด้ามปืนยกปืนแล้วผลักปืนมาไว้กึ่งกลางลำตัว ช่องบรรจุของกระสุนชี้ไปข้างหน้า แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น ปืนตั้งตั้งได้ฉากกับพื้น และห่างจากลำตัวประมาณ ๑ ฝ่ามือ ขณะเดียวกันนำมือซ้ายมาดบ และกำที่ฝ่าครอบลำกล้องปืนตรงส่วนที่ใหญ่ที่สุด ให้นิ้วหัวแม่มืออยู่ด้านในนิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก

ข) จังหวะที่ ๒

ใช้มือซ้ายลดปืนลงทางดิ่งจนกระทั่งปลดกลดแสงอยู่ในระดับสายตาอย่างรวดเร็ว พร้อมกับละมือขวาไปแตะที่คอปืน ให้ง่ามมือแตะได้คันรั้งลูกเลื่อน นิ้วหัวแม่มือทาบไปกับพานท้าย นิ้วทั้งสี่ที่เหลือเรียงชิดติดกันอยู่ด้านนอก ปลายนิ้วแตะอยู่เสมอลาดหน้าพานท้าย ผายฝ่ามือประมาณ ๔๕ องศา กับพานท้ายปืน

๔) ท่าอาวุธพร้อมจากท่าวันทยาอวุธ

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๓ จังหวะ เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “พร้อม - อวุธ”

ก) จังหวะที่ ๑

ใช้มือซ้ายยกปิ่นขึ้นทางตั้ง พร้อมกับละมือขวามาจับที่ด้ามปิ่นด้วยความรวดเร็ว ให้นำนิ้วแม่มืออยู่ด้านใน นิ้วชี้เหยียดตรงอยู่ทางด้านขวาของโกร่งโก สามนิ้วที่เหลือเรียงชิดติดกันกำด้ามปิ่น แขนขวาท่อนล่างขนานกับพื้น

ข) จังหวะที่ ๒

มือซ้ายผลักกระบอกลงไปข้างหน้าทางขวา จนแขนเหยียดตั้งแล้วใช้มือทั้งสองข้างนำปิ่นมาตั้งไว้บนลำตัวด้านขวา โดยวางแผ่นยางรองพานท้ายเหนือเข็มขัดเล็กน้อย ซองบรรจุของกระสุนชี้ลงข้างล่างทางซ้าย พานท้ายปิ่นติดแขนขวาท่อนล่าง ปิ่นทำมุมกลับลำตัวประมาณ ๔๕ องศา แขนขวาท่อนบนชิดลำตัว

ค) จังหวะที่ ๓

แยกเท้าซ้ายออกไปทางซ้าย พร้อมกับสลัดมือซ้ายไปไว้หลัง เหมือนท่าพักตามระเบียบ

ง. หมายเหตุ

๑) ทำวันทยาอวุธจากท่าอาวุธพร้อมสามารถปฏิบัติได้ทั้งทำตรงหน้าวันทยาอวุธ, ทำทางขวาวันทยาอวุธ และทำทางซ้ายวันทยาอวุธ การปฏิบัติเหมือนกับทุกท่า เว้นแต่ให้สลัดหน้าไปทางขวาหรือทางซ้าย ๔๕ องศา พร้อมกับการปฏิบัติในจังหวะที่ ๒

๒) การปฏิบัติท่าอาวุธพร้อมจากท่าวันทยาอวุธ ผู้ปฏิบัติสามารถปฏิบัติเอง โดยไม่ต้องมีผู้ส่ง

๑๔. ท่าเคารพตามลำพัง

ก. กล่าวทั่วไป

๑) ความมุ่งหมาย

เพื่อใช้แสดงการเคารพผู้มีอาวุโสสูงกว่า เมื่อทหารถืออาวุธและต้องแสดงความเคารพตามลำพัง

๒) ท่าเริ่มต้น

มาจากท่าเรียบอาวุธ, ท่าแบกอาวุธ และท่าสะพายอาวุธ

๓) การแบ่งเป็นทำย่อย

แบ่งออกเป็น ๔ ท่า ตามลักษณะของท่าเริ่มต้น คือ

ก) ท่าเคารพจากท่าเรียบอาวุธ

ข) ท่าเคารพจากท่าป่าขวาแบกอาวุธ

ค) ท่าเคารพจากท่าป่าซ้ายแบกอาวุธ

ง) ท่าเคารพจากท่าสะพายอาวุธ

ข. คำบอก - คำสั่ง

“วันทยหัตถ์”

“มือลง”

ค. การปฏิบัติ

๑) ทำเคารพจากท่าเรียบอาวุธ

ก) เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “วันทยหัตถ์” ให้นำมือซ้าย ซึ่งอยู่ในลักษณะท่าตรง มาแตะที่กึ่งกลางปลอกกลดแสงด้วยปลายนิ้วชี้ ฝ่ามือคว่ำลง ข้อมือไม่หัก แขนซ้ายท่อนล่างเฉียงกับลำตัว สอกงอเล็กน้อยส่วนอื่น ๆ ของร่างกายอยู่ในลักษณะท่าเรียบอาวุธ

ข) นิ่ง

๒) ท่าเคารพจากท่าป่าขวาแบกออาวุธ

ก) เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “วันทยหัตถ์” ให้นำมือซ้าย ซึ่งอยู่ในลักษณะท่าตรง มาแตะที่คอปืน โดยให้นิ้วชี้แตะที่กึ่งกลางท้ายคันรั้งลูกเลื่อน ฝ่ามือคว่ำลงขนานกับพื้น ข้อมือไม่หัก แขนซ้ายท่อนล่างขนานกับพื้น ส่วนอื่น ๆ ของร่างกายอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

ข) นิ่ง

๓) ท่าเคารพจากท่าบ่าซ้ายแบกอาวุธ

เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “วันทยหัตถ์” ให้นำมือขวาซึ่งอยู่ในลักษณะท่าตรงมาแตะที่คอปืน โดยให้นิ้วชี้แตะที่กึ่งกลางท้ายคันรังลูกเลื่อน ฝ่ามือคว่ำลงขนานกับพื้น ข้อมือไม่หักแขนท่อนล่างขนานกับพื้น ส่วนอื่น ๆ ของร่างกายอยู่ในท่าเรียบอาวุธ

๔) ท่าเคารพจากท่าสะพานอาวุธ

การปฏิบัติแบ่งออกเป็น ๒ ตอน เมื่อสิ้นคำบอก - คำสั่งว่า “วันทยหัตถ์”

ก) ตอนที่ ๑

นำมือซ้ายมาจับสะพานเหนือมือขวา หันฝ่ามือเข้าหาลำตัว ข้อมือไม่หักแขน ข้างท่อนล่างขนานกับพื้น แล้วสลัดมือขวาลงข้างลำตัวไปอยู่ในลักษณะท่าตรง

ข) ตอนที่ ๒

ยกมือขวาขึ้นปฏิบัติทำวันทยหัตถ์เหมือนท่าเคารพบุคคลทำมือเปล่า

ง. หมายเหตุ

การเลิกเคารพจากท่าเคารพตามลำพัง ปฏิบัติได้ทั้งเมื่อมีคำบอก - คำสั่ง และไม่มีคำบอก - คำสั่ง การปฏิบัติให้สลัดมือที่แสดงความเคารพไปอยู่ในลักษณะท่าตรงเช่นเดียวกับการเลิกแสดงการเคารพของบุคคลทำมือเปล่าในจังหวะสุดท้าย เว้นแต่การเลิกแสดงความเคารพจากท่าสะพานอาวุธ เมื่อสลัดมือลงในจังหวะสุดท้ายแล้วให้นำมือขวาไปจับสายสะพานปืนได้มือซ้ายในลักษณะท่าสะพานอาวุธ แล้วจึงสลัดมือขวาลงข้างลำตัวไปอยู่ในลักษณะท่าตรง